

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MAY 1956

LEGISLATURE, MADRAS

Saturday, 28th January 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTION.

Central College of Karnatic Music, Adyar

* 3038 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount spent on the Central College of Karnatic Music, Adyar, in 1954;

(b) whether any grant is made by the Central Government to this College;

(c) if so, how much; and

(d) the number of people graduated from the college during 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The amount spent on the Central College of Karnatic Music is Rs. 45,965 during the financial year 1953-54 and Rs. 44,584 during 1954-55.

(b) & (c) Ever since the inception of the college in 1949, the college was getting financial assistance from the Government of India at the rate of half the expenditure on the college subject to a maximum of Rs. 25,000 per annum. The Government of India while sanctioning the grant for 1953-54 have expressed their inability to continue the monetary contribution to the college and have suggested to this Government to approach the Sangeet Natak Akadami for financial assistance. The Sangeet Natak Akadami has since been addressed for a grant in the matter.

(d) Thirteen.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—SUSPENSION OF MEMBER FROM THE SITTING FOR THE DAY (SRI K. VINAYAKAM).

MR. SPEAKER: Order, order. Before proceeding with this question and allowing supplementary questions to be put, I want to remind hon. Members that, yesterday after some discussion regarding the adjournment motion given by hon. Member Sri K. Vinayakam when I wanted to proceed to the next item of the business on the agenda, the hon. Member persisted in standing while I was addressing the House and in spite of my repeated

[Mr. Speaker] [28th January 1956]

requests to resume his seat, he said : " I refuse to sit down. As a protest I walk out." And, he actually walked out of the House. The Hon. the Leader of the House suggested that action should be taken against the hon. Member for disobedience to the Chair and that he should be expelled from the House at least for the day. At the suggestion of the Leaders of the Opposition groups I wanted that an opportunity should be given to the hon. Member to express his regret at his conduct.

According to rule 63, at any time if the Speaker rises, any Member speaking shall resume his seat. So, when I was on my legs, the hon. Member persisted in standing and speaking and when he was called to order he protested and walked out.

Under Rule 62, clause (vi), no Member shall leave the House when the Speaker is addressing the House.

In May's Parliamentary Practice, it is stated as follows :

" Whenever the Speaker rises to interpose in the course of a debate, he is to be heard in silence, and any Member who is speaking or offering to speak should immediately sit down; nor should Members leave their seats while the Speaker is addressing the House; and Members who do not maintain silence, or who attempt to address the Speaker, are called to order by the majority of the House with loud cries of ' Order ' and ' Chair '. A Member who persists in standing after the Speaker has risen and refuses to resume his seat when directed by the Chair to do so may be either directed to withdraw from the House for the remainder of the sitting or named for disregarding the authority of the Chair."

9-10
a.m. In describing the position and functions of the Speaker of the House of Commons, " May " observes as follows :

" The Speaker of the House of Commons is the representative of the House itself in its powers, proceedings and dignity. His functions fall into two main categories. On the one hand he is the mouth or representative of the House in its relations with the Crown, the House of Lords and other authorities and persons outside Parliament. On the otherhand he presides over the debates of the House of Commons and enforces the observance of all rules for preserving order in its proceedings . . . The chief characteristics attaching to the office of Speaker in the House of Commons are authority and impartiality . . . When he rises to preserve order or to give a ruling on a doubtful point he must always be heard in silence and no member may stand when the Speaker is on his feet. Reflection upon the character or actions of the Speaker may be punished as breaches of privilege. His action cannot be criticized incidentally in debate or upon any form of proceedings except a substantive motion."

Yesterday when the hon. Member, Sri Vinayakam had walked out, it was the desire of the House that he should be given an opportunity to express his regret to the House. In these matters it must be realized that the Speaker has no existence apart from that of the House and anything done in

28th January 1956]

[Mr. Speaker]

derogation to the authority of the Speaker is a disregard or disrespect to the House itself. I consider that the action of the hon. Member Sri Vinayakam is a disrespect to the Chair and therefore to the House and that he would come under Rule 85 of the Assembly Rules. As he did not come again to the House yesterday, I could not mention it yesterday. But if I proceeded with the business of the day, and if the hon. Member Sri Vinayakam participated in the further proceedings of the House, it may be regarded that his case had been condoned. I therefore took the earliest opportunity of raising this matter and it is the wish of the House and also of mine that the hon. Member should express his regret at what had happened yesterday.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM: On a point of order, Sir. Apart from the subject-matter on which the chair has spoken, I would like to invite your attention, Sir, to Rule 22 of the Assembly Rules which says:

"The first hour of every sitting shall, unless the House unanimously resolves otherwise, be available for the asking and answering of questions."

Therefore unless the House gives its permission, no business other than putting and answering of questions could be transacted during question hour. Here in this case, the House has not given permission and permission has not been sought to discuss some other subject during question-hour. As a matter of fact questions have been asked and when we were proceeding with one question, this matter had been taken up. According to Rule 22, it would be wrong to take up this matter during question-hour. Only after the question-hour is over, this matter could be taken up.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It would be wrong to construe like that. Then that means anybody could misbehave during question-hour and that we could not deal with the same. This is a question of paramount importance and relates to a question of misbehaviour by a Member and it cannot be said that putting and answering of questions alone could be done during question-hour and that we could not deal with the question of misbehaviour by a Member during question-hour. Then it means anybody could misbehave during question-hour. I am afraid it is a wrong procedure. Since this matter relates to the conduct of a Member and it relates to the dignity of the House, I think it has got precedence over everything else as it comes under Rule 85 of the Assembly Rules.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: On a point of order, Sir. It is only yesterday you were pleased to point out that it is we who framed the rules and we were going by these rules. I wish to know from you, Sir, under what rule of the Assembly Rules we are now governed and this matter is now taken up. Rule 85 has no application to the present occasion—to what happened yesterday. Yesterday you did not ask the Member to withdraw. I do not know what exactly is reported in the official proceedings. My submission is that the matter is closed.

[28th January 1956]

MR. SPEAKER : I have made it perfectly clear that it is not a matter which is in the order of business to-day. This relates to an incident which happened yesterday. We expected that the hon. Member Sri Vinayakam would come back to the Assembly yesterday because it was, I think, the desire of the House that he should be given an opportunity to express regret. He did not turn up yesterday and now a little after the beginning of question-hour he has come up. If I allowed questions and supplementaries to be taken up, it would amount to a condonation of the act committed by the hon. Member Sri Vinayakam. There are instances and precedents to show that if an offending Member had been allowed to participate in the discussion of the proceedings of the House, the matter could not be brought up again after he had already participated in the discussions, because allowing him to participate in the proceedings of the House would amount to a condonation of his misbehaviour. Therefore it is that I did not allow even supplementaries to be put, and as soon as the hon. Member took his seat, I took up this point. I think the matter is perfectly clear and he may do so, if the hon. Member has got to say anything.

* SRI K. VINAYAKAM : Mr. Speaker, Sir, after I withdrew from this House yesterday, I did not know what transpired here afterwards. I read from the papers that the Hon. Leader of the House wanted to move a resolution requesting you to expel me from the House for the day. It all happened yesterday. If I had come again yesterday, that motion could be binding on me or even stand. But I had come only today. What happened yesterday does not stand the test of logic to-day and, Sir, after I have thought about it I feel, that there is no necessity for me to express any regret or apologise on this issue, for I never meant any insult or misbehaviour either to the Chair or to the House. I felt that I must have been given an opportunity to explain the matter on a point of personal explanation. It is a rudimentary principle of any parliamentary procedure to give a Member an opportunity to explain on any motion. When I was denied that right I thought my privileges had been curtailed. So I believe that there is no necessity for any expression of apology.

MR. SPEAKER : May I take it that the hon. Member refuses to express any regret regarding the incident that happened yesterday?

SRI K. VINAYAKAM : I have said the last word on this subject and I do not propose to add anything more to that.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really sorry that the hon. Member should have adopted this attitude. After all, in the heat of the moment we are likely to commit mistakes. I do commit mistakes. I admit that I do commit mistakes. It is not derogatory to the self-respect of anybody, particularly when it relates to the conduct and dignity of the House, to express regret at what had been committed in the heat of the moment. Therefore I would request the hon. Member on behalf of the House and everybody here to express regret at what had

28th January 1956] [Sri C. Subramaniam]

happened yesterday. After all what had happened yesterday was not a dignified thing. Therefore he must feel sorry at what had happened and must express his regret. I am sorry he has not chosen to express his regret. If he does not express regret, we owe a duty to the House, and the Speaker should take necessary action so that the dignity of the House may be maintained.

* SRI K. VINAYAKAM: I am afraid the Hon. Leader of the House has simply aggravated the situation. I have said the last word on the subject. I never meant any insult either to the Chair or to the House. Where is the necessity for any expression of apology then?

MR. SPEAKER: In view of the further clarification by the hon. Member, I want to say this:

It may be that the hon. Member Sri Vinayakam did not mean anything. If he had done anything which is regarded as disrespect either to the House or to the Chair, it is only appropriate that he should express his regret.

There are very many people who do things unwittingly which are regarded as disrespect or may be taken as offence by others. In this case, the House, as I take it, regard his conduct as disrespectful to the Chair and to the House and therefore, irrespective of what he considers about his own action, he must remember that he is a Member of this House and he must maintain the dignity, prestige and orderliness of this House. Therefore I would once again ask him if he would find his way to express his regret for what he has done.

9-20
a.m.

(Sri Rangasamy Reddiar and Sri Daivasigamony rose . . .)

MR. SPEAKER: I want to say that this is not a matter which should be treated as a matter for discussion. I allowed discussion yesterday and now it is purely a matter between the House and the hon. Member Mr. Vinayakam.

(Dr. K. B. Menon rose . . .)

MR. SPEAKER: I do not think the hon. Member should discuss this matter.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, I have already explained the position sufficiently well and if the Chair is not convinced of what I have said, I leave the whole matter to the Chair to take whatever attitude the Chair wants.

MR. SPEAKER: Not the Chair, but the House.

SRI V. BALAKRISHNAN: May I say a word?

MR. SPEAKER: I do not think there should be further discussion and further complications raised in this matter.

I am extremely sorry that the hon. Member Sri Vinayakam thinks that he did not do anything disrespectful to the House; I am also very sorry that I should now, in exercise of the authority of the Chair, direct that he do withdraw from the House for the remainder of the sitting this day.

[28th January 1956]

SRI K. VINAYAKAM : If it is your pleasure, Sir, that I should withdraw from the House, it is equally my pleasure to withdraw.

(Sri Vinayakam collected his papers and withdrew from the House.)

MR. SPEAKER : We will now proceed with questions. Supplementaries to question No. 3038.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

SRI N. K. PALANISAMY : இந்த சென்ட்ரல் காலேஜிலேயே தனியாக ஓரியண்டல் டான்ஸ் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு ஒரு வகுப்பு நடத்தும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதா ? அப்படியானால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஓரியண்டல் டான்ஸ்விற்கு தனியாகப் பள்ளி வைக்காமல் இருந்தாலும் இந்தச் சமூகத்திலுள்ளவர்கள் அதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தி வருவதாகச் சிலர் கருதுகிறார்கள்.

SRI M. JAGANNATHAN : While it is gratifying to note that the Central College of Karnatic Music at Adyar is manufacturing graduates every year, may I know whether the Government have got any schemes by which they provide avenues of employment to these graduates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. There is sufficient scope for the employment of music teachers in the various educational institutions.

SRI S. RAMALINGAM : பழைய கால கலையைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் சர்க்கார் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும் முறையில் இதற்கு மேலும் உதவி செய்ய முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் கல்லூரியையே, இன்னும் நல்ல முறையில் எப்படி நடத்துவது என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முடிவு செய்த பிறகு சபையினருடைய ஆலோசனையையும் இது விஷயத்தில் சர்க்கார் கலந்துகொள்ளும்.

SRI M. PALANIYANDI : இந்தக் கல்லூரியில் படித்துப் பாஸ் செய்கின்ற மாணவ மாணவிகளுக்குப் பட்டம் வழங்குவதில் இருந்த தகராறு தீர்ந்துவிட்டதா ? மேலும் இப்பள்ளியில் சாஸ்திரியப் பாட்டுகள் தான் சொல்லி கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிராமியப் பாடல்களையும் கற்றுக் கொடுக்க இந்தக் கல்லூரிலேயே ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்று கேட்கிறேன் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பட்டம் கொடுப்பதில் இருந்த தகராறு என்ன என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே அதைப்பற்றி தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் விடை அளிக்கிறேன். மேலும் இந்தக் கல்லூரிலேயே கிராமியப் பாடல்களைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால் சாஸ்திரியப் பாடல்களைச் சொல்லி கொடுப்பதோடு நிறுத்திக்கொள்வது தான் நல்லது என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

SRI C. KANDASAMY : மத்திய சர்க்கார் கொடுத்து வந்த மானியத்தை தொடர்ந்தும் இந்தக் கலையின் வளர்ச்சிக்காக ஏன் கொடுத்து வரக்கூடாது ? அப்படிக் கொடுத்து வர மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்துமா ?

28th January 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மத்திய சர்க்கார் மானியம் கொடுப்பதை நிறுத்திக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அந்த மானியத்தை சங்கீத நாடக அக்கடமியின் மூலமாகப் பெறவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த உதவியைப் பெருவதற்கு விண்ணப்பமும் போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : இந்தக் கல்லூரியில் சங்கீதம் கற்றுக் கொடுப்பதோடு கூட நடனம் ஆடவும் கற்றுக்கொடுப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இல்லை.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது கிராமியப் பாடல்களை இந்தக் கல்லூரியில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே கிராமியப் பாடல்களை வளர்த்தால் தான் மக்களுக்கு இசையை அனுபவிக்கும் உணர்ச்சி வளரும். கிராமியப் பாட்டில் காவடிச் சிந்தை எடுத்துக் கொண்டால், மிகவும் அழகாக நாத நாமக்கிரியை ராகத்தில் பாடலாம். ஆனால் நாதநாமக்கிரியை ராகத்தைப் பற்றியும், கிராமியப் பாடல்களைக் கற்றுக்கொள்வோர் அறிந்து கொள்வது அவசியம். ஐயர் பாடல்கள், திச்சதர் பாடல்கள் ஆகிய மிகவும் அற்புதமான சமஸ்கிருத பாடல்களைப் பாடினாலும் அதன் பொருள் புரிந்து கொண்டு அனுபவிக்கக்கூடிய தன்மையில் கிராம மக்களில் பெரும்பாலோர் இல்லை. ஆகவே கர்னாடக சங்கீதத்தோடு கிராமியப் பாடல்களையும் கற்றுக் கொடுக்க இந்தக் கல்லூரியில் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் கிராமியப் பாட்டின் முக்கியத்துவத்தைப்பற்றி குறைவாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்தக் கல்லூரியில் அதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நல்லது அல்ல என்று தான் அபிப்பிராயம் சொன்னேன்.

SRI C. KANDASAMY : இந்தக் கல்லூரியின் தலைவர்கள், உதவியாளர்கள் ஆகியோரை நியமிப்பது அரசாங்கமா? பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனா? அல்லது இவர்களை தேர்ந்தெடுக்க ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இவர்களை நியமிப்பது அரசாங்கம்தான். ஆனால் நியமிப்பதற்கு முன் இத்துறையிலுள்ள பல அனுபவமுள்ளவர்கள் கலந்து கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

SRI S. RAMASWAMY NAIDU : கர்னாடக சங்கீதம் என்றாலே மிகவும் பழமையானது என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆனால் புதுமையான பெயராக அதற்கு வேறு ஏதாவது பெயர் கொடுக்க சர்க்கார் உத்தேசிக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : புதுப்பெயரினால் எப்பொழுதும் சங்கடம் வருகிறதே தவிர பிரச்சினை அதன் மூலம் தீர்க்கப்படுவதில்லை. கர்னாடக சங்கீதம் என்றால் என்ன என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே திரும்ப அதற்கு ஒரு புதுப் பெயர் கொடுத்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* 3039 Q.—(Postponed to Monday.)

K. V. Brothers Beedi Company, Cherpulaserry

* 3040 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state what conciliation measures Government have taken regarding the retrenchment of 18 workers by the management of K. V. Brothers Beedi Company, Cherpulaserry, Walluvanad taluk, Malabar, on 3rd August 1955.

[28th January 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Labour Officer, Kozhikode, enquired into the dispute on 20th August 1955. The parties came to a settlement and the 18 workers who were retrenched on 3rd August 1955 had been reinstated.

Sub-Registrar's Office for Theni town

* 3041 Q.—SRI K. MOOKKIAH THEVAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations, dated 2nd, 7th and 26th May 1955 from the public of Theni area in Madurai district in regard to the opening of a sub-registrar's office at Theni town; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: (a) & (b) The Government have not received the representations under reference but the Inspector-General of Registration received representations on the subject, two in September 1954 and two in May 1955—one dated 2nd May 1955 and the other dated 7th May 1955. A representation, dated 23rd May 1955, was also received by the District Registrar, Madurai. The question of opening a Sub-Registry Office at Theni is now under examination by the Inspector-General of Registration.

MR. SPEAKER: I think there is a mistake. The question (3041) by the hon. Member Sri K. Mookkiah Thevar is put to the Hon. Minister for Revenue.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN: I have already answered the question, Sir. (The Hon. Minister for Revenue: It has since been changed to the Hon. Minister for Religious Endowments and Transport.)

Hobarts' Teachers' Training School for Girls, Madras

* 3042 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Hobarts' Teachers' Training School for Girls, Madras, has hostel accommodation; and

(b) if not, whether there is any proposal for opening a hostel in the near future?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) The Accommodation Controller has been addressed to allot a suitable building for the purpose and the hostel will be opened in due course if there is a real need.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Sir, may I know from the Hon. Minister since there is a lot of difficulty experienced by the girls to find accommodation in Madras, whether the Government would take steps at least to rent a suitable building for housing the girls till a hostel is opened?

28th January 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is what I said in answer to clause (b) of the question, namely, that the Accommodation Controller has been addressed to allot a suitable building for this purpose, that is, provision of a rented house.

Corporal punishment in schools

* 3043 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have taken any steps to curb the practice of corporal punishment in schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Rules have been framed to the effect, that corporal punishment shall not be inflicted in schools except in the case of moral delinquency such as deliberate lying, obscenity of word or act or flagrant insubordination.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Sir, may I know whether the Government have received any complaint from any guardian stating that his child has been inflicted of corporal punishment and whether any action has been taken on such complaint? 9-30 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I do not have the information. If the hon. Member is interested, he may put a separate question.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Sir, the Hon. Minister said in his answer that corporal punishment was inflicted in cases of moral delinquency such as deliberate lying, etc. In view of the general principles of education and principles of modern organization and discipline, are Government aware that this corporal punishment, which pertains to an old primitive age, is completely ruled out and will the Government, therefore, see that even in such matters infliction of corporal punishment is ruled out?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do agree that there is difference of opinion with reference to corporal punishment. On the other hand, there is an opinion gathering now that corporal punishment is necessary especially during the younger age and that seems to be the expert opinion throughout the world. Therefore, if we are to take steps to abolish corporal punishment, let us await final opinion in this matter.

DR. K. B. MENON : Sir, are the Government aware that corporal punishment to students has been abolished in progressive countries, because the teachers who inflict corporal punishment may be sadists and because the punishment or the way in which it is inflicted is related to sex, corporal punishment is forbidden in British schools? Will the Government consider and investigate into these matters and abolish corporal punishment in schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have discussed this subject with various international experts and they seem to think that a certain amount of corporal punishment at least is

[28th January 1956]

necessary. There is bound to be difference of opinion in this matter and I may assure the hon. Members that it is only in very rare and exceptional cases that this sort of punishment resorted to.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know whether the old proverb " Spare the rod and spoil the child " holds good in respect in our schools now-a-days?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, that is an extreme way of putting the matter. I am not prepared to go as far that. But, my own view is that a certain amount of corporal punishment is necessary and after all it happens in households that fathers and mothers resort to it to a certain extent and I do not see how we can avoid it in schools.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, is the Hon. Minister aware that sometimes corporal punishment inflicted by the teacher on the pupils results in the same punishment being meted out to the teacher by the pupils or parents when the teacher is outside the school? Such an instance has happened in my own town. (Laughter.) Is it not possible to reconsider the whole matter and come to some conclusion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, it is regrettable. That only shows the irresponsibility of the parents in this matter.

SRI C. KANDASAMY : கனம் மந்திரி அவர்கள் தன் சொந்த அனுபவத்தில் இப்படிச் சொல்லும் பணிஷ்மெண்டை அனுபவித்திருக்கிறாரா? அந்த அடிப்படையில்தான் இப்பொழுது அனுசரிக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நாங்கள் படித்த காலத்தில் இப்பொழுது ஸ்ரீ ஜகந்நாதம் சொன்னதுபோல் அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருந்த காலம். அப்பொழுது நானும் அனுபவித்திருக்கிறேன்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : May I know, Sir, what is the corporal punishment that is contemplated now? Is it confined to mere caning and even the use of a ruler and other things which, if allowance is given to the teachers, may end in maiming of the children?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I do not think there has been any case where the teachers have misused this. It might be that just in the heat of the moment anybody might do anything. But, under the rules, only a cane can be used.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Sir, I would like to know whether in countries like Britain corporal punishment has been abolished and any other effective alternative punishment has been introduced.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, there have been trials in various alternative methods, for example, having students councils for the purpose of maintaining discipline and see that students do not misbehave. All these are only in experimental stages. Therefore, whether this punishment is necessary or

28th January 1956]

whether there is an effective substitute will have to be decided only during the course of further experiments and by further thinking over the matter.

SRI W. J. FERNANDEZ : I understand that corporal punishment can be inflicted only by the headmasters of schools and not by assistant teachers. Is that so?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. It should be done by or under the supervision of the headmaster.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, have the Government stipulated the dimensions of the punishing rod? (Laughter).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I think there is a rule about it. But I do not have it here. The cane should be of particular dimension.

SRI T. SHANMUGAM : பிரம்புகளைக்கொண்டு பிள்ளைகளை கையில் அடிக்கிறார்களா அல்லது அவர்கள் உடம்பிலும் அடிக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பிள்ளைகளின் உடம்பில் அடிக்கக்கூடாது. கையில் அடிக்கவேண்டும் அல்லது பின்புறத்தில் அடிக்கவேண்டும்.

SRI S. RAMALINGAM : கார்பொரல் பனிஷ்மென்ட் என்றால் பிரம்பால் அடிப்பது மாத்திரமா அல்லது பண்டைக் காலத்தில் இருந்தது போல் கோதண்டம் போன்றது உண்டா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பிரம்புதான் இப்பொழுது உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

SRI V. MUTHU : பிரம்பால் அடிக்கலாம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியென்றால் பிரம்பு எவ்வளவு பருமன் இருக்கவேண்டும்.

Licence for mining lime-stones

* 3044 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any mining licence was issued for mining lime-stones in Ramayyapuram, Tirunelveli district; and

(b) if so, to whom and on what terms?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No mining lease has been sanctioned for lime-stone in Ramayyapuram.

Presumably the Member refers to the mining leases for lime-stone granted in Ramayyanpatti village. If so, the answer is in the affirmative.

(b) Two mining leases for lime-stone in the village have been granted to the India Cements Ltd., Talaiyuthu, Tirunelveli district. A statement showing the terms and conditions of the leases is placed ^a on the table of the House.

[28th January 1956]

SRI M. PALANIYANDI : லேசென்ஸ் கொடுக்காத இடங்களிலும் சர்க்கார் முதலாளிகளிடமிருந்து சட்டத்திற்கு புறம்பாக வரி வசூலிக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMY : சமீபத்தில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள ராமய்யாபுரத்தில் ஏராளமான சுண்ணாம்பு கல் கிடைக்கிறபடியால், அங்கே ஒரு செமெண்டு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்காருக்கு ஏதாவது தகவல் வந்திருக்கிறதா ? அப்படி வந்திருந்தால் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னிடம் இதைப்பற்றி ஒரு தகவலும் வரவில்லை.

Village Officers

* 3045 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether it is a fact that the Government have appointed a Cabinet Sub-Committee to go into the question of the service conditions, etc., of the Village Officers and if so, whether the Committee has submitted any report?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes. The Government have appointed a Cabinet Sub-Committee. The Sub-Committee has not yet submitted its report.

SRI M. NARAYANA KURUP : Sir, this is a problem which has been engaging the active consideration of the Government for a long time. May we know whether any decision on this subject will be taken before the present Budget session and whether it will indicate the working of the mind of the Government in respect of the status of the village officials?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, the mind is working all right. The Sub-Committee is expected to meet next week or so to consider the matter.

9-40
a.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister whether the organizations of village officers in the various districts were given an opportunity to represent their case properly before the Sub-Committee constituted for the purpose of redressing the grievances of village officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir. A questionnaire was issued and representations from the Village Officers Associations and also from others will be heard.

SRI V. BALAKRISHNAN : Will this House be given an opportunity to discuss the proposals of the Sub-Committee?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am afraid I cannot answer that question now.

28th January 1956]

SRI A. M. RATHNASWAMY : Are the Government convinced that the continuance of the system of hereditary village officers is conducive to administrative efficiency and, if not, have they any proposal to substitute it by a better system of recruitment of village officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : All these questions will be gone into.

SRI M. NARAYANA KURUP : May I know whether the Sub-Committee was appointed to take decision or to postpone decision on the subject?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not know why the hon. Member always looks at things in a crooked way.

SRI P. G. MANICKAM : கிராம சிப்பந்திகளும் அவர்களுடைய குறைபாடுகளை மந்திரி சபையின் உப கமிட்டிக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைபாடுகள் நிவர்த்திக்க கவான்மெண்டார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளைப்பற்றி தர்க்க ஆலோசனை செய்து எடுப்பார்கள்.

Cases of the Members of the Legislature in Courts during Legislature Sessions

* 3046 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have made any request to the Madras High Court to instruct the subordinate courts to accommodate the members of the Legislature in regard to their cases when they are attending the Legislature sessions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir.

The High Court considers that this matter should be left to the discretion of the judicial officers who will be as accommodating as possible.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Our past experience has been that certain difficulties have arisen owing to the stand taken by some of the Subordinate Judges in the mufassal and the Government themselves have interfered on certain occasions. Will the Government see that instructions are issued through the High Court of Madras to the Subordinate Judges to the effect that the members be exempted from personal attendance in the court during the time of the Legislature session?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry the hon. Member is under a misapprehension; the Government have never interfered with the judicial proceedings in the court. As far exemption from personal appearance, the matter is governed by the Procedure Codes. Therefore I am sorry I cannot give an assurance that every member will be exempted from personal appearance. Such an exemption may itself create difficulties.

[28th January 1956]

SRI K. PARTHASARATHY : From the question and answer, we are not able to understand their actual scope. Do they refer to cases by or against members of the legislature or do they refer to the lawyer members of the legislature attending the court in their professional capacity?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question has been put by a lawyer-member and I am sure he had in mind only the lawyer-members, but the question is in general terms and my answer also is in general terms.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : To get the pious expectation fulfilled, have any instructions been issued by the High Court?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We can expect the High Court to take whatever action is necessary.

SRI S. PANCHAKSHARAM : Does the Finance Minister mean that he has addressed the High Court that lawyer-members appearing in cases should be accommodated by adjournment of criminal and civil cases?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I have given the answer with reference to lawyer-members appearing in courts as lawyers.

Complaint against the Sub-Inspector of Police, Kondotti

* 3047 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Inspector-General of Police has received a copy of the resolution passed at a public meeting held at Morayur, South Malabar, on 12th June 1955, under the chairmanship of the President of the Village Congress Committee, Morayur, protesting against the high-handed action of the Police Sub-Inspector Kondotti, in beating innocent persons on 7th June 1955; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Inspector-General of Police had the allegations enquired into and found that they were not substantiated. The resolution of the Village Congress Committee seems to have been based on mere hearsay.

SRI K. P. GOPALAN : Are the Government aware that after the enquiry by a police officer against the Sub-Inspector, the Sub-Inspector was transferred from that place and are they also aware that the villagers of Morayur, especially the Muslims, held a mass prayer praying for the transfer of that Sub-Inspector from that place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know whether there was any prayer meeting and whether that prayer had had any effect on the Government. Transfers are done not merely on resolutions; even in the ordinary course, transfers are done and some people take credit for them.

28th January 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether this Sub-Inspector was transferred in the usual course or on account of the complaints against him made by the public?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The enquiry revealed that the allegations were baseless. So the transfer should have been done in the usual course.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Is the hon. Member Sri K. P. Gopalan suggesting that prayer will move the Government or is the Hon. Minister suggesting that the Government are immune to prayer?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think the hon. Member should answer this question rather than I.

Construction of overbridges at level-crossings in Tiruchirappalli

* 3084 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that this Government have sent up proposals to the Union Government for the construction of overbridges at the railway level-crossings within the municipal limits of Tiruchirappalli; and

(b) if so, the places at which they will be constructed and their order of priority?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) A list of 45 road-rail crossings requiring to be replaced by over or under bridges, was furnished to the Government of India in May 1955. The following three road-rail crossings within the municipal limits of Tiruchirappalli have been included in it in the order of priority noted against them :—

Location of level crossing.	Order of priority.
(1) At G. S. T. Road, south of Palakkarai Railway station	(5th) Fifth.
(2) At Thennur Road in Tiruchirappalli town	(17th) Seventeenth.
(3) At Heber Road, north of Palakkarai Railway station in Tiruchirappalli town	(23rd) Twenty-third.

It is not known what order of priority the Government of India will allot for the above proposals.

Executive Officers of Hindu temples

* 3049 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Registration, Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any applicants for the posts of Executive Officers of Hindu temples were interviewed in 1954-55 by the Madras Public Service Commission; and

[28th January 1956]

(b) if so, the number of candidates selected and the number that possessed legal qualifications among them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) & (b) Candidates for appointment to the posts of Executive Officers of religious institutions are not selected by the Madras Public Service Commission as the posts are *not* under the Government. Candidates for appointment to these posts are selected by the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department, subject to approval by the Government. In 1954, 183 candidates were selected, of whom 17 possess legal qualification.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know from the Hon. Minister whether any minimum qualifications are prescribed for the posts of Executive Officers of religious institutions?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : For officers of grades IV and V, the qualification is the minimum general educational qualification prescribed for entrance to Government service, and for grade VI a pass in the III form is necessary.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is the quota for Scheduled Castes and Backward Classes adhered to in the selection?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : Attempts are being made to secure as many qualified candidates as possible from both these classes of people.

Higher Grade Teachers Training Schools

* 3050 Q.—SRI K. MOOKKIAH THEVAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to abolish the “ Higher Grade Teachers Training ” Schools in the State; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No such proposal is at present under the consideration of the Government. Policy regarding the future of these schools is one of the matters dealt with by the Elementary Education Committee, whose report is under examination.

(b) Does not arise.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know whether the Government have taken any action on the report, pending full consideration of the report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No interim action has been taken on any of the points referred to by the Committee. I am hoping it will be possible to place the report before this Legislature for discussion before I take any further action on it.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Is it a fact that the Director of Public Instruction, Madras, has issued a circular to the

28th January 1956]

educational institutions that certain steps have to be taken with regard to instruction in Hindi based on the recommendations of the Alagappa Chettiar Committee's Report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Instruction in Hindi has nothing to do with the Alagappa Chettiar Committee's Report. It is an independent matter on which we have to take a decision, and even with regard to that, we have not yet taken a final decision.

Payment of salaries to Government and Local Boards' employees

* 3051 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state, whether the recent order issued by the Government in regard to the payment of salaries to employees of Government and Local Boards before the celebration of Onam in Malabar applies also to the aided elementary school teachers in Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : May I know why this discrimination is made against aided elementary school teachers, while those whose salaries are paid directly by the Government are paid before the Onam celebration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No discrimination has been made. Aided elementary school teachers are not Government servants, while the others are Government servants. Only the mode of payment to Government servants has been altered.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Is it not a fact that the Government give grants and that the aided elementary school teachers are paid on the basis of the grants?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree. But whatever is applicable to Government servants cannot be made applicable to aided elementary school teachers who are not governed by the Government Servants' Conduct Rules. If we take a decision that aided elementary schools also should be taken over by the Government, then the teachers employed therein will become Government servants. But there is bound to be some difference till we take such a decision.

Geological survey

* 3052 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the Government propose to start a State-wide geological survey; and

(b) whether any special administrative machinery has been set up for the purpose?

[28th January 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) There is no such proposal, Sir. But the question of appointing a nucleus staff of Geologists by this Government to conduct preliminary surveys and collect relevant data in special cases is being examined.

* 3053 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the State Government are in possession of the records concerning the geological surveys held in Pudukkottai division before merger;

(b) if so, the deposits that are reported to be available in this area; and

(c) whether there is any proposal to tap any of them in the near future?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Deposits of black magnetic ore, magnetite, haematite or specular iron ore, red and yellow ochre, limestone, yellow and blue earth are reported to be available in this area.

(c) No application for Prospecting Licence or Mining Lease in this area has so far been received.

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, are the Government taking any steps to press these raw materials into industries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Other areas also are being surveyed, and when the full survey report is available, the Government will examine how they can use the minerals that are available.

Education of Harijan students

* 3054 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government of India have agreed to meet all expenses in connection with the education of all Harijan students in the State; and

(b) if so, how the State Government propose to utilize the allocations made in the budget for the year 1955–56 for expenditure on the education of Harijans?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir. The Government of India have promised to grant scholarships to all students belonging to scheduled castes and scheduled tribes reading in post-matriculation classes, if they satisfy the rules and regulations governing the grant of Central Government scholarships.

(b) The question will be examined soon after the scholarships are sanctioned by the Government of India and the anticipated savings in the funds provided by this State for the scholarships are known.

28th January 1956]

Chief Minister's tour in Malabar

* 3055 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total expenditure incurred on account of the recent tour of the Chief Minister in Malabar and the expenditure on police bandobust?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Rupees 464-9-0 and Rs. 2,780-6-0, respectively, Sir.

Law College, Madras

* 3056 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the expenditure incurred by the Government for maintaining the Law College, Madras, during the year 1954-55; and

(b) the fees collected from the students of the College during the same period?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Rs. 1,20,858.

(b) Rs. 2,47,585.

SRI K. P. GOPALAN : Sir, in view of the fact that the Government have received more amounts from the fee collections than the maintenance costs, will the Government be pleased to take steps to construct a hostel for the Law College students? 9.50 a.m

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. Many of our colleges do not have hostels and we have just started the construction of a hostel for the Medical College students. I am sure the next step will be to construct a hostel for the Law College students. We will have to consider and then take a decision as to where to locate it.

SRI V. BALAKRISHNAN : There is an extensive vacant spot near the Nurses Quarters. Cannot this hostel be accommodated somewhere near that place?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not know why the hon. Member is so anxious to connect the Law College students and the nurses. Anyhow, we will have to take into consideration where the hostel is to be located. My own view is that it can be located even outside the precincts of this City so that the students may take advantage of the electric train. The City is becoming more and more crowded, and it should be possible for us to shift some of these hostels to outside the City limits.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Sir, will the Government make a survey of all the playgrounds in the City and select one of the playgrounds for constructing the hostel?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In his usual way, the hon. Member has made a very brilliant suggestion. It will certainly be considered.

[28th January 1956]

Opening of an oil refinery in the State

* 3057 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government have made any proposal to the Union Government for the setting up of an oil refinery in this State; and

(b) if so, the result thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir. The Government of Madras have suggested to the Union Government that the fourth petroleum refinery to be set up in India may with advantage be located in this State.

(b) The Government of India have agreed to consider the suggestion of the Madras Government at the appropriate time.

Reduction in the percentage in English for Public Service

* 3058 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to reduce the minimum marks required in English in the S.S.L.C. examination for a candidate to be qualified for selection by the Madras Public Service Commission; and

(b) whether it is a fact that the Government have received representations from the candidates that in view of English receiving less emphasis in the Secondary and High School levels, it works serious hardship on candidates, if the old time minimum is insisted on?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Government have no proposal to reduce the minimum marks required in the S.S.L.C. Examination for a candidate to qualify for the Commission's selection, nor have they received any representation for any such reduction. The minimum marks required in English for the purpose is 40 per cent and this percentage has been prescribed with reference to the Scheme of Secondary Education as reorganized in 1948 under which the regional language is taught in the schools as the First Language in place of English. There can therefore be no question of reduction of marks in English for the purpose of selection now.

SRI M. PALANIYANDI : சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்கு பப்ளிக் ஸெர்விஸ் கமிஷன் மூலம் எடுக்கப்படும் நபர்கள் ஆங்கில பாடத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. யில் 40 பர்சென்ட் மார்க்குகள் வாங்கியிருக்கவேண்டும் என்று கோரப்படுகிறது. இப்போதுள்ள கல்வித் திட்டத்தின்படி இரண்டாவது பாஷையான தமிழிலும் கணக்கு, ஸோலியூஷன் ஸ்டைல் போன்ற மற்ற பாடங்களிலும் மாணவர்கள் நிறைய மார்க்குகள் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஆங்கில பாடத்தில் 40 பர்சென்ட் மார்க்குகள் வாங்காத காரணத்தால் அவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு வரமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இதனால் மாணவர்களுக்கு தொந்தரவு மிகவும் இருக்கிறது. ஆகவே இதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

28th January 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதில் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் ஆங்கிலம் அரசாங்க மொழியாக இப்போது இருக்கிறது என்பதுதான். எனவே அரசாங்க வேலை சரிவர நடக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்க உத்தியோகங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படுபவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் நல்ல தேர்ச்சி வேண்டும். அவர்களுக்கு போதிய ஆங்கில ஞானம் இல்லாவிட்டால் அரசாங்க நடவடிக்கைகள் சரிவர நடக்காது. ஆதலால்தான் ஆங்கில மொழியை விட்டுவிட்டு, நம் மொழியான தமிழ் மொழியை ஆட்சி மொழியாக ஆக்கவேண்டுமென்று சொல்லப் படுகிறது. ஆதலால் அதற்கான முயற்சி எடுத்து, தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வரும்போது பிரச்சனை தானாகவே தீர்ந்துவிடும்.

SRI M. PALANIYANDI : ஆங்கிலத்தில்தான் அரசாங்க நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன என்பது வாஸ்தவம். ஆனால் இப்போது பள்ளிப் படிப்பு எப்படி இருக்கிறது என்பதும் தெரிந்த விஷயம். இப்போதெல்லாம் பர்ஸ்ட் பாரத்திலிருந்துதான் ஏ. பி, லி, டி ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஆகவே மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.-யில் ஆங்கிலத்தில் பாடங்களை சரியாகப் படித்து, புரிந்துகொண்டு தேர்ச்சிபெற்று 40 பர்சன்ட் மார்க்குகள் வாங்க முடிவதில்லை. முன்பெல்லாம் 1-ம் கிளாஸ், 2-ம் கிளாவில் இங்கிலிஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவந்தது. ஆனால் இப்போது பர்ஸ்ட் பாரத்தில் ஆரம்ப பித்தால் மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.-யில் 40 பர்சன்ட் மார்க்குகள் வாங்க முடிவதில்லை. ஆனால் ஸோவியத் ஸ்டேஸ், கணக்கு ஆகிய மற்ற பாடங்களில் அவர்கள் நிறைய மார்க்குகள் வாங்குகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் போதிய தேர்ச்சியில்லாததால் சர்க்கார் உத்தியோகங்களுக்கு அவர்கள் வர முடியவில்லை. ஆகையால் படிப்பு முறையைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போதுள்ள படிப்பு முறை திரிசங்கு கவர்க்க நிலையை நன்றாக விளக்கிக் காட்டுகிறது. பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு தொடர்ந்து ஆங்கிலத்தையே ஆட்சி மொழியாக வைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆட்சி மொழியை மாற்ற வேண்டும். தரத்தைக் குறைத்தால் வேலை நடப்பதில் தடங்கல் ஏற்படும். ஆங்கிலத்தில் 40 பர்சன்ட் குறைவாக மார்க்கு வாங்கியவர்களை எடுக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்தில் வேலைத் தரம் மிகவும் குறையும். என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Sir, in view of the fact that the Government of Madras is being carried on apparently very efficiently with men who have less qualification in English, will the Government consider reducing the percentage of marks required in English?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Does the hon. Member want that efficiency should be further reduced and for that purpose we should reduce the number of marks? I am sorry, I am unable to accept the suggestion of the hon. Member.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Sir, the head of the Government himself here is able to carry on efficiently with the administration of the Government. I do not see any reason why we should continue to insist on a fixed percentage in English after we have seen from practical experience that it is possible to get on with people who do not know English sufficiently.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Evidently the hon. Member has, in spite of his experience, not come to understand the functions of the Ministers and the functions of the administrative machinery. If he happens to understand the difference, then he will appreciate the difference.

[28th January 1956]

SRI S. RAMALINGAM : இந்தப் கஷ்டங்களையெல்லாம் போக்குவதற்கு பிரதேச மொழியை அரசாங்க மொழியாக்குவதற்கு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதைத்தான் நானும் சொன்னேன். இதைப்பற்றி ஆலோசனை நடந்துவருகிறது. இன்னும் ராஜ்யங்களை எப்படி புணரமைப்பு செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் இப்போது ஆலோசனை நடந்துவருகிறது. இவையெல்லாம் முடிந்தவுடன் இதில் தீர்ந்த முடிவு செய்யவேண்டும்.

SRI K. R. VISWANATHAN : Sir, will the Government at least exempt Backward Classes and Scheduled Castes from obtaining this minimum 40 per cent in English?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, once a person is selected for Government service—whether he belongs to the Backward Classes or Scheduled Castes or to the forward community—he is bound to discharge his duties efficiently. Therefore, that will be the ideal which we will have to bear in mind. We are prepared to consider the claims of the Backward Classes and Scheduled Castes subject to this condition.

SRI M. PALANIYANDI : இப்போதுள்ள படிப்பு முறை திரிசங்கு சுலாக்க முறையில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம்தான். அந்த நிலைமையை நாம் ஏற்படுத்தவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட நண்பர் ஸ்ரீ விஸ்வநாதன் கூறியதபோல பிற்பட்ட மக்களின் பெற்றோர்களும், ஹரிஜனங்களின் பெற்றோர்களும் ஆங்கிலம் படித்து இருக்கமுடியாது என்ற காரணத்தாலே தமிழ் எந்த எந்த ஜில்லாக்களில் அரசாங்க பாஷையாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இவர்களை நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது நிலைமை மிகவும் கஷ்டமாக இருப்பதாலே இந்தப் பிரச்சினையை சீக்கிரம் தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Cases of suicide in Ponnani taluk

* 3059 Q.—**SRI E. T. KUNHAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases of suicide in Ponnani taluk during the year 1954-55;

(b) whether the Government have made any enquiry into the causes for these suicides; and

(c) if so, the results of such enquiry?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 50.

(b) Yes, Sir.

(c) All cases have been investigated and treated as suicides as no foul play was suspected in any of these cases.

State Health Insurance Scheme.

* 3060 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the State Health Insurance Scheme is applicable to the Government Transport Workers and the Government Press Workers?

28th January 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir, excepting the workers belonging to the running staff.

SRI N. K. PALANISAMY : கவர்மெண்டு டிரான்ஸ்போர்ட்டிலுள்ள எல்லா ஸ்டாப்களுக்கும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகையைப் போலவே வைத்திய வசதியைக் கொடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதற்குத் தனியாக ஒரு கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லப்படும்.

SRI N. K. PALANISAMY : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர். கனம் மந்திரி அவர்கள் எந்தக் கேள்வியைக் கேட்டாலும் தனிக் கேள்வியைப் போட்டால் பதில் அளிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது நான் கேட்ட கேள்விக்கு ஏன் இந்தக் கேள்வியின் கீழேயே பதில் அளிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினரின் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு அர்த்தமில்லை. பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் நான் தான் எழுப்பியிருக்கவேண்டும். நான் உண்மையைச் சொன்னாலும் அதைத் தவறுதலாகப் புரிந்துகொண்டால் அதற்கு பொறுப்பாளி நான் அல்ல. என்னிடம் இருக்கும் தகவல்களை வைத்துக்கொண்டுதான் நான் பதில் கொடுக்க முடியும். எந்தக் கேள்விக்காவது பதில் அளிக்கத் தகவல் இல்லையென்றால் தான் வேறு கேள்வி போட்டால் பதில் தருவித்துக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறேன். ஆகவே எல்லா கேள்விக்கும் திடீரென்று என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது.

Madras Loan, 1967

* 3061 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) The total amount subscribed to the Madras Loan, 1967 ;

(b) the amounts subscribed within the State and outside it ; and

(c) the amounts subscribed by the Banks taking the bonds on pledge.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) According to the figures now available the total subscription for the 4 per cent Madras Loan, 1967, amounted to Rs. 10½ crores roundly as under—

		LAHRS. (Nominal value) RS.
Subscriptions received within the State	..	10,24
Subscriptions received outside the State	..	23
		10,47
		or 10½ crores.

(c) The information is not available with the Government.

[28th January 1956]

Seats for women in Government Colleges

* 3062 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state why the Government have restricted number of seats for women in Government Colleges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The Government have not restricted the number of seats for women in Government colleges. But the University, considering the facilities available for women students, has fixed the maximum number of girls to be admitted in the several colleges.

SRI M. NARAYANA KURUP: This year even after the period for admission was over, there were advertisements that seats in colleges were vacant, and many girl students went without admission. May I suggest to the Government to see that at least in such cases women applicants are considered for admission?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The point for consideration is this. When girl students are admitted, there should be special facilities available there—common room for them, bathroom facilities and other things. Without these facilities if we admit any number of girl students, that will create difficulties. That is why the University goes into the matter and makes a recommendation with reference to the maximum number of girls who could be admitted into each institution. If simply because there are vacancies we admit the girl students without the necessary facilities, it would create difficulties for them.

Retrenchment in the Government Anamalai Cinchona Plantations

* 3063 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of workers retrenched during 1954 in the Government Anamalais, Cinchona Plantations, for reasons of old age and unfitness for work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No workers in the Government Cinchona Plantations, Anamalais, were retrenched during the year 1954 on grounds of old age and unfitness for work.

* 3064 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Industrial Disputes Act, 1953, has been applied to the Cinchona Plantations in Anamalais with special reference to the retrenchment benefit and lay off compensation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The Industrial Disputes Act, 1953, has been made applicable to the Government Cinchona Plantations.

* 3065 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received any representation from the Anamalai Plantation Labour Workers' Union during August 1955 to grant an advance to the plantation labourers before the Deepavali?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

28th January 1956]

SRI N. K. PALANISAMY : 1954-ம் வருஷத்திலிருந்து போனஸ் பற்றி தீர்மானிக்க சர்க்கார் ஒரு டிரிப்யூனலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அந்த டிரிப்யூனல் தன்னுடைய தீர்ப்பை வழங்குவதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : டிரிப்யூனல் எப்பொழுது முடிவு செய்யும் என்பதைச் சொல்ல முடியாது.

SRI S. RAMALINGAM : ஆனேமலை சிங்கோனா தோட்ட விவகாரங்களில் டிரிப்யூனல் எவ்வளவு அவாடுகள் கொடுத்திருக்கின்றன? அவற்றில் எவ்வளவு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன? நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் அதற்குக் காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் விளக்கமாகப் பதில் சொல்ல முடியும்.

National Flag and the Constitution

* 3066 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have been notified by the Dravida Kazhagam about their intention to burn the National Flag and the Constitution; and

(b) if so, when they were notified and the action taken against those responsible for it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

* 3067 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR** (on behalf of Sri T. C. Narayanan Nambiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government of India have called for any report from this Government about the action taken or proposed to be taken by this Government against the Dravida Kazhagam for their threatened act of burning the National Flag and the Constitution?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government of India invited the attention of this Government to certain Press reports about the decision of the Dravida Kazhagam to burn the National Flag on 1st August 1955 as a mark of protest against the compulsory introduction of Hindi in the south. As the Member is, no doubt, aware, the Kazhagam dropped the proposal to burn the Flag on 1st August 1955 following the Chief Minister's statement in regard to the adoption of Hindi for official purposes. The Government have no authentic information or report of any likelihood of attempts being made now to burn the National Flag or the Constitution and, as such, the question of action to be taken does not arise at present.

[28th January 1956]

Chenoli Mills, Kunhimangalam

* 3068 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received the letters, dated 30th March, 7th May, 6th June and 1st August 1955, from the Chenoli Mills' Thozhilala Union, Kunhimangalam, Chirakkal taluk, North Malabar, requesting to put the favour dispute between the Union and the management of the Chenoli Mills regarding the question of bonus for the years 1952, 1953 and 1954 for adjudication and if so, the action taken thereon; and

(b) whether the Government have received any conciliation report on this subject from the Labour Officer, Kozhikode?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. The Government have referred the dispute for adjudication.

(b) Yes, Sir.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI: Have they referred the dispute relating to the year 1952–53 also for adjudication?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The question related to bonus for the years 1952, 1953 and 1954. I have answered that the Government have referred the disputes for adjudication.

Pension to the retiring M.L.As.

* 3069 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government for granting pension to the retiring Members of the Legislative Assembly; and

(b) if so, when a decision will be taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI V. R. NAGARAJAN: Since the salary now being given to the Members is itself in the nature of a pension, may I request the Government to consider the question of increasing the salary instead of caring for the retiring M.L.As.?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think that it will be a very popular proposal. Anyhow, if the hon. Members are very keen about it, they may have a non-official resolution tabled and we may have a discussion over that.

SRI K. R. VISWANATHAN: We were told by the previous Speaker at the time of his relinquishment of office that he had submitted a proposal to the Government about giving pension to retiring M.L.As. Will the present Speaker pursue the matter further?

28th January 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is always easy for retiring persons to make very useful suggestions, but I am sure that it will be very difficult for the present Speaker to pursue that suggestion.

Music teachers in educational institutions

* 3070 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the Government have decided to appoint full-time music teachers in the educational institutions in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI K. P. GOPALAN: On a former occasion, the Hon. the Finance Minister said that he would consider this question very sympathetically. So, will the Government be pleased to consider this question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Even now full-time music teachers are being employed in schools if there is sufficient work for these teachers.

Brooke Bond India, Limited, Madurai

* 3071 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a representation, dated 31st August 1955, has been received by the Government from the staff of Brook Bond, India, Limited, Madurai, regarding the discrepancies in the matter of sick leave to the staff; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Taxation Enquiry Commission

* 3072 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any memorandum was submitted on behalf of the State Government to the Taxation Enquiry Commission in 1953 or 1954; and

(b) if so, whether a copy of it will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes. Memoranda were submitted to the Taxation Enquiry Commission in 1953 and 1954.

(b) These memoranda were compiled into a single volume for official use and a few copies of this volume are available in the Legislature Library for perusal.

[28th January 1956]

Re-appointment of ex-Aaron Mill workers

* 3073 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the management of the Western India Cottons, Limited, P. ppinisseri, to give preference to the ex-Aaron Mill workers in accordance with their service in the matter of recruitment of workers;

(b) whether the Government are aware of the fact that the management did not stick up to the principle of recruitment of workers according to their service;

(c) whether the Government are aware of the decision of the Western India Cottons Workers' Union to resort to satyagraha with effect from 30th September 1955; and

(d) if so, the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) & (c) Yes, Sir.

(d) The Government did not take any action in the matter. The satyagraha also did not take place.

Assistant Public Prosecutors

* 3074 Q.—SRI N. K. PALANISAMY (on behalf of Sri V. Goppla Gounder): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the pay of the Assistant Public Prosecutors in the State has been revised from 1st April 1955; and

(b) if so, whether effect was given to it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b) Yes, Sir.

Tobacco cultivation in Kasargode.

* 3075 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of tobacco cultivation in Kasargode taluk, South Kanara district; and

(b) whether there is any proposal for the cultivation of improved variety of tobacco in that area?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The area under tobacco cultivation in Kasargode taluk is estimated to be about 1,100 to 1,300 acres.

(b) The Government are considering a proposal to establish a Tobacco Research Station in Kasargode taluk with the financial assistance of the Indian Central Tobacco Committee, to investigate soil conditions, to help in raising better tobacco crop economically and to evolve methods of curing the tobacco on scientific lines

28th January 1956]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Apart from tobacco research, may I know whether the Government are aware that the cultivators are put to great hardship on account of the enhancement of the land revenue by four times the usual rate? May I also know whether representations have been made by the poor cultivators and if so, will the Government help these poor people by reducing the tax to some extent?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question to my Colleague, the Minister for Revenue.

Supervisor of Elementary Education in Kozhikode Municipality

* 3076 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any post of Supervisor of Elementary Education in Kozhikode Municipality;

(b) whether the grade and post of Supervisor is that of a Secondary Trained Teacher;

(c) whether the Supervisor is given a lower scale than the teacher's post and if so, the reasons for the same;

(d) whether any representation has been made by (1) Kozhikode Municipal Council, (2) the District Educational Officer, North Malabar, and (3) the Commissioner, Kozhikode Municipality, in this connection; and

(e) if so, what action was taken on the same by the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

(c) Yes, Sir, while the scale of pay of secondary grade trained teachers was revised in 1952, it was not apparently done in the case of Elementary Education Supervisors. Hence the disparity.

(d) & (e) The Commissioner, Kozhikode Municipality, has addressed Government in the matter through the Director of Public Instruction. The matter is under examination.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : In view of the fact that justice has to be done to this category of employees also—though justice may not have been denied purposely, will the Government see that some consideration is shown to them?

[28th January 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a *prima facie* case. That is why the matter is under examination.

Bonus for textile mill workers in Coimbatore district

* 3077 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an Arbitration Board has been constituted under the Chairmanship of Sri N. S. Arunachalam, Secretary, Industries, Labour and Co-operation Department, during October 1955 to decide the bonus issue of the Textile Mill Workers of 22 mills in Coimbatore for the year 1954; and

(b) whether the Board has conducted any enquiry?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The Board heard the parties to the dispute. The Chairman gave his award on 28th October 1955.

SRI N. K. PALANISAMY : கோயம்புத்தூரிலுள்ள ஒரு மில்லில் ஒவ்வொரு வருஷமும் அதிகப்படியான லாபம் வந்தபோதிலும், ஒரே விதமான போனஸ் அளிக்கப்பட்டது. அதாவது 1953-ம் வருஷத்தில் நான்கு மாத போனஸ் கொடுக்கப்பட்டது. 1954-ம் வருஷத்தில் 17 லட்ச ரூபாய் லாபம் வந்தும் நான்கு மாத போனஸ்தான் அளிக்கப்பட்டது. 1955-ம் வருஷத்தில் 24 லட்சம் ரூபாய் லாபம் வந்தும் நான்கு மாத போனஸ்தான் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகையால் லாபத்தைப் பொருத்து போனஸ் கொடுக்கப்படுகிறதா அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையில் இந்த போனஸை நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கோயம்புத்தூர் மில்லில் உள்ள தொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும் எல்லோருமாக சேர்ந்து ஒப்புக்கொண்டு மத்தியஸ்தர் போர்டுபடி ஏகமனதாக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படிதான் லாபம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

MR. SPEAKER : Question time is over.

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* LATHI CHARGE, Etc., IN SALEM, MADURAI, MADRAS, KASARGODE AND TIRUCIRAPPALLI.

10-10 a.m. MR. SPEAKER : Notice has been received of the following :—

“ Sri C. Kandasamy will call attention of the Hon. Minister for Finance to a matter of urgent public importance, viz., lathi charge, etc., in Salem, Madurai, Madras, Kasargode and Tiruchirappalli against common people for agitating and demonstrating peacefully for a just and democratic adjustment of boundaries and against the proposal to form a Southern State.”

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மிரேஜனையை கொண்டு வந்ததின் நோக்கம், இன்றைய தினம் ராஜ்யம் பூராவும் ஏற்பட்டிருக்கும் குழப்பமும் கொந்தளிப்பும் இந்நாட்டு மக்களுக்கு மிகுந்த வேதனையாக இருக்கிறபடியால் இதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர நினைக்கிறேன். ராஜ்ய சீரமைப்பு கமிஷன் ரிபோர்ட்டின் பேரில் மத்திய சர்க்கார் அறிவித்ததின்பேரில் இன்றைய தினம் நாட்டில் இந்த விதமான கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை

28th January 1956]

[Sri C. Kandasamy]

குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்காக இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க யோசிப்பதாக இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். முக்கியமாக தேவிசுளம், பீரமேடு பிரதேசங்கள் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்க்கப்படாது என்று அறிவித்ததினால் தான் இவ்விதமாக மக்களுக்கு மக்கள் பலவிதமான அபிப்பிராய பேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சூழ்நிலை ஏற்படுவதற்கு யார் காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்நாட்டில் இன்றைய தினம் கொந்தளிப்பும் குழப்பமும் அராஜகமும் நிலவுவது சந்தோஷப்படக்கூடியதாக இல்லை. இந்த பகுதியிலுள்ள மக்களை பெரிதும் குமுறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஜனநாயக பண்பிற்கே புறம்பானது. இந்தத் தீர்ப்பிலால் மத்திய சர்க்கார் மக்களுக்கு பெருத்த அநீதியை விளைவித்து விட்டார்கள் என்பது எங்களின் ஒட்டு மொத்தமான அபிப்பிராயம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பிரச்சனையின் சம்பந்தமாக சில மந்திரிகள் புல இடங்களில் பேசியிருப்பதானது இப்பொழுது இந்நாட்டில் நிலவி வரும் குழப்பத்தை இன்னும் அதிகரிக்கச் செய்வதாக இருக்கிறது. மக்களுடைய முக்கியமான அபிலாஷையாக இருக்கும் இப் பிரச்சனையைப்பற்றி மந்திரிகள் ஏதாவது பேசிக்கொண்டே போனால், மக்களிடையே நிச்சயமாக இன்னும் அதிக குழப்பமும், கொந்தளிப்பும் விளையும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இன்னும் சிற்சில இடங்களில் கிளம்பிய குழப்பத்தை அடக்குவதற்காக “லத்தி சார்ஜ்”-ம் நடந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஜனநாயக பண்பிற்கே இவ்விதமான செயல்கள் புறம்பானது என்று சொல்லிக்கொண்டு, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்நாட்டு மக்களிடையே குமுறிவரும் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, I am really happy that the hon. Member Sri Kandasamy has categorically stated at least now that the decision with regard to Devikulam and Peermede is an injustice. As a matter of fact, when this matter came up before the Assembly for vote, the Communist party remained neutral. I am not surprised at their attitude, because they will always take advantage of the troubled conditions (Applause from Congress benches) and try to fish in troubled waters. Whose expectations are being shattered now, I am sure, the hon. Member will be able to understand.

As far as the motion under rule 40 is concerned, the hon. Member has very cleverly included one clause towards the end of the motion saying 'and against the proposal to form a Southern State'. As far as the present agitation is concerned, the question of the formation of a Southern State did not come into the picture at all at this stage. The entire agitation at the present time centred Devikulam and Peermede. Sir, I wish to take this opportunity to make the position clear. It is not as if that only the hon. Members on the other side are disappointed at the decision with regard to Devikulam and Peermede. We also put forward our case as strongly as possible and we are also disappointed that we did not get Devikulam and Peermede for ourselves. But, this is a different question altogether. Even when this matter was under discussion before the Assembly, I stated we were bound to put forward our case to the best of our ability, but we cannot be judges of our own case. We have to abide by the decision of third parties. If we do not have confidence in Pandit Jawaharlal Nehru and in his leadership, that is quite different altogether. You can put it in another form. It is not as if these

[Sri C. Subramaniam] [28th January 1956]

third parties, Sri Jawaharlal Nehru and others, have a partiality towards the Malayalees and so they have given a decision in favour of the Malayalees. In spite of the fact that we feel that justice has not been done to us, whenever there is a dispute and whenever it is not possible to come to a mutual agreement, we have to abide by third party decisions.

10 20 Therefore to say that it is an undemocratic decision is only
a.m. aggravating the situation and trying to add fuel to the fire. After all, these things should be left to disinterested third parties to give a decision when there is no agreement as between ourselves. That being so, I do not see the need for any agitation. As far as I am concerned I am prepared to say that no agitation is going to help us. So far as the Government side is concerned, we have again tried to impress upon the Government of India the necessity for the inclusion of Peermade and Devikulam in the Madras State not because of the agitation that is being carried on, but because of the justness of the case. Ultimately if we are not able to come to an agreement with the Travancore-Cochin Government we will have to necessarily depend upon arbitration and whatever be the decision of the arbitration we will have to abide by it. It is not good to accept the decision only when it is in our favour and revolt or protest against it when it is not in our favour. There can then be no question of arbitration. It is not only one side alone that is concerned with it. This protest and this agitation is open to the other party also to carry on when the decision is not in its favour. Therefore there should be a final decision at some point. We cannot go on agitating for it. For example, if a person dear to us dies, no doubt, we are shocked, we give vent to our feelings. But as wisemen after some time we feel that it is inevitable and try to carry on with the normal activities to the best of our ability in spite of the loss that we have suffered. It is a foolish thing to go on bemoaning and thinking of the loss we have suffered. As in the case of the private individual, even so in the case of States, we should carry on our normal activities. It is not as if we have lost something which formed part of our State. We claimed a territory which formed part of another State. A decision has been given in respect of this claim. Therefore I would respectfully appeal to the hon. Members of this House and to the general public not to get unnecessarily agitated over this issue because this decision will not take away the territory to any foreign country. We should keep in mind the fact that we still continue to be a united India and whatever decisions are taken, they are taken only for the purpose of administrative convenience. Whatever be the ultimate demarcation of the boundary and however well it is done, whatever be the unit taken for the purpose of demarcation, I have no doubt we will ultimately find that there would be linguistic minorities in every State, after any demarcation we may attempt. Therefore the only way to carry on peacefully is to see that these linguistic minorities are enabled to carry on their activities, their fundamental rights are guaranteed and their

28th January 1956] [Sri C. Subramaniam]

lives are made as comfortable and as convenient as possible in the other State also. For that purpose there is sufficient provision in the Constitution and further provisions will be made for the purpose of safeguarding the linguistic minorities living in the various States.

Therefore, I am afraid, we are taking a wrong view of the entire matter and trying to carry on agitation. One distressing feature in this picture as far as I am concerned is dragging the students into it. No doubt, when we were fighting a foreign Government, foreign domination, and when we wanted to gain freedom for our country, we used the students for that purpose. That itself has caused sufficient havoc. That itself has caused a good deal of indiscipline in the student world. Therefore, we will have to take into account this aspect and consider whether it will be good to carry on in that atmosphere even now, even in a free India which would not only affect the present India but affect the future India also. Therefore I would appeal to the public and also to the political parties who are interested in this to see that the students are not dragged into the picture and that too young children, ignorant children. I say ignorant because when a question was put to a young student 12 years old, as to why he was agitating on this he at once said: 'Peelamede in Coimbatore district has been transferred to the Kerala State. How can we tolerate it?'. Another said: 'Devikulam water should be used for Devikulam only, that "Kulam" should be made common and water from there should be divided to Tamil Nad also.' That is the understanding on which the agitation has been carried on, by the young pupils. Whatever be the understanding, even if they understand the position all right, it is a dangerous principle to involve them in this political agitation. They won't be able to carry on with their studies. After all who are the students participating in this agitation? Students who are backward in the schools take advantage of the situation and they want to become heroes by going about in the streets shouting all sorts of slogans, marching to other institutions also and asking the students there also to come out. If this should go on in this way, it will affect our future generation much more than ourselves. After all mature persons can take part in the agitation. Therefore I would appeal particularly to those who are interested in the future of the country not to involve the students in this agitation.

With reference to the expression of dissatisfaction and discontent arising out of this decision, on behalf of the Government, I would like to congratulate the people of this State on the restrained way in which they have conducted themselves. No doubt there have been sporadic attempts here and there of stone-throwing or causing obstruction and all these things. But they were exceptional and few. On the whole, we have behaved well and I am glad about it. I would have been happier if the students had not been dragged into the picture.

[Sri C. Subramaniam] [28th January 1956]

The hon. Member referred to the action taken by the Police. So long as we function as a Government we must take action to maintain law and order. Whichever Government is in power, this Government or the Communist Government or any other, must maintain law and order. If a Communist Government had been in power, I know, what sort of action they would have taken on the agitation against the decision taken by that Government. But we are not doing so. We are a democratic Government. We believe in the freedom of expression of opinion. But when the border is crossed and illegal acts are committed, certainly the Police cannot remain merely as observers of these breaches of law and order. Therefore when stones were thrown or when cordons were formed around trains preventing the trains from moving, then certainly it was the duty of the Police to intervene and restore order. When a train does not move, who is put to trouble? It is not any foreigner or any other person. Persons travelling in the train, some of them travelling on urgent business and anxious to reach their destination as early as possible, they are in trouble. Therefore we have a duty to see that all these normal activities go on. If anybody were to put up any obstruction to these normal activities, then we will have to restore order there for the purpose of protecting the rights of other people. From that point of view, the action taken by the Police, instead of being criticised, I am sure, will have the wholehearted support of the entire public and the hon. Members of this House representing the public, because on the whole we are trying to restore law and order not for the benefit of any particular individual or any particular section of the people, but for the benefit of the public as a whole.

Therefore instead of carrying on this agitation, I would appeal to the hon. Members and also to persons who are interested in this to see that we carry on our business as efficiently as possible and also express our opinion as strongly as possible. After all we as Members representing the public will have an opportunity to discuss the decision and to express our opinion. Do the hon. Members think that any agitation carried on outside this House, either peacefully or violently, will have greater effect than the expression of opinion by this House in an effective way. Therefore when we have an opportunity to discuss it and put forward our points of view, there is no point in everybody taking the law into his own hands and trying to impress upon the Government that injustice has been done. I would therefore appeal to everybody to see that normalcy is restored and we carry on our activities to the best advantage possible.

One unfortunate result of all these incidents is that the people's mind has been diverted from the real problem, namely, the economic development of the country. It is really an unfortunate development but that development has taken place. We have to face it as bravely as possible and as best as possible. And that is what we are trying to do. Therefore instead of distracting the mind of the people and taking it away from the economic

28th January 1956] [Sri C. Subramaniam]

development of the country, I am sure persons who are responsible would realise that it is better to leave these things to the Members of the Legislature representing public opinion and Government that is responsible to the legislature to take necessary action and to get these things redressed as far as possible through the Government and the Legislature and carry on their normal activities. That would be my appeal to them.

Once again, I would like to express, on behalf of the Government the appreciation of the general calm and restraint which we have shown in spite of our disappointment and discontent with reference to the decision given in regard to Peermede and Devikulam. That is all I have got to say, Sir, and I am sure hon. Members would bear these in mind and create an atmosphere outside also so that there would be calm and peace outside and these matters could be considered in a detached and calm atmosphere and proper decisions taken.

SRI C. KANDASAMY : கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பற்றியும் சென்னை அரசியல் விஷயத்தைப் பற்றியும் பின்னால் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விளக்கிச் சொல்லுகிறேன். நான் சொன்ன விஷயங்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ திரித்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் இப்பொழுது குறிப்பிடுகிறேன். ராஜ்ய புனரமைப்பு விஷயமாக தேவிகுளம், பிரமேடு, கூடலூர், காலர்கோட் இவைகளைப்பற்றி ஜனங்களின் மத்தியில் தீவிர அபிப்பிராய பேதம் நிலவி வருகிறது என்று தான் நான் சொன்னேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியதைப்பற்றி பின்னால் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் விளக்கிக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

IV.—MOTION FOR LEAVE OF ABSENCE OF A MEMBER.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Mr. Uppi, has given notice of a motion under Rule 11 of the Assembly Rules for grant of leave of absence to Mr. K. M. Seethi Sahib. He will move it.

* **SRI K. UPPI :** Sir, I move—

“That, under Rule 11 of the Madras Assembly Rules, leave of absence be granted by this House to Sri K.M. Seethi Sahib, till 15th April 1956, from the date of his absence.”

Mr. Seethi Sahib attended a committee meeting at Madras early in July last and immediately after he returned to his place, he was taken seriously ill. He is now convalescing and it is the opinion of doctors that he should not take part in public activities for another two or three months. Therefore, I would request the House to accept this motion unanimously.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : I second the motion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I support the motion. We are all sorry that ill-health has prevented Mr. Seethi Sahib from attending the meeting of the Assembly. We all hope

[Sri C. Subramaniam] [28th January 1956]

that he will soon be restored to health and will be amongst us to give us the benefit of his counsel in resolving the difficult problems facing this State to-day.

MR. SPEAKER: The question is—

“ That, under Rule 11 of the Madras Assembly Rules, leave of absence be granted by this House to Sri K. M. Seethi Sahib, till 15th April 1956, from the date of his absence.”

The motion was put and carried.

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) BILL, 1956—*cont.*

MR. SPEAKER: May I know when the Hon. the Minister will begin his reply?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: At one of the clock, Sir.

10-35
a.m.

SRI V. MADANAGOPAL: நீண்ட நெடுங்காலமாக ஏற்கனவே வழக்கத்தில் இருந்து வந்த வார முறைகளை மாற்றிவிட்டு கடுமையான வார குத்தகை நிலவுகின்ற இன்றைய சூழ்நிலையில் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு நியாய வார மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்பதோடு இந்த மசோதாவில் உள்ள பிரதான குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

பொதுவாக இந்தியாவிலுள்ள இதர ராஜ்யங்களில் நிலச்சுவான்தார்களுடைய வாரப் பங்கு எந்த அளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு சென்னை ராஜ்யத்தில் குறைக்கப்படாமல் நிலச்சுவான்தார்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பங்கு அதிகமாக இருப்பதைப் பற்றி சர்க்கார் எவ்வித காரணமும் கூறவில்லை. சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள நிலங்களில் அதிகமான விளைச்சல் கண்டு முதலாகிறது என்று பேசப் படுகிறது. குறிப்பாக பம்பாய் ராஜ்யத்தை விட சென்னை ராஜ்யத்தில் 16 சத விசதம் அதிக விளைச்சல் ஏற்படுகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் விவசாயம் எந்த முறையில் நடத்தப்படுகிறது, விவசாயத்துக்கு எந்த அளவுக்கு உழைப்பு அதிகம் செலுத்தப்படுகிறது, நில விஸ்தீரணம் எவ்வளவு, விவசாயத்தை நம்பியிருக்கக்கூடிய மக்களுடைய எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்ற விஷயங்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால், இதர ராஜ்யங்களை விட, இந்த ராஜ்யத்தில் சாகுபடியாளருக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பங்கைக் குறைப்பதற்கு எந்த விதமான காரணமும் இல்லை. விவசாய உற்பத்தியில் பாடுபடக்கூடிய விவசாய மக்களுக்கு நியாயமான பங்கு கிடைப்பதின் காரணமாக விவசாயம் மேன்மேலும் வளர்ச்சியுறும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. தேசத்தில் வசிக்கக்கூடிய பெரும்பாலான விவசாய மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிப்பதின் மூலமாகவும் உள் நாட்டு மார்க்கட்டை விஸ்தரிப்பதின் மூலமாகவும்தான் தேசத்தில் தங்கு தடையின்றி வெகு துரிதமாக ஒரு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும். ஆகவே, மிராசதார்களை பாதிக்கப்போகிறது என்ற விஷயத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் பெரும்பாலான மக்களுடைய நலனையும் தேசத்தின் பொது நலத்தையும் மனதில் கொண்டு அந்த அடிப்படையில் இந்த மசோதாவைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

28th January 1956] [Sri V. Madanagopal]

இந்த மசோதாவில் அறுவடைக் கூலியை சாகுபடியாளர் பங்கிலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் பல நூற்றாண்டுகளாக அறுவடைக் கூலியை நிலச்சவாள்தாரும், சாகுபடியாளரும் பாதி பாதியாக பிரித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்கும் அவ்விதமே தான் பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது அறுவடைக் கூலியை சாகுபடியாளர் பங்கிலிருந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதா நிர்ணயிப்பது விவசாயிகளுக்கு பலது கையால் நன்மையைக் கொடுத்துவிட்டு இது கையில் பிடுங்கிக் கொள்வது போன்றிருக்கிறது. நெல் பயிருக்கு 12½ சத விகிதம் அறுவடைக் கூலியாகிறது. கடலை போன்ற பயிருக்கு 10 சத விகிதம் அறுவடைக் கூலி ஆகிறது. புஞ்சைப் பயிர்களுக்கு அறுவடைக் கூலி 10 சத விகிதத்திலிருந்து 20 சத விகிதம் வரை ஆகிறது. ஆகவே சாகுபடியாளர் பங்கிலிருந்து அறுவடைக் கூலி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களுக்கு 60 சதவிகிதம் வாரம் நிர்ணயித்திருப்பது, சரி வாரத்தை உறுதிப்படுத்துவதாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே, நிச்சயமாக சர்க்கார், அறுவடைக் கூலி நிலச்சவாள்தாருக்கும் சாகுபடியாளருக்கும் பாதி பாதி என்று பழக்கத்திலிருக்கிற முறையில் இந்த மசோதாவை திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

புஞ்சைத் தோட்டங்களில் இரைத்து விவசாயம் செய்வதால் சாகுபடியாளருக்கு ஏற்படக்கூடிய சாகுபடிச் செலவை சர்க்கார் சரியாக கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இந்த மசோதாவில் சில விதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இரவைத் தோட்டங்களுக்கு நஞ்சை போன்று எப்பொழுதும் நிரந்தரமான தண்ணீர் வசதி கிடையாது. தமிழ் நாட்டில் பெருவாரியாக இருக்கக்கூடிய கடலை முதலியவை பயிர் செய்யப்படும் புஞ்சைத் தோட்டங்களில் வருஷத்தில் 4 மாதம் 6 மாதம் தண்ணீர் இரைப்பதன் காரணமாக சாகுபடிச் செலவு அதிகமாகிறது. புஞ்சை இரைப்புத் தோட்டங்களுக்கு நஞ்சைக்கு ஆகும் சாகுபடிச் செலவையும் போல், 50 சத விகிதம் அதிகச் செலவு ஆகிறது. நஞ்சைக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாய் சாகுபடிச் செலவானால், தண்ணீர் இரைத்து எடுத்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு 300 ரூபாய் செலவாகிறது. ஆகவே, புஞ்சைத் தோட்டங்களைப் பொறுத்த வரை, சாகுபடியாளருக்கு 75 சத விகிதம் நிலச்சவாள்தாருக்கு 25 சத விகிதம் வாரம் என்ற முறையிலே இந்த மசோதாவைத் திருத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, மானவாரி புஞ்சைக் காடுகள், இருபோக நஞ்சை, ஒரு போக நஞ்சை எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரே நிலையில் வைத்து வாரத்தை 60, 40 என்று நிர்ணயித்திருப்பது மிகவும் அநியாயமானது என்று குறிப்பிடப் பிரியப்படுகிறேன். நஞ்சை நிலங்களில் எவ்வளவு குறைந்து விளைந்தாலும்கூட ஒரு நிரந்தர விவசாயத்துக்கு உறுதி உண்டு. நஞ்சையில் 6 மாதங்களிலிருந்து 9 மாதங்கள் வரையிலும் விவசாயிகள் அந்த நிலத்தை நம்பி வர்ப்பு முடியும். ஒரு போக மானவாரி புஞ்சைக் காடுகளில் சுமார் 90 நாட்களுக்குத் தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். மானவாரி புஞ்சைக் காடுகளில் விவசாயம் நிச்சயமற்றது. மன்து தவறி விட்டால், பயிருக்கு சீக்கு ஏற்பட்டால், சம்பளிப்பூச்சி பயிரை அறித்து விட்டால், விதைக்குக்கூட மகசூல் எடுக்கப்பட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். புஞ்சை நிலத்தில் 4 ஏக்கர் இருந்தால் அதில் ஒரு ஏக்கர் மேட்டு நிலமாய் இருக்கும். புஞ்சை நிலத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு, அதாவது 66-2/3 சத விகிதம் சாகுபடியாளருக்கு வாரம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறையில், இந்த மசோதாவை திருத்த வேண்டும்.

தவிர, மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய சில விதிகள் குழப்பம் விளைவிக்கக் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. நேற்றைய தினம் கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது, தற்பொழுது 40 சத விகிதத்துக்குக் கீழாக வாரம் அமுலில் இருந்தால் இந்தச் சட்டம் வருவதின் காரணமாக அது பாதிக்கப்படமாட்டாது என்று கூறினார்கள். இந்த மசோதாவின் முன்பகுதியில் அப்படித்தான் கூறியிருக்கிறது. ஆனால் மசோதாவின் பிற்பகுதியில், இருதரப்பாருக்கும் உடன்படிக்கை ஏற்பட்டிருந்தாலும், யார் வேண்டுமானாலும் நியாய வாரத்தை நிச்சயிக்கும்படியாக ரெண்ட் கோர்ட்

[Sri V. Madanagopal] [28th January 1956]

நக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. ஆகையால், இது விஷயமாக மசோதாவில் வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும்.

குறிப்பிட்ட நிலம் இருபோக நஞ்சையா ஒரு போக நஞ்சையா அல்லது புஞ்சையா அல்லது தோட்ட நிலமா என்பதைப் பற்றி வார நிர்ணயக் கோர்ட்டுகளில் பிரசீனை எழுந்தால் அரசாங்க ரெஜிஸ்டர்களில் அந்த நில சம்பந்தமாக அனுசரிக்கப்பட்டுள்ள தரப் பிரிவினையை ஒட்டி முடிவு செய்யப்படும் என்று மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பலவிதமான சிக்கலான நிலைமைகள் ஏற்படும். ஒரு காலத்தில் நஞ்சையாக இருந்த நிலம் இன்றைக்கு நடைமுறையில் புஞ்சையாக இருக்கலாம். குறிப்பாக ஜமீன் இளம் பிரதேசங்களில் கணமாய்க் குார்ந்துவிட்டதன் காரணமாக நஞ்சையாக இருந்த நிலங்கள் இன்று புஞ்சையாக இருக்கிறது. இதேமாதிரி புஞ்சைக்காடுகளும் தேர்ப்பட்டங்களும் இருக்கின்றன. ஆகவே “ரெஜிஸ்டரைப் பார்த்து” என்பதற்குப் பதிலாக நடைமுறையில் நஞ்சையாக இருக்கிறதா, புஞ்சையாக இருக்கிறதா என்று கவனித்து அதன்படி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

10-44

a.m.

இதைத் தவிர, இந்த மசோதா இன்னும் இரண்டு மாதங்களில், அதாவது ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதியில் சட்டமாக அமுலுக்குவரும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இது போன்ற மசோதாக்களைக் காலம் கடத்துவதன் காரணமாக நிலச்சுவான்தார்கள் வரப்போகும் சட்டத்தினுடைய பல்னை விவசாயிகள் பெரும்பாலும் அடையமுடியாதவாறு செய்வதற்கு என்ன என்ன முறைகளையெல்லாம் கையாள் முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் கையாண்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் நியாய வார மசோதா எந்த நோக்கத்துடன் கொண்டுவரப்படுகிறதோ அந்த நோக்கம் நடைமுறையில் நிறைவேறுத நிலைமை தான் ஏற்படும். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் உள்ள வாரத்திற்கு சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளில் 99 சதவிகிதத்தினரிடம் எந்த விதமான ரிக்கார்டும் கிடையாது. ஆனால் இந்த நிலச்சுவான்தார்கள் அவர்களிடத்திலிருந்து இவ்வளவு ரூபாய் குத்தகையாகத் தரவேண்டும் என்பதை மட்டும் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் சாகுபடியாளர்கள் இவ்வளவு குத்தகை கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்கு எந்த விதமான பதில் சீட்டும் நிலச்சுவான்தார்கள் அவர்களுக்கு கொடுப்பது கிடையாது; அதே போல் வார சாகுபடியிலும், “இத்தனை மூட்டை பெற்றுக்கொண்டேன்” என்பதற்கு வாரம்தாரிடம் எந்தவிதமான ரசீதும் கொடுப்பது கிடையாது. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கர்ணம் கணக்கிலும், “என் சொந்தப்பண்ணையாக இருக்கிறது” என்றுதான் அவர்கள் கணக்குக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையில், வரக்கூடிய சட்டம் விவசாயிகளுக்குப் பயன்பட வேண்டுமானால், நிலத்தில் உண்மையாக யார் சாகுபடி செய்கிறார் என்பது பற்றி கர்ணத்தின் மூலம் கண்டிப்பான கணக்கெடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் கட்டாயம் செய்யவேண்டும். சாகுபடி செய்கின்ற விவசாயிகள் “நாங்கள் இன்னொருபுறம் நிலத்தை விவசாயம் செய்கிறோம்” என்று கலெக்டரிடமோ ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரிடமோ மனுக்கொடுத்தால் பதிந்து வைத்துக் கொள்வதற்கு ரெஜிஸ்டர் வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் 90 சதவிகித விவசாயிகள் வரப்போகும் சட்டத்தின் பயனை அனுபவிக்கமுடியாத நிலைமை தான் ஏற்படும். சர்க்கார் இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

மேலும் இந்த சபையில் பேசுகிறபோதும் வெளியில் நிலச்சுவான்தார்கள் கூட்டத்திலும் ஒரு பெரிய கோஷம் கிளப்பப்படுகிறது. அதாவது ஏற்கனவே தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தில் அளித்திருக்கக்கூடிய நியாயத்தை இவர்களுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்பது தான். தஞ்சாவூர் பண்ணையாட்கள் சட்டத்தில் 6½ ஏக்கர் நஞ்சை நிலமும், 20 ஏக்கர் புஞ்சை நிலமும் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விலை களித்திருக்கிறார்களாம். அதேமாதிரி விலைக்களிக்கவேண்டும் என்று இவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நல்ல வேளையாக மசோதா அப்படிப்பட்ட முறையில் இல்லை என்பது வரவேற்கத்தக்க ஒரு அம்சம். ஆனால் மீண்டும்

28th January 1956] [Sri V. Madanagopal]

செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போக்கூடிய காலத்தில் அந்த மாதிரியாக சிறிய மிராசுதார்களுக்கு சலுகை யளிக்கும் முறையில் சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களேயானால், மிக மோசமான நிலைமை ஏற்படும்; ஏனென்றால், தமிழ் நாடு முழுவதும் பெரும்பாலும் சிறிய மிராசுதார்களைக் கொண்டிருக்கிறது; 6-2/3 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட நஞ்சை நிலமும், 20 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட புஞ்சை நிலமும் கொண்ட இந்த சிறிய மிராசுதார்கள் தங்களிடம் வாரத்திற்குச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவார்கள். இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனிப்பதோடு, சிறிய நிலச்சுவான்தார்களைப் பொருத்தவரையிலும் அவர்களுடைய நிலங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். “லீலிங்” ஏற்படக்கூடிய காலத்திலே, நிலத்தை நஷ்ட ஈடு கொடுத்தோ கொடுக்காமலோ எடுத்துக்கொள்ளும் காலத்திலே, சிறிய மிராசுதார்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டுமென்பது அவசியம் தான். ஆனால் குத்தகைக்காரர்களுக்கு நியாயமான பங்கு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற விஷயத்தைப் பற்றி கவனிக்கும்போது இந்த சிறிய மிராசுதார்களுக்குச் சலுகை வழங்கவேண்டியது அவசியம் இல்லை; ஏனென்றால் கிராமப்புரங்களில் உள்ள வாரத்திற்கோ, குத்தகைக்கோ விட்டிருக்கும் சிறிய நிலச்சுவான்தார்கள் வேறு பல தொழில்கள் செய்து வருமானம் பெற்றுவருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சாகுபடியாளர்களை பாதிக்கும். ஆகவே இந்த யோசனையைச் கைவிட்டுவிட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கலெக்டர் வீலை நிர்ணயிப்பதைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் ஆழ்ந்து சுவனம் செலுத்த வேண்டும். நான் சொல்லப்போகும் விஷயம் மிச்ச சிறிய விஷயமாக இருந்தாலும் மிகப்பெரிய அளவில் விவசாயியை பாதிக்கும். அறுவடை காலத்துக்கு மூன்று மாதத்திற்கு முன்பு கலெக்டர் பொருள்களின் விலையை நிர்ணயித்துக் கூறுவார் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அறுவடைக்கு மூன்று மாதத்திற்கு முன்புள்ள அந்தக் காலத்தில் தான் ஒவ்வொரு விவசாயப் பொருளின் விலையும் மிகவும் ஏறியிருக்கக் கூடிய காலம். ஆகவே அப்போது நிர்ணயிக்கப்படுகிற வீலை மதிப்புக் கேற்ப மகசூல் பங்கை பொருளாகக் கொடுப்பதென்றாலும், பணமாகக் கொடுப்பதென்றாலும், அது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அறுவடை நடக்கக்கூடிய 6 வார, 8 வார காலத்திலேயே கலெக்டர் வீலை மதிப்பை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று விதி வகுக்கவேண்டும்.

இது தவர் ஊடு பயிரைப் பற்றியும் ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது. இது மிகச் சிக்கலான விஷயம். இதில் ஒருபாகம், இருபாகம் விளையும் நஞ்சை நிலங்களில் உள்ள ஊடு பயிரை, அல்லது புஞ்சைக் காட்டில் இருக்கக்கூடிய ஊடு பயிரை என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. நஞ்சை நிலங்கள் என்றிருந்தால் சரிதான். ஆனால் புஞ்சை நிலங்களில் கடலை, பருத்தி முதலியவை பயிரிடுகிறார்கள். கடலை சாகுபடி செய்வதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு பருத்தி, மகசூல் கிடைக்கும். இதில் எது ஊடு பயிர், எது பிரதான பயிர் என்பது பற்றி விளக்கம் தேவை. வாரத்தையோ குத்தகையையோ நிர்ணயிக்கும்போது பிரதான பயிராக ஒன்றோ இரண்டோ கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் ஒரு 4 ஏக்கர் நிலத்திலே ஒரு ஏக்கரில் மிளகாயும், ஒரு ஏக்கரில் புகையிலையும், $\frac{1}{2}$ ஏக்கரில் ஈர வெங்காயமும், மீதியுள்ள ஏக்கரில் வேறு சில பொருள்களும் பயிர் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி இடங்களில் எந்தப் பயிரைத் பிரதான பயிராகக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வது என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் முன்பு சாகுபடி செய்யப் பட்டு வந்திருக்கும் பயிர், முன்பு கிடைத்த மகசூலின் அளவு, முன்பு கிடைத்த வருமானம் முதலியவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தவிர சில இடங்களில் ஒரே ஏக்கரில் மூன்று, நான்கு பொருள்களைப் பயிரிடுகிறார்கள். இம்மாதிரி இடங்களில் பிரதானப் பயிர் எது என்று கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் போது விவசாயிகளுக்கு பாதிக்கம் விளையும்.

[Sri V. Madanagopal] [28th January 1956]

மேலும் கோர்ட் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக, நில வெளியேற்றச் சட்டத்தில் விவசாயிகளும் வக்கீல் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள் வாதாடலாம் என்று தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தில் சொல்லப் பட்டிருக்கின்ற முறை அமுலில் இல்லை; ஏனென்றால் வெளியேற்றப்பட்ட யாரும் வாதாடுவது என்பது நடை முறையில் சாத்தியமாக இல்லை.

மேலும், இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், தமிழ் பாஷை அரசாங்க மொழியாகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்று எவ்வளவோ பேச்சுப் பேசினாலும், தமிழ் பாஷையில் மொழி பெயர்ப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. சமீபத்தில் லேவாதேவி சம்பந்தப்பட்ட மசோதா வந்த போது கூட அதற்கு தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த மசோதாவிற்கு கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த சபையில் பலர் தமிழில் பேசுவார்கள். குறிப்பாக விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட மசோதா இது. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு கொடுக்கப்படாததால் மெம்பர்கள் கூர்ந்து கவனித்து ஆலோசனை கொடுக்க முடிய வில்லை. மேலும் மசோதா கூறுகின்ற விஷயத்தை ஒரு தனிப் பிரசுரமாக்கி அதிகமான பிரதிகளை சாதாரண ஜனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

தென்னை மரம், புளிய மரம் முதலிய மரங்கள் சாகுபடி நிலத்தில் இருந்தால் அது யாரைச் சேர்ந்த தென்று தெரியவில்லை. விவசாயி, நிலச் சுவான்தார் இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் தன்னைச் சேர்ந்ததென்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். ஆகவே யாரைச் சேர்ந்ததென்று சர்க்கார் விளக்கம் தரவேண்டும்.

மேலும், சாகுபடியாளர் அஜாக்கரையைக் இருந்தால் என்று மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாகுபடியாளர் ஒரு நாளும் நிலத்தை இடிப்பதில் (நாசம் செய்வதில்) ஈடுபடுவதில்லை. ஆகவே மசோதாவில் இப்படிச் சொல்லியிருப்பது பல விதமான சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும். ஆகவே அந்த வாசகத்தை மசோதாவினின்றும் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செலக்ட் கமிட்டிக்கு வரும்போது தேசத்தின் முன்னேற்றத்தை உத்தேசித்து சாகுபடியாளருக்கு அதிகப் பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The time-limit for each hon. Member is reduced from 15 to 10 minutes. Sri V. K. Ramaswami Mudaliar may now speak.

10-52 a.m. * SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Mr. Deputy Speaker, Sir, the Land Reforms Bill and the Fair Rent Bill are the two things that are seriously engaging the attention of the public. I have been from the very beginning saying that the Government should come forward and pay some sort of compensation by taking over all lands in the State and then deal with them as they please. They may let it out to the tenants on a fair rent basis or give the lands to the landless poor.

I am not championing the cause of big landlords or anybody. But my only contention is the Government should give up this step-motherly treatment because the landlords are also entitled to some kind of protection under the Constitution. That is my plea and the Government also should recognise that the land-owner

28th January 1956] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

is a person who has invested money by paying such huge sums of money and investing his savings on the land. Therefore I consider that any far reaching changes that are contemplated in the Bill will lead to complications. My contention is that it is very unfair and arbitrary.

Apart from other things, the steep fall in prices in the last two years has considerably affected the small land-owners, not to speak of other big people. For instance take a land-owner who pays about Rs. 1,000 as kist to Government. According to the 1955 Act, which we recently passed, he has to shell out 8 annas per rupee and again for district board cess another 2 annas in the rupee. That comes to 10 annas in the rupee. Coupled with road and education cess, it comes in all to 15 annas in the rupee. Therefore he pays much more than an income-tax assessee. I fail to understand how he can maintain his livelihood and be in a position to make both ends meet. Then again the vagaries of monsoon and other things are there. That is why I am pleading from the beginning that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act should be extended to other districts or the Tamilnad Congress Committee's report should be accepted *in toto*. The Tamilnad Congress Committee's report is a fair one. They have been touring from district to district and meeting all the cultivating tenants and also some mirasdars. They have elicited the opinion of both cultivating tenants and the mirasdars and have prepared a very comprehensive report, which would be acceptable both to the cultivating tenants and also to the mirasdars to some extent. I think even the Communist friends on the other side would not have thought of this kind of sweeping legislation because I know very well that they were hoping for only about 50 per cent share for the tenants. Now according to this Bill, the cultivating tenants would get 60 per cent while the landlord would get only 40 per cent. Even with this 60 per cent share for the tenants, the Communists say they are not satisfied. I do not know how they are justified in coming to this conclusion without eliciting public opinion.

Some reduction in rent is also provided for in lands where water is baled by means of a pumpset installed at the cost of the landowner. The Subramanyam Committee referred to the long existing practice of fixing rent based on the fertility of land. Take the case of Chingleput and other dry districts. Government are aware that the owners of land have expended such a lot of money either by way of reclamation or sinking of wells. But what is the contribution made by the tenants? Therefore some provision must be made by which there should be some equal distribution of waram. In my district of Chingleput, the lands vary in the same village. There is so much disparity between one class of land and another. It varies from village to village and from district to district. In the State there are so many varieties of land that it will not be possible to fix a uniform percentage of 60 per cent of the produce as the share for the tenants. My plea is

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [28th January 1956]

that Government should consider seriously this question and pay something reasonable which will be acceptable to the owners of land.

By one stroke of the pen, the Government have provided in the Bill that the landlord should not be entitled to any straw. This will put the small land-owners who are maintaining some cows, to a great difficulty. They are in need of straw. Even the cultivating tenants are in a position to give them some straw very willingly. When such is the case, it is not known how the Government came to the conclusion that the landlords should not be given any straw. There is a Tamil proverb which says :

“நெல் காய்ச்சி மரம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் வியாதிக்கு வைத்தியம் செய்தால் இப்படித்தான் இருக்கும்.”

I entirely agree that this legislation is a hasty one. Government have not come to just conclusions in assessing the waram.

In one place they have given exemption to betels, vines, etc. In the Tenants Protection Bill, it is said that tenants should not be evicted. I do not know how this will be applicable to that. According to that Act, he cannot be evicted. The Bill makes no mention of resumption for self-cultivation. That is another drawback. Supposing there is a small landholder who has a small tenant. He must be given some protection to resume that land and cultivate it personally. So, these are some of the defects which I have to point out.

Further, there is also another thing. If this Bill as it has emanated from the Government is passed, the land-owner will be reduced to a state of functionless rent receiver. I would therefore request the Government in all seriousness to constitute an Expert Committee which will consist of representatives of the tenants and the landlords, to thrash out this question and go into the details of the whole matter and render justice to the mirasars who are really hard hit.

11 **SRI M. PALANIYANDI :** கனம் உதவி சபாநாயகர்
a.m. அவர்களே, முதலாவதாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களை நான் போற்றுகிறேன். நான்கு ஆண்டுகளாக, ஏழை விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று இந்த சபையில் பல தடவை பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கூட, காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள ஸ்ரீ கருத்திருமன் போன்ற சில அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவை எதிர்த்திருந்தாலும் கூட, நல்ல தொரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு எண்ணம் இருந்து வருவதை நான் நாட்டார்கிறேன். நண்பர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் அவர்கள் “இந்த மசோதா சூர்ப்பணகையாக இருந்து காமவல்லியாக மாறுவது எப்படி?” என்று ஏதோ சொன்னார்கள். ஆளும் கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ள சில அங்கத்தினர்கள் கூட இந்த மசோதாவை எதிர்த்துப் பேசினார்கள். எதிர் கட்சியிலுள்ள நான் கூட நாடு சுதந்திரம் பெற்ற போது காங்கிரஸ் ஊழியனாக இருந்தேன். அந்தக் காலத்தில், நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளும் தொழிலாளர்களும் நல்லாழ்வு வாழ வேண்டுமென்பதற்காக விவசாய இயக்கங்களிலும் தொழிலாளர்களிலும் இயக்கங்களிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். அன்று நடந்த அந்த காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் எல்லோரும் அடித்து நொறுக்கப்பட்டு சிறையில் தள்ளப்

28th January 1956] [Sri M. Palaniyandi]

பட்டார்கள். ஆகவே பல ஆண்டுகள் நடந்த போராட்டத்திற்குப் பிறகு சட்டம் வர விருக்கிறது. இப்போது சிலர் வரப்போகும் நல்லதொரு சட்டத்தை எதிர்த்து கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். இதைக் கண்டு சட்ட சபையில் எதிர் கட்சியிலுள்ளவர்களோ, நாட்டிலுள்ள மற்ற விவசாய மக்களோ பயந்து விட மாட்டார்கள். ஆண்டாண்டுதோறும் விவசாயத் தொழிலில் ஈடு பட்டு வரும் விவசாய மக்கள் சரியான வருமானமோ, கூலியோ இல்லாமல் நிசித்துக் கிடக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை நிமிர்த்திவிட வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இன்றைக்கு இருக்கிறோம்.

திட்டக் கமிஷன் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? நூற்றுக்கு 75½ வாரம் சாகுபடியாளருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நாம் சாகுபடிச் செலவு, அறுவடைச் செலவு ஆகிய எல்லா வற்றையும் சாகுபடியாளர் ஒத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி மொத்தத்தில் 60 சத விதிக் வாரம் சாகுபடியாளருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆகவே கடைசியில் பார்த்தால் நிலச் சுவாந்தாருக்கும், சாகுபடியாளருக்கும் சரிக்குச் சரி தான் கிடைக்கும். சாகுபடியாளருக்கு 50 சத விதிக் துக்கு கொஞ்சம் குறைந்தாலும் குறையும். ஆகையால் இதை நியாய வார மசோதா என்று நாம் சொல்ல முடியாது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்படலாமே தவிர பெரும்பாலான நன்மையை விளைவிக்க முடியாது. ஆகவே தான் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, இனியும் காலதாமதம் செய்ய வதை விட ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல உடனடியாக சபையில் விவாதித்துச் சட்டமாக்கியிருக்கலாம். ஆனால் ஒன்றே ஒன்று. பொறுக்குக் கமிட்டியில் சாகுபடியாளருக்கு நன்மை ஏற்படக் கூடிய வகையில் சட்டத்தில் எந்த விதமான புது மாறுதலும் செய்யா விட்டாலும் கூட இருக்கிற கொஞ்ச நஞ்சு நன்மையும் போய்விடக் கூடிய வகையில் எதுவும் மாறுதல் செய்யாமலிருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக இந்தச் சட்டத்தில் 6-2/3 எக்கருக்குக் குறைவாகவுள்ள நிலச் சொந்தக்காரருக்கு விதிலில்க்கு அளிக்கப்படும் என்கிறார்கள். இம்மாதிரியாக விதிலில்க்கு அளிப்பது சரியல்ல. இந்தச் சட்டத்தினால் பெரும் பகுதி விவசாய மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கவேண்டுமென்றால் எந்த விதமான விதி விலக்கும் அளிக்கப்படக் கூடாது.

அடுத்தப்படியாக ஒருவர் இவ்வளவு நிலம் தான் சாகுபடிக்குச் சொந்தமாகவோ, குத்தகைக்கோ எடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வரம்பு கட்டியாக வேண்டும். ஒருவரே நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக்கணக்கான எக்கரா நிலங்களைச் சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கக் கூடாது. ஒருவர் இவ்வளவு தான் நிலம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்றும் மன்றடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். விவசாயக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படாத வரையில் சாகுபடியாளருக்கு நன்மை செய்ததாக ஆகாது. மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் கமிட்டியில் நானும் ஒரு மெம்பர்தான். எப்படி நாம் நிலத்திற்கு வாரம் நிர்ணயித்துவிட்டோமோ, அதைப்போலவே நிலத்தில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களின் நலனை உத்தேசித்தும் குறைந்த பட்ச கூலி விதிக் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். தஞ்சாவூர் பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டத் தின்படி கூலி எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் இப்பொழுதுவது இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த நியாயவார மசோதாவைக் கொண்டு வரும்பொழுதே, ஏன் இதரத் தொழில்களில் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிற முதலாளிகள் இல்லையா? தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கும், விவசாயத்துறையில் லாபத் தைக் கட்டுப்படுத்துவது போலவே, லாப வரம்பை கட்டுப்படுத்தக் கூடாது

[Sri M. Palaniyandi] [28th January 1956]

என்று தீவிர கேட்கிறார்கள். அது மிகவும் உயர்ந்த கருத்து. 1947-ம் வருஷத்திலேயே, தொழிலாளர்களுடைய மகாநாடு ஒன்றில் பேசும்போது ஸ்ரீ பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இம்மாதிரி தனிப்பட்ட பொதுஸ்தாபனங்களின் லாபத்திற்கும் வரம்பு கட்டப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அம்மாதிரியாக லாபவரம்பு கட்டப்படத்தான் வேண்டும். அவர்கள் ஏகதேசமாக லாபத்தை அடைந்து கொண்டிருக்கும்படியாக விட்டு வைக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக நியாயவார மசோதாவைக் கொண்டு வந்து சாகுபடிச் செலவை எல்லாம் குத்தகைதாரர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் இப்பொழுது சொல்லிவிட்டால் உடனடியாக இந்தச் சாகுபடியாளர்களுக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கவும் தக்க ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவர்கள் சாகுபடிக்கு வேண்டிய செலவுகளை எல்லாம் பிறர் கையை எதிர்பார்க்காமல் செய்ய முடியும். உதாரணமாக லாஸ்குடி கிராமத்திலும், புதுக்குடி என்ற இடத்திலும் விவசாயச் சங்கங்களே சாகுபடியாளருக்குக் கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப் பல வழிவகைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். கடன் வசதி செய்து கொடுக்க முன்வந்தால் தான் நிச்சயமாக அவர்களால் நல்ல முறையில் பயிர் செய்ய வசதி ஏற்படும்.

பொதுவாக மிராசதார்கள் எல்லாம் இந்த நியாயவார மசோதாவுக்குப் பெரியதாக எதிர்ப்பை உண்டு பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான எதிர்ப்புக்கு அவசியமே இல்லை. சாகுபடியாளர்கள் எல்லோருடைய நன்மையையும் உத்தேசித்து விதிவிலக்கு அளிப்பதேயே எடுத்து விட்டால் இம்மாதிரியான கூக்குரலுக்கு இடமே இல்லாது போய்விடும்.

எனக்குத்தெரியும். பல ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டில் நிலவெளியேற்றம் நடந்து வந்திருக்கிறது. என்றைக்குக் குமரப்பா கமிட்டி அமைக்கப்பட்டதோ, என்றைக்குச் சுப்பிரமணியம் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டதோ, என்றைக்கு விவசாயச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்தத் தர்க்கார் வெளியிட்டதோ அன்றையிலிருந்தே இந்த நாட்டில் நிலவெளியேற்றம் நடைபெற்று வருகிறது. ஆகவே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டிருக்கும் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் வகையில் இந்தச் சட்டம் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பொறுக்குக் கமிட்டியிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு இரண்டொரு வார்த்தை. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எவ்வளவு நன்மை கிடைக்குமோ அந்த நன்மை பறிக்கப்படாமலிருக்க உறுதியாக இருக்கவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்களும் உறுதியாக இருக்க வேண்டும். முடிந்தால் திட்டக் கமிஷன் கூறியுள்ளபடி சாகுபடியாளருக்கு 75 சத வாரம் என்றும், மிராசதார்களுக்கு 25 சதம் என்றும் நிர்ணயித்து விட்டால் மிகவும் நியாயமாக நாம் நடந்து கொண்டதாக ஆகும். ஆகவே பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்கள் மிகவும் உஷாராக இருந்து சாகுபடியாளருக்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் இந்த மசோதாவில் செய்யும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

11-10 a.m. SRI K. PARTHASARATHY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபைமுன்பு கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் மசோதாவை வரவேற்று, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதையும் ஆதரிக்கிறேன். மேலும் ஸ்ரீ ரமாலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பிரேரணையை எதிர்க்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தமானது அசெம்பளி விதிகளுக்கு மிகவும் விரோதமானது. அசெம்பளி விதி 93-ம் ஷரத்தின்படி, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கும் மந்திரி அல்லாத வேறு மெம்பர் யாரும், இந்த மசோதாவை உடனே விவாதத்

28th January 1956] [Sri K. Parthasarathy]

திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற பிரேரணையைக் கொண்டுவர முடியாது. ஆகவே ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்களுடைய பிரேரணையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

நேற்றையதினம் பேசிய சில அங்கத்தினர்கள் வக்கீல்கள் ஏதோ பெரிய அநியாயம் செய்வது போலச் சொன்னார்கள். கோர்ட்டுகளிலும் கூட வக்கீல்கள் சடப்படி வாதாடுகிறார்களே தவிர சட்டத்திற்குப் புறம் பாக, சட்டத்திலுள்ள ஷரத்தை மீறி அநியாயமாக எதையும் செய்யும் படியாக வாதாடுவதில்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வக்கீல்களாயிருப்பவர்கள் இந்த சபை அங்கத்தினர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அங்கத்தினர்கள் உரிமையை வாதிக்க ஒத்தாசையாகயிருக்கிறார்கள். இதனால் வக்கீல்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவதாக சொல்லவில்லை. 11-14 a.m.

SRI C. H. KANARAN : Sir, on a point of clarification. Are we speaking as the representatives of the lawyers or as Members of the Assembly ?

SRI K. PARTHASARATHY : நான் இந்த சமயத்திலே பேசுவது அங்கத்தினன் என்ற முறையிலே தான் பேசுகிறேன். நானும் வக்கீலாக இருந்தபோதிலும், இந்த சபையில் அங்கத்தினனாக இருப்பதனால் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவை தீர ஆலோசித்து கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். நான் வக்கீலாக யாரிடமும் வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேச வரவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்பு சட்டத்திலே பல தப்புகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை கொண்டுவரவேண்டுமானால் தீர ஆலோசிக்க வேண்டும். இதை ஒரு நல்ல, சிறந்த சட்டமாக கொண்டுவர வேண்டுமானால் இதை ஒரு தனிக்கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடுவது நல்லது என்று வலியுறுத்தி இதை ஆதரிக்கிறேன்.

இந்த நிலவார மசோதாவிலே மிகவும் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையிலே இது அவசியமான சட்டம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் இதனால் ஏற்படும் விளைவுகளை மிகைப்படுத்தியே கூறப்பட்டு. மத்திய சர்க்காரின் யோசனைப்படி நிலவுடைமைக்காரர்கள், குத்தகைக்காரர்களின் புள்ளி விவரங்களைத் தயாரித்திருக்கிறது. இப்புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு ஆராய வேண்டிய அம்சங்கள் சில இருக்கின்றன. மலையாளமும், தென் கன்னடமும் வேறு எல்லையாக வைத்துக்கொண்டு, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் 40—60 என்று இருக்கிறது. குத்தகைச் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலத்தின் விஸ்தீர்ணம் 27,94,000 ஏக்கர் என்றிருக்கிறது. அதாவது மொத்தம் பெற்றுள்ள நிலங்களிலே 97-62 குத்தகைக்காரர்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கணக்கும்படி பரந்தால் அந்த ஜில்லாவிலே அதிகமான நிலங்களை குத்தகைக்காரர்களுக்கு விட்டிருக்கவேண்டும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே 100-க்கு 25 விதமும், மற்ற ஜில்லாக்களிலே 9 சதம் வரம்பு குறைவாக இருக்கிறது. தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு போன்ற வரண்ட பிரதேசத்திலும் கொஞ்சம் நனமை பயக்கும்படியாக திருத்துவதினால் ஒன்றும் குடிமுழுதிப்போய்விடாது. குத்தகைக்காரர்களுக்கு அடவான்ஸ் செய்தால் கடன் தொல்லையிலிருந்து அவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள வழியுண்டு. டெல்பா பிரதேசங்களில் நெற் பயிர் அதிகமாயிருக்கிறது. அவைகள் செழிப்பான பிரதேசமாகையால் போட்டி அதிகமாக இருக்கிறது. மிகவும் வரண்ட பிரதேசமாகிய தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலும், இன்னும் ஹிமாலய பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் எந்த விதமான போட்டியே இல்லை. ஆகையால் இந்த சீர்திருத்தத்தை இந்த சட்டத்தில் கொண்டு வரலாமென்று இருக்கிறேன். இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. வரண்ட பிரதேசங்களில் போட்டி சரியான அளவுக்கு இல்லாததினால் சில விஷயங்களை பின்னால் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் குறிப்

[Sri K. Parthasarathy] [28th January 1956]

பிட்டிருக்கும் “காட்ச் கிராப்ஸ்” என்றதில் சில அம்சங்கள் சரியாக இல்லை. நண்பர் மதன்கோபால் சொல்லியபடி மஞ்சளை நடும்போதுதான் வெங்காயத்தை நடுவார்கள். இதுமாதிரி புஞ்செய் பயிரிடும் காலங்களிலெல்லாம் பிரதான பயிர்களையும் பல உப பயிர்களையும் நடுவார்கள். இம்மாதிரியான காலங்களில் எது பிரதான பயிர் என்பதை வரையரை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் தீர ஆலோசித்து எல்லோருக்கும் திருப்தி அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சட்டத்தை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக சிறிய மிராச்தார்களுக்கு இந்த சட்டத்தினால் அதிக பாதகம் விளையும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு இச்சட்டத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இச்சட்டத்தினால் அதிகமான பாதகம் ஏற்படாதென்றால் இதைக் கொண்டு வரலாம் என்பது. உளுந்து பயிர் போன்றது “காட்ச்” முக்கிய பயிர்கள் என்றால் என்ன என்பது மசோதாவில் தெளிவாக்கப்பட வேண்டும். அப்படி செய்தால்தான் இச்சிக்கலைத் தவிர்க்க முடியும்.

11-20
a.m.

Sri A. RATNAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்கு முன் இரண்டு நாட்களுக்குத்தான் விவாதிக்கும்படியாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நாட்டில் முக்கியமான பிரச்சனையாக இருந்தும், இதற்கு விவாதிப்பதற்கு வேண்டிய போதிய அவகாசம் அளிக்காதது வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. இந்த மசோதாவானது மக்களால் வெகு காலமாக எதிர்ப்பார்க்கப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு இதனால் பெரிய உதவி ஏற்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் முக்கியமாக ஆராய வேண்டியது விவசாயிகளையார், நிலத்திற்குச் சொந்தமானவர்கள் யார் என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த மக்களுக்கு எவ்வித நிவாரணம் அளிக்கப்படுகிறது என்பதை ஆராய வேண்டும். யார் ஒருவர் நிலத்தை உரிமீட்டு உழுது பயிரிடுகிறதோ அவனுக்கு ஒரு விதமான பாத்தியத்தையே கிடையாது. விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கூலியையும் நிர்ணயித்ததாகத் தெரியவில்லை. நிலப்பிரபுக்களும், மிராச்தார்களும் கிராமங்களிலே வாழ்கிறார்களா என்றால், அவர்கள் அங்கே வாழ்வது கிடையாது. சென்னை நகரம் போன்ற நகர் புறங்களில் மிராச்தார்கள் வாழ்வதற்குவசதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலங்கள் ஏர் பிடித்து வேலை செய்யும் பண்ணையாட்களிடம் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. கிராமங்களிலே வாழ்கின்ற சிறு நிலச்சுவான்தார்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள், அதிகாரிகள் போன்ற மத்தியஸ்தர்களிடத்திலே அவர்கள் தங்கள் நிலத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். காரணம் 20, 30, 50 100 ஏக்கர்களை சாதாரண மக்களிடம் ஒப்படைத்தால் தாங்கள் அதிலிருந்து அதிக வருவாய் பெற முடியாது. இரண்டாவது காரணம் மற்ற சாதாரணங்களை வைத்துக்கொண்டு பம்பு செட்களை வைத்துக்கொண்டு, மாடுகளை வைத்துக் கொண்டு ஏர், விதை முதலியவைகளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்ய முடியாது. எனவே, நிலத்துக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நகர் புறங்களிலே வாசம் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலங்களெல்லாம் நடுத்தர மனிதர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அளவிலே தான் இந்த மசோதாவை கண்காணிக்க முடிகிறதே தவிர, 100 ஏக்கர் நிலமுள்ள மிராச்தார் பண்ணையாட்களிடத்தில் நிலத்தை ஒப்படைப்பதில்லை. 1,000 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் கோயில்களும், மடாதிபதிகளும் இன்னும் மற்றவர்களும் நிலங்களை பண்ணையாட்களிடத்தில் ஒப்படைப்பது கிடையாது. ஆகையினால் மொத்தத்திலே தரகர் போன்ற மத்தியஸ்தர்களை விவசாயிகள் என்று கூறுகிறார்களே தவிர, விவசாயம் செய்கின்ற மக்களை விவசாயிகள் என்று கூறுவது கிடையாது. ஏற்கனவே சுப்ரமணியம் சமர்ப்பித்த நிலச் சீர்திருத்த ரிபோர்ட்டில் கூறியபடி தான் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 40 சத வித வாரமும் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு 60 சத வித வாரமும் என்று இந்த மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு, விவசாயிக்குள்ள வாரம் மேலும் குறைக்கப்பட்டுதான் இந்தச்

28th January 1956] [Sri A. Ratnam]

சபையிலே கொண்டுவரப்படும். மேலும் விவசாயி என்ற பெயருக்குக் கூட ஆபத்தான கட்டங்களும் நிலவரங்களும் ஏற்படும் என்பதில் ஐயமே இல்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை உடனடியாக பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பும் காரணத்தினால் கூட இந்த நிலைமை ஏற்படும்.

இயற்கையின் காரணமாகவோ அல்லது மழை பெய்யாததாலோ, அல்லது அதிக மழை பெய்து வெள்ளம் அடித்துக்கொண்டு போனதினாலோ பயிர் சாகுபடியாகவில்லை என்றாலும், விவசாயி நிலத்திர்வை கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறதே அந்த விதி மிகவும் ஆபத்தான நிலைமையில் கொண்டுவரப்படுகிறது. விவசாயிக்கு நிலம் கிடையாது. தன்னுடைய ரத்தத்தையே வியர்வையாகச் சிந்தி அந்த நிலத்தை பயிரிடுகின்ற பொழுது இயற்கைக் கோளாரினாலே அறுவடை செய்ய முடியாமல் போனாலும்கூட, அவனுக்கு நஷ்டம் வந்தாலும்கூட நிலத் தீர்வையை பண்ணையான் கட்டாயமாக கொடுக்கவேண்டிய விதி இங்கு இருக்கிறது. இதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதை ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. கோயில்களுக்கும் மடாலயங்களுக்கும் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றி ஏதாவது இந்த மசோதா சொல்லுகிறதா என்றால், ஒன்றும் கிடையாது. எனவே இந்த மசோதா மத்தியில் இருக்கும் தரக்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களுக்குத்தான் வழி வகை செய்கிறதே தவிர, குறிப்பாக விவசாயம் செய்கின்ற பண்ணையாட்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, உழுது பயிரிடுகின்றவர்களுக்கு, பிற்பட்டவர்களுக்கு இந்த மசோதா யாதொரு வசதியும் செய்யவில்லை. 2 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் தாங்களே விவசாயம் செய்வார்கள். அவர்களுடைய சக்திக்கு மீறின அளவுக்கு, அதாவது நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் நிலங்கள், குத்தகைக்காரர்கள் என்று சொல்லப் படுகிற மத்தியஸ்தர்கள் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்ட நிலங்களாக இருக்குமே தவிர, பண்ணையாட்களுக்குக் கொடுக்கின்ற நிலங்களாக இருக்கமுடியாது. 5, 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நேரடியாக சேரிவாழ் பட்டையாச்சி மக்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கூலியாக கொடுத்து சாகுபடி செய்கிறார்களே தவிர வேறு கிடையாது. எனவே, சாகுபடி செய்கின்ற ஏழை விவசாய பண்ணையாட்களுக்கு நிவாரணமோ கூலி நிர்ணயமோ செய்யப்படவில்லை. இந்த மசோதாவை அவசியமா என்று ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய ஒரு கட்டத்தில் இருக்கிறோம். இந்த மசோதா நடுவிலுள்ள தரக்களுக்கு கமிஷன் நிர்ணயிப்பதுபோல் இருக்கிறதே தவிர, நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு, தண்ணீர் பாய்ச்சி நெல் மணிகளை அறுவடை செய்து நாட்டுக்கு உணவு அளிக்கும் பெருமகன்களின் உழைப்புக்குத் தகுந்த கூலியை நிர்ணயம் செய்யத் தயங்குகிறது.

இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படும் நேரத்திலே நாட்டில் நடப்பது என்ன? விவசாயக் கூலி 6 அணுவாக இருந்தால், அவர்களைப் பயமுறுத்தி 4 அணுவாகக் குறைக்கிறார்கள். இல்லையென்றால், அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். மிராசுதார்கள் தங்கள் நிலங்களில் குடிசை கட்டிக்கொண்டிருக்கிற பண்ணையாட்களை, ஒண்டக் குடிசையின்றி விரட்டி அடிக்கிறார்கள். குடிசைகளுக்குத் தீ வைப்போம் என்று அவர்களைப் பயமுறுத்துகிறார்கள்.

நான் சமீபத்தில் திண்டிவனம் ஆவணிப்பூரத்துக்குப் போயிருந்தேன். 2,000 ஏக்கர் ஒருவருக்கே சொந்தமாக இருக்கிறது. 5,000 ஏக்கர் தரிசாகக் கிடக்கிறது. ஒரு அங்குல நிலம்கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனுபவிக்கவில்லை. அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கும் நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏதோ, ராணுவத்துக்குப் போய்வந்த சிப்பாய்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த 20 ஏக்கர் நிலத்தைக்கூட மணியக்காரர்களும், மற்றவர்களும் அபகரித்துக்கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அக்கிரமம் செய்கிறார்கள். தரிசாகக் கிடைக்கின்ற நிலங்களைக்கூட, “உழுது பயிரிடுகிறோம், நெல் மணிகளை அறுவடை செய்து தருகிறோம், எங்களுக்கு நிலம் வேண்டும்” என்று விவசாய மக்கள் கேட்டால்

[Sri A. Ratnam]

[28th January 1956]

கூட, அதில் ஆட்சியாளர்களும், அதிகாரிகளும் கவனம் செலுத்துவது கிடையாது. 10 ஆண்டுகளுக்குமுன் ஹரிஜனங்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் நிலத்துக்கு பணம் கட்டியிருந்தும் கூட அவர்களுக்கு நிலத்தை ஜாரி செய்ய மனமில்லாத அதிகாரிகளும் ஆட்சியாளரும் இந்த நாட்டிலே நிலவி இருப்பார்களேயானால், இந்த மாதிரியான உதவாக்கரை மசோதாவில் நம்பிக்கை கொள்வது மிகவும் கடினமான விஷயம். இந்த மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. எனக்கு மேலும் நேரம் கிடையாது.

11-31
a.m.

* SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரித்து இரண்டொரு விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்குமுன்பு, ஏறக்குறைய மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் சொன்ன ஒரு விஷயம் எனக்கு இப்போது ஞாபகம் வருகிறது. அதாவது, “சட்டம் புலியைப்போல் வருகிறது, புலியாகவே வருகிறது” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். (சிரிப்பு.) இதைக் கேட்டவுடனே, குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவில், “புலி வந்தால், அதன் காலி முறிக்கவும் அதன் வாலி ஓடுக்கவும் என்னவெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்று நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களைத் தயாரித்துக்கொண்டு ரொம்ப முன் ஜாக்கிரதையுடன் இருக்கிறார்கள்” என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளாமல் என்னால் இருக்கமுடியவில்லை. (சிரிப்பு.) ஏனென்றால் 1952-ம் வருஷத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் அங்கு சக்கு நூறு சதிக் ஒடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தில் ஒரு வேலிக்கு உப்பட்டு நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்குள்ள பிராசுதார்கள் அத்தனை பேரும் அந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எந்த எந்த முறையில் நிலத்தை சின்ன பின்னமாகப் பிரித்து, விவசாயி உள்ளே தலையிடமுடியாமல் தடைசெய்ய முடியுமோ, அந்த எல்லா வழிகளையும் கையாண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது வரப்போகும் சட்டத்தில் கூட கொஞ்சம் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்து கவனிக்காமல் போனால், எதோ பிராசுதாருக்கு 40 சத விகிதம் பங்கு விவசாயிக்கு 60 சத விகிதம் பங்கு என்று சொல்வதெல்லாம் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடுமென்று நான் கருதுகிறேன். ஆகையால் சட்டமியற்றுவது சலபம் என்றாலும்கூட அது நடைமுறையில் சரியாக அமல் நடக்கின்றதா என்று உற்றுநோக்கவேண்டும். புதிய சட்டம் அங்கே போவதற்கு முன்பு, “பழைய சட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது. அது பலன் அளித்திருக்கிறதா” என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கும்போது, அந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் நன்றாகப் பயன் அளிக்கவில்லை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆகவே வரப்போகும் புதிய சட்டம் அமல் நடத்தப்படும்போது, அந்தச் சட்டம் வாஸ்தவத்தில் பயனளிக்கின்றதா என்று பார்க்கத்தக்காக, பிரக்காவுக்கு ஒருவர் வீதம் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பிரக்காவாரியாக இல்லாவிட்டாலும் தாலூகா வாரியாகவாவது இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த சமரஸ அதிகாரிகள் எந்த முறையில் தான் நியாயம் வழங்குகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. இவர்களில் பெரும்பாலோர் “நெல் மரத்தில் காய்க்கின்றது” என்று சொல்லுகிறவர்கள் போலத்தான் இருக்கிறார்கள்.

பழைய சட்டம் அமலுக்குவந்த பிறகு, எங்கள் ஜில்லாவில் உள்ள பிராசுதார்கள் பழைய சம்பிரதாயங்களின்படியும், பழைய பழக்கவழக்கங்களின்படியும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துவந்த சில சலுகைகளைக் கொடுப்பதில்லை. ஏனென்றால், சட்டத்தில் அவைகளுக்கு இடமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்; உதாரணமாக தீபாவளிபோன்ற விசேஷ

28th January 1956] [Sri M. C. Muthukumaraswami]

காலங்களில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேஷ்டி, எண்ணை முதலியவை கொடுக்கும் வழக்கம் உண்டு. இதை விவசாயிகள் கேட்கும்போது சட்டத்தில் இடம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மாடு மேய்க்கும் சிறுவர்களுக்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதா? இல்லவே இல்லை. பண்ணை வேலை செய்யும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் தான் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதே தவிர மாடு மேய்க்கும் சிறுவனுக்கு இடம் இல்லை. இது நடைமுறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமில்லை.

DEPUTY SPEAKER : The time-limit for each speaker is reduced to five minutes.

* **SRI A. VELOO :** கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, கனம் 11-35
ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நியாய a.m.
வார மசோதாவை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இந்த மசோதாவில் பல முக்கியமான அம்சங்கள் இருந்தாலும் இன்னும் சில முக்கியமான அம்சங்கள் கவனிக்கப்படாமல் விடப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயப் பண்ணையாட்களேப்பற்றி இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பொறுக்குக் கமிட்டியினர் இந்த விஷயத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய கூலியையும் நல்ல முறையில் உயர்த்துவதற்கு நியாயமான ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக்கும் அத்தனை சட்டசபை மெம்பர்களும் கையெழுத்திட்ட ஒரு மெமோராண்டத்தை போன அலெம்பிளிக் கூட்டத்தின் போது கொடுத்தோம். அதாவது எங்கள் ஜில்லாவில் குடியிருப்பு மனைகளிலுள்ள ஏழை மக்களை அநியாயமாக வெளியேற்றியும், அவர்கள் மீது கேஸ்கள் போட்டும், கேஸுக்காகச் செலவு செய்யும் பணத்தைக் கூட அவர்களிடமிருந்து வசூலித்தும் வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையை நீக்கவேண்டுமென்று மெமோராண்டம் கொடுத்தோம். அது சம்பந்தமாக, அமைச்சர் அவர்கள் தக்க பாதுகாப்பளிப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை இந்த சமயத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு மனைகளிலிருந்து ஏழை மக்கள் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுக்க நல்ல முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கோவில் நிலங்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மூன்று பெரிய மடங்களும் பல கோவில்களும் இருக்கின்றன. இவைகளைச் சேர்ந்த நிலங்கள் தஞ்சை ஜில்லா நிலத்தில் ஐம்பது, சத வீதம் (50%) இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்யும் ஏழை விவசாயிகள் நடுவிலிருக்கும் குத்தகைக்காரர்களால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மசோதாவில் நடுவிலிருக்கும் குத்தகைக்காரர்களை நீக்கி குடிக்குத்தகைக்கு விடுவதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், அதிகப்பட்சமாக ஒருவர் பண்ணைச் சாகுபடிக்கு எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடவில்லை சட்டம் வருவதற்கு முன்னதாகவே, நிலச்சுவான்தார்கள் நிலத்தைப் பிரித்து பதிலு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்பாட்டின் மூலம் ஒரு வேலிக்கு மேற்படாமல் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால் இப்போது மிராசுதார்கள் எல்லோரும் முன் கூட்டியே அவர்கள் நிலங்களைப் பிரித்துக்கொண்டு வரப்போகும் சட்டம் தங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதபடி ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு வரிடம் பண்ணை விவசாயம் செய்பவர் எவ்வளவு வேலை செய்கிறாரோ அவ்வளவு வேலையும் ஒரு வேலிக்குக் குறைவாய் வைத்துக்கொண்டிருப்ப

[Sri A. Veloo]

[28th January 1956]

பவரிடத்தில் வேலை செய்பவரும் செய்கிறார். ஆகவே அவர்களை இந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்வது மிகவும் அநியாயமானது. மேலும், இந்த ஒரு வேலை நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் கூட விவசாயம் தவிர வேறு தொழில் செய்துகொண்டு விவசாயத்தின் மூலமும் தங்கள் வரும்படியை அதிகரித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆகவே சட்டத்தில் இவர்களுக்கு விலக்கு அளிப்பதால் பலனில்லாமல் போகிறது. ஆகையால் இந்த மசோதாவில், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் உள்ள ஒரு வேலிக்கு உட்பட்ட நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சிக்கு இடம் கொடுத்து, புதிதாக அந்த அம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாதென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தில் இன்னும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. சட்டத்தை விளக்கும் வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்திலோ, தமிழிலோ இருந்தாலும் இரண்டு பக்கமும் விவாதம் செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. வக்கில்கள் “அர்த்தம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்” என்று பேசி ஏழை விவசாயிகளுக்கு பாதகம் விளைவிக்கக்கூடியதாக இரண்டு அர்த்தம் கொடுக்கக்கூடிய வார்த்தைகள் இல்லாமல் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டுமென்று விளக்கமாக வார்த்தைகளில் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-40 * SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER : கனம் உதவி சபா
a.m. நாயகர் அவர்களே, நான் இன்றைக்குத்தான் இந்தச் சபைக்கு வரக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. நேற்று தைப் பூசம் ஆதலாலே என்னை வர முடியவில்லை. வந்திருந்து இந்தச் சபையில் இந்த மசோதாவின் மீது தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை கேட்கமுடியவில்லை. அதற்காக வருந்துகிறேன்.

இந்த நியாயவார மசோதாவைப்படி சாகுபடியாளருக்கு 60 சத வீத வாரமும், நிலச்சவாந்தாருக்கு 40 சத வீத வாரமும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் பேசிய போது இப்பொழுது தாங்கள் மிராச்தாரர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பது போலவும், திட்டக் கமிஷன் இன்னும் குறைச்சலாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். திட்டக் கமிஷன் கண்ணோக்கம் அகில இந்தியாவையும் பொறுத்தி இருக்கிறது. ஆனால் நமது ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தில் நிலவி வரும் பழக்க வழக்கங்களை கண்ணோக்கத்தில் கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் தான் ராஜ்ய சர்க்கார்கள் அவர்களுடைய ராஜ்யத்தில் இருந்து வரும் விவசாய அமைப்புக்கு ஏற்ப சட்டங்களைச் செய்து கொள்ளலாம் என்பதற்காக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே திட்டக் கமிஷன் கூறியதையே அப்படியே இந்த ராஜ்யத்திலும் இமிடேஷன் செய்ய வேண்டாமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த ராஜ்யத்திலே ஜில்லாவாரியாகப் பார்த்தால் சாகுபடி வார விகிதம் அந்தந்த இடங்களுக்குத் தக்கவாறு அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தஞ்சையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். திருச்சியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அதே போல, சிதம்பரம், கோயம்பத்தூர் போன்ற பகுதிகளை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். விவசாய முறைகளே இடத்திற்கு இடம் மாறுபட்டு இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே பெருவாரியாக நஞ்சைதான் இருக்கின்றன. ஆனால் கோயம்பத்தூரிலே தோடாக்கால் விவசாயம், புஞ்சைதான் அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசங்களிலே சர்க்காருடைய உதவியினால் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே நிலச் சொந்தக்காரர் யாதொருவிதமான இன்வெஸ்ட்மென்ட் செய்யவில்லை என்று சொல்லி விடமுடியாது. குறிப்பாக கோயம்பத்தூரில் ஒரு கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்றால் பத்தாயிரம் ரூபாய் முதல் இருபதாயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவாகிறது. இம்மாதிரி கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு பிரைவேட் செக்டார்

28th January 1956] [Sri V. C. Palaniswami Gounder]

முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், சாகுபடியில் 40 சத வீதம் தான் நிலச்சொந்தக்காரருக்கு என்று வரையறுப்போமானால் எந்த நிலச் சொந்தக்காரரும் இவ்வளவு அதிகமான ரூபாயைப் போட்டு கிணறு வெட்டுவதற்கு முன்னுக்கு வரமாட்டார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இவ்விஷயத்தைச் சர்க்கார் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து யோசிக்க வேண்டுமென எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இந்த நாற்பது, அறுபது என்ற மரபார்மையைச் சற்று மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். நிலச்சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தில் போடும் பணத்திற்குத் தக்க வருமானம் அதிலிருந்து கிடைக்கவேண்டும் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இதிலே சர்க்காருடைய கண்ணோட்டம், “ பிரதான போகப் பயிர் ” என்ற மனப்பான்மையில் சென்றிருக்கிறது. புஞ்சைப் பயிர், தோட்டப்பயிர் போன்றவைகளுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை. நஞ்சைப் பயிரிலும் பிரதான போகப் பயிரின் விளைவில் நாற்பது சதம் மிராசதாரங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

குறிப்பாக தோட்டக்கால் பயிரை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு இரண்டு மூன்று போகம் சாகுபடியாகிறது. கோயம்புத்தூரில் இம்மாதிரி நடக்கிறது. முதலில் சோளம் போடுவார்கள். இரண்டாம் போகமாக, இராகி, மூன்றாம் போகமாக புகையிலை ஆக மூன்று போகங்கள் சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஒரு போக நஞ்சைக்குள்ள சலுகையே, மூன்று போகம் விளைவிக்கும் தோட்டக்கால் பயிருக்கும் கூட்டி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவிட்டு சர்க்கார் பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை தற்போது ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது பிரின்ஸிபல் கிராப்பில் என்ன பாகம் மிராசதாரங்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதோ, அதே விகிதப்படி எவ்வளவு போகம் பயிர் செய்தாலும் அந்தப் பயிர்களெல்லாவற்றிலும் பங்கு இருக்கவேண்டும். ஆகவே செக்ஷன் மூன்று, நான்கிலேயுள்ள ப்ரோவிசோக்களை எல்லாம் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இத ஊடு கிராப்பிலே, கரிசை நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மதுரை, கோயமுத்தூர், உடுமலைப்பேட்டை, திண்டுக்கல் போன்றயிடங்களில் பெரிதும் கரிசல் நிலம் தான். அதிலே இரு கலப்பு, பயிர் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதிக மழை பெய்தால் தினை, கொத்த மல்லி போன்றவைகள் கெட்டு விடுகின்றன. மழையில்லாவிட்டாலும் இந்தப் பயிர் நாசமாகிவிடும். ஆனால் அப்போது பருத்தி நன்றாக விளைகிறது. ஆகவே ஊடு கிராப் என்பதையே இந்தச் சட்டத்திலிருந்து எடுத்துவிடுவது நலம். அதுதான் நியாயமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தவிர ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா சாகுபடி நிலைமை மாறுகிறது. சர்க்கார் இதையும் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டே சட்டம் செய்ய வேண்டும்.

நேற்று ஸ்ரீ பாயஸ் அவர்கள் பேசியபோது, பொறுக்குக் கமிட்டி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் சென்று அங்குள்ள நிலைமை நேரிலே விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு, ஆங்காங்கே உள்ள நிலைமைக்கேற்ப இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னதாகப் பேப்பரில் பார்த்தேன். அது மிகவும் நல்ல யோசனை. பொறுக்குக் கமிட்டியார் இப்படியே பலயிடங்களுக்கும் சென்று விசாரிக்க வேண்டும். முன்னே பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை தஞ்சாவூருக்குக் கொண்டு வந்த போதும் நன்கு விசாரித்தே கொண்டாந்தார்கள். அதிலே வாரம் 60 சத வீதம், 40 சத வீதம் என்று பிரிக்கப்பட்டது. அதற்குரிய காரணங்களும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. ஒரு வேலி நிலத்திற்குக் குறைவானவர்களுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கும் அளிக்கப்பட்டது. பொதுவாகப் பார்த்தால் சாகுபடி நிலைமை ஜில்லாவிற்குச் ஜில்லா மாறுபட்டிருக்கிறது. அவற்றுக்கு எல்லாம் தக்க வகையில் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும்.

[28th January 1956

11-48
a.m.

SRI C. H. KANARAN : മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ പൊതുവേ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. അതേ സമയം ചില സംഗതികൾ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. മദ്യാലോട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പൂർണ്ണമായി കമ്മീഷൻ പ്രചാരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഈ ബില്ല് വളരെ താഴോട്ടു പോയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ജനീയുടെ വീതം 25 ശതമാനത്തിലധികമാകാൻ പാടില്ലെന്ന് പൂർണ്ണമായി കമ്മീഷൻ പ്രചാരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നിട്ടും അത് 40 ശതമാനം വരെ വലുപ്പമുണ്ടാകാം എന്ന് ബില്ലിൽ. 25 ശതമാനത്തിലധികമാകാൻ പാടില്ലെന്ന് പൂർണ്ണമായി കമ്മീഷൻ നിശ്ചയിക്കാനുള്ള കാരണമെന്താണ്? അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന കൂട്ടിക്കാരന്മാരേവണം ആദ്യത്തിന്റെ മൂല്യമേ കുറയ്ക്കുകയും അതിന്റെ വിലയ്ക്കുവേണ്ടി, കൂട്ടിക്കാരന്മാരേവണം കണക്കാക്കുന്ന പരിഗണന നൽകുവാൻ, അത് കഴിഞ്ഞിട്ടു മതി. ജനീയുടെ അവകാശം പരിഗണിക്കുവാൻ എന്ന ആശയം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. പൂർണ്ണമായി കമ്മീഷൻ ഇക്കാര്യം പ്രചാരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ ആ പ്രചാരിയെ ക്ലോപ്പും മാനിക്കെന്റെ റവന്യൂണ്ടും വളരെ താഴോട്ടുപോയിരിക്കുകയാണ്. ഈ ബില്ലിൽ ഇതാണ് വീരതയെ സംബന്ധിച്ചു എന്നുള്ളത് ആക്ഷേപം.

ഇനി, എല്ലാ ഭിക്ഷിപ്പും ഒരേ നിരക്കിൽ വീതം നിശ്ചയിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നാണ് എനിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുള്ളത്. കൃഷിയെപ്പറ്റി കൂടുതലും ആലോചന കറച്ചും ആയിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ നിരക്ക് സ്ഥിരമാകട്ടെ. 60 ശതമാനമോ 75 ശതമാനമോ കിട്ടിയൊക്കട്ടെ കൃഷിക്കാരന് നഷ്ടപരിഹാര സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പൂനെയ്ക്ക് കമ്മീഷന്റെ ശുപാർശയിലും കവിഞ്ഞു 20 ശതമാനമോ 10 ശതമാനമോ ആയി നിശ്ചയിച്ചാലേ ന്യായമാകൂ എന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിനെ ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുന്നത് വെറും ന്യായം മാത്രമാണ്.

മറ്റൊപ്പൊട്ടം നിയുയിച്ചു കിട്ടുന്നതിനും തൃക്കിക്കരൻ കോടതി കേറിയിറങ്ങണമെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അതിൽ എത്രമാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടും കാലതാമസവുമൊന്നും കൂടാതെ തൃക്കിക്കരൻ മറ്റൊപ്പൊട്ടം നിയുയിച്ചു കിട്ടുവാനുള്ള ഏല്പാടകമാണ് വേണ്ടത്. സാധ്യമായ ചെറിയ തൃക്കിക്കാട് പാട്ടുകോടതികളിൽ പോകാനും വക്കീലന്മാരെ വെച്ചു കേസു നെട ത്താമരമൊന്നും എളുപ്പമില്ല, തീരെ സാമ്പ്യമല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. മലബാറിനെ പാട്ടുകോടതികളുടെ അന്തർവം വച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാനിതു പറയുന്നത്. ജന്മിമാക്കണെങ്കിൽ വലിയ വക്കീലന്മാരെ വെച്ചു വാദിക്കാനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സാധിനത്തിലാക്കി കേസു നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനും കൃത്രിമങ്ങൾ ചെയ്യാനുമെല്ലാം എളുപ്പമാണ്. തൃക്കിക്കരൻ ഗുണം കിട്ടാൻ നിയമമുണ്ടാകുമ്പോൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ ഗുണം അവനെ സമീപിക്കത്തക്ക വിധത്തിലുള്ള ഏല്പാടകം കൂടിയില്ലെങ്കിൽ നിയമം കടലാസിൽ ശേഷിക്കുകയേയുള്ളൂ. ഗ്രാമങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു തൃക്കിക്കാട് യാത്രയ്ക്കു ചെലവിനും ബുദ്ധിമുട്ടിനും ഇടയാക്കാതെ നീപ്പു നൽകുന്ന പാട്ടുകോടതികളേപ്പെടുത്തിയാലേ ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഗുണം തൃക്കിക്കരൻ കിട്ടൂ. നാലുകിടാൻ നമ്പസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന നാസിൽക്കർന്നാരെ സമീപിച്ചു ഹരജികൊടുത്തു നിന്നി സമ്പാദിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരല്ല ഭൂരിപക്ഷം തൃക്കിക്കരന്മാരും. അതുകൊണ്ട് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു തൃക്കിക്കരന്മാരെ അടുത്തുപോയി കേസുകൾ കേട്ടു തീർപ്പു നൽകുന്ന പാട്ടുകോടതികളെ നിയുയിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. പാവപ്പെട്ട തൃക്കിക്കരൻ ഒരു വൈപോലും ചെലവാക്കാതെ നിരീതികിട്ടാനുള്ള ഏല്പാടാണ് വേണ്ടത്. പതിനെട്ടു പാട്ടുകോടതികൾ മലബാറിലുണ്ട്. ഒരു കൊല്ലമായിട്ട് ഇവ പ്രവർത്തിച്ചുവരികയാണ്. ഈ ഹിസ്തുവരിയിൽ പല കോടതികൾ അപസാനിക്കാൻ പോവുകയുണ്ട്. ഇത്രയും കോടതികൾ ഇത്രയും കാലം പ്രവർത്തിച്ചിട്ട് വളരെ തൃപ്തമായ ഒരു ശമ്പളം തൃക്കിക്കാട് മാത്രമേ ഈ കോടതികളിൽ പോയി മറ്റൊപ്പൊട്ടം നിയുയിച്ചു കിട്ടുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. വലിയ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പാട്ടുകോടതികളായി നിയുയിച്ചു

28th January 1956] [Sri C. H. Kanaran]

സോളിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്ത് കോടതി നടത്തിയാൽ പരസ്യം പരിനയം മൈലകളെ നിന്ന് സാധ്യമായ ചെറിയ കൂട്ടിക്കാക്ക് കോടതിയിൽചെന്ന് നീതി സമ്പാദിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

പിന്നൊന്നു പറയാനുള്ളത് തെളിവിന്റേയും രേഖയുടേയും കാര്യമാണ്. ലാൻഡ് സെൻസസ്സിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള തകരാറുകൾക്ക് കൈയും കണക്കുമില്ല. ജന്മിമാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തി എന്തെല്ലാം കൽക്കണക്കുകമാണ് എഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് അന്വേഷിച്ചാലറിയാം. ഫൈനാൻസാലിന്റെ നടന്ന അതിവേഗികൾ വെളിച്ചത്തു വന്നിട്ടുള്ളത് നമുക്കല്ലാമറിയാം. അതുപോലെ രന്നയുമാണ് ഫെല്ലാ ഭിക്ഷകളിലും ഏറെക്കുറെ നടന്നിട്ടുള്ളത്. ഇന്നാട്ടിലും ധാരാളം കൽക്കണക്കുകളും രേഖകളും ലാൻഡ് സെൻസസിന്റെ ചുമതല വഹിച്ച അംഗം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും മറ്റൊരാളെങ്കിലും സ്വാധീനിച്ചു ജന്മിമാർ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ കൃഷിക്കാരെ ഭീകണപ്പെടുത്തിയും കൽക്കണക്കുകളും എഴുതിവെക്കി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പ്രമാണപ്പെരേയും കണക്കുകളേയും മാത്രം ആശ്രയിക്കാതെ നാട്ടിൽ ചെന്നു പരമാർത്ഥമെന്തെന്ന് അന്വേഷിച്ചു നീരുമറഞ്ഞെടുത്താലേ കൃഷിക്കാർക്ക് ന്യായമായ നീക്കമുണ്ടാകൂ. നൽകാൻ പാടിയിട്ടുള്ളവർക്ക് സാധിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ എത്രയോ കൃഷിക്കാർ ഭൂമിയില്ലാത്തവർ ആവാകുകയാണ്. പാട്ടുക്കുടിശ്ശികയെ സംബന്ധിച്ചും കൃഷിക്കാരന്റെ കടത്തെ സംബന്ധിച്ചും ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥകളെന്ന് കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരന്റെ ഗുണത്തിനെന്നും പറഞ്ഞു നിയമവുണ്ടാക്കിയിട്ട് എത്രയോ കൃഷിക്കാരുടെ ഭൂമി നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണ് ഈ രാജ്യത്തു ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അത്യാവശ്യമായി ചെട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്ന്, കൃഷിക്കാരന്റെ ഭൂമി ഒരു കാരണവശാലും പിടിച്ചെടുക്കാൻ ജന്മികൾ അധികാരമില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുക; രണ്ട്, ജന്മിമാർക്ക് അരുണിനെ കൃഷിക്കാരെ കേൾക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ രാഷ്ട്രീയമെന്തെങ്കിലും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളോടുകൂടി ഇന്റാറോപ്പും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ കൃഷിക്കാരുടെ ഭൂമിയെല്ലാം ജന്മിമാരുടെ കൈവശത്തിലാകാൻ അധികം താമസമില്ല. കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങളും പാട്ടുക്കുടിശ്ശികളും റദ്ദ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് ഗവണ്മെന്റ് ഇന്നിപ്പോൾ അത് ചെയ്യാൻ കൊണ്ടിട്ടില്ല. അതിനോടുകൂടി നിയമംകൂടെ ഉടനെ ചൊണ്ടുവരണമെന്നു ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എങ്കിലേ ഇത് നിയമം കൊണ്ടുലഭിക്കുന്ന ഗുണം കൃഷിക്കാരെ നേടൂ.

ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ഇത്രയുമാണ്. തൃപ്പൂക്കടം സൗകര്യമായ വിധത്തിൽ ഗ്രാമങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു തീർപ്പു നൽകുന്ന പാട്ടുകോടതികളെ ഏല്പിക്കുക. ജന്മിമാർ യാതൊരു കാരണവശാലും തൃപ്പൂക്കടം രൂമി രാജിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പാടില്ലെന്ന വ്യവസ്ഥയെങ്കിലും കർത്തവ്യപാട്ടോ കരസ്ഥപാട്ടോ എന്തെന്ന യാതൊന്നാലും 25 ശതമാനത്തുക കറേജ് നൽകി ന്യായമാണെന്നു കരുതുക. യാതൊരു തടയംകൂടാതെ നോട്ടപ്പാട്ടും നിയമിക്കാത്ത വ്യവസ്ഥയെങ്കിലും പാട്ടുവാക്കി കത്തുകവാക്കി തുടങ്ങിയ കഴിഞ്ഞുകാല ബാധ്യതകളെല്ലാം റദ്ദ് ചെയ്തു ഏപ്രിൽ ഒന്നാം തീയതി മുതൽ ഒരു പുതിയ കാലപ്പാട്ടും ആരംഭിക്കുകയാണെന്നു കണക്കാക്കുക. ഇത്രയും ചെയ്യാതെ തൃപ്പൂക്കടം ഈ നിയമംകൊണ്ട് രക്ഷകിട്ടി. അതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾക്കു ഊർപ്പെടുത്തണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நியாயவார மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது இது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, வரவேற்கத்தக்கதாக தெரிகிறது. நான் முன்பு பேசியபோது உள்ள பிரதேசத்திலே எவ்வாறு வாரம் நிர்ணயிப்பது என்பதைப்பற்றி பேசினேன். தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பு 40 சத விகிதம் குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று போடப்பட்டது. அதுவும் போதாது என்று இப்போது குத்தகைக்காரர்களுக்கு 60 சதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதில் நான் ஒரு திருத்தம் மாத்திரம் செய்வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஸ்டேட்மென்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட் அண்டு ரீசனிலே.

[Sri G. Vagheesam Pillai] [28th January 1956]

In the statement of objects and reasons it is stated as follows :—

The Planning Commission has also recommended that the rights of tenants require to be defined and that rent should be fixed taking into account the expenses of cultivation and other risks of the cultivators.

இருக்கக்கூடிய இடங்களில் பயிரிடுவோருக்கு கஷ்டம் அவ்வளவாக இல்லை. பூச்சி முதலியவைகள் வந்தால் பயிர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்பதற்காக குத்தகைக்காரர்களுக்கு 55 சத விகிதமும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு 45 சத விகிதமுமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சுப்ரமணியம் கமிட்டி சொன்னது. சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் உரம் முதலியவை வாங்குவதற்காக 5 சதமாவது குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக பிரைவேட் செக்டார் பற்றி குறிப்பிட்டு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

If any question arises whether any land is double crop wet, single crop wet, or dry, or garden land, the question shall be decided with reference to the classification adopted in respect of the land in the registers of the Government.

சிதம்பரம் டிவிஷனிலே சில கணக்குகள் தான் உண்டு. ஆனால் எங்கள் தாலுக்காவில் 7,000 ஏக்கரா நிலங்கள் தான் உண்டு. ஆனால் இப்போது இரண்டு போகம் விளையக்கூடிய நிலங்கள் 3,000 ஏக்கருக்கு இருக்கிறது. விருதாசலம் டிவிஷனிலும் இந்த வருஷம் இரண்டு போகம் செய்வதற்கு ஆரம்பிக்கலாம் என்றிருந்தார்கள். இரண்டு போகம் பயிரிடுதல் டெனண்ட் தான் செய்யவேண்டும். இரண்டாம் போகம் பயிரிடுவதற்குக் கடன் கொடுப்பதெல்லாம் நிலச்சுவாந்தார்கள்தான்.

இப்பொழுது நீர்ப்பாசன வசதியுள்ள நிலத்திற்குச் செலவுகள் இல்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில் விவசாயிகளுக்கு தக்காவிக் கடன் கொடுத்து உதவினால்தான் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்வாய், குளம், ஏரி முதலியவற்றினால் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்குப் பாத்தியதை தந்தால் உற்பத்தி பெருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இந்த விஷயத்தில் பாகத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம்.

வைக்கோலைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். வைக்கோலை நெல் கொடுப்பதுடன் சரிகட்டுவது சரியாகாது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் இதற்கு மாறுபட்டு இருக்கிறது. வைக்கோல் மூன்றில் ஒரு பங்கு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு கொடுப்பது என்பது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டம் அந்த வழக்கத்திற்கு மாறு பட்டிருக்கிறது.

உளுந்து, பயிறு போன்றவைகளில் ஏதாவது ஒரு பாகத்தை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதிலும் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்க வேண்டும். இந்த காலத்தில் இட்டிலி, தேசைகளே ஜனங்களால் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய சிறுறுண்டியாக இருக்கிறது. இதற்கு உளுந்து தேவை. ஆதலால் இந்தப் பயிர்களின் விளைவில் ஒரு பாகத்தை நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பட்டணங்களில் உள்ள பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களைவிட, சிறிய நிலச் சுவாந்தார்கள்தான் நிலத்தின்மீது நேரடியான கவனம் செலுத்திவருகிறார்கள். சொந்தப் பயிர்கள் இல்லாதவர்களுக்கும் கூட சுகஜீவனத்திற்கு

28th January 1956] [Sri G. Vagheesam Pillai]

தச கூலி கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் கேட்பதெல்லாம் பர்சன்டேஜ் கொஞ்சம் அதிகப்பட வேண்டுமென்பதுதான். அதாவது ஐந்து சதம் கூட்டிக் கொடுத்துவிட்டாலே அதன் மூலம் அதிகப்பலன் ஏற்படும். இரண்டு போகும் பயிரிடக்கூடிய நிலங்கள் ஏக்கர் நிலத்தில் இருந்து 30,000 ஏக்கர் களுக்கு வந்திருக்கிறது. தண்ணீர் வசதியுள்ள நிலங்களுக்கு ஒரு பூரா வையும் கொடுத்துவிட்டால், விவசாயிகள் இரண்டுபோகும் நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

SRI P. CHOKKALINGAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் 12 noon.
அவர்களே, இந்த நியாயவார மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாகுபடிச் செலவுகளையும் குடியானவர்களுக்கு ஏற்படும் இதர நஷ்டங்களையும் கருத்திற்கொண்டே வாரத்தை நிச்சயிக்க வேண்டுமென்று திட்டக்கமிஷன் கூறியிருப்பதை சர்க்கார் பூரணமாக ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு யார் யார் ஏழை மக்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் எந்த சர்க்காரும் முடிவு பண்ணுவார்கள் என்பது அசைக்க முடியாத உண்மை. நீண்ட காலமாக விவசாயிகள் தங்களுக்கு வருவாய் ஒன்றுமில்லை, தங்களுக்கு அதிக நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று கிளர்ச்சி செய்ததன் பலனாகவும், அரசாங்கத்துக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பொருளாதார நிர்ப்பந்தம் காரணமாகவும் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

• பொது மகசூலிலிருந்துதான் வாரம் பிரிக்கப்படுகிறது என்ற முறையில், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும் தலைக்கு 50 சத விகிதம் பகிர்ந்து கொடுத்தால் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு சாதகமாக இருக்கும். அவர்கள் அதை ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று கூறுவது உண்மை அல்ல. இந்த மசோதா வாரத்தில் 40 சத விகிதம் மேல்வாரம் தாரருக்கும், 60 சத விகிதம் குடிவாரம் தாரருக்கும் கிடைக்கும் என்று நிர்ணயிக்கிறது. ஒரு நிலத்தில் நல்ல விளைவு கிடைக்க வேண்டுமென்றால் 40 சத விகிதம் செலவு செய்தாகவேண்டும். குடியானவர்கள் தான் செலவுகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குடியானவனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய 60 சத விகிதத்தில் 40 சத விகிதம் செலவுக்குப் போய்விட்டால், பாக்கி அவனுக்கு நிச்சயமாக கிடைப்பது 20 சத விகிதம்தான். ஆகையால் 50 சத விகிதம் வீதம் குடியானவனுக்கும் நிலச்சுவான்தாருக்கும் வாரம் நிர்ணயித்தால், எந்தப் பக்கத்தில் கணக்குப் பார்த்தாலும் விவசாயிக்கு உண்மையிலேயே செலவு போகக் கிடைப்பது 20 சத விகிதத்துக்கும் குறைவாக இருக்கும். அதற்குமேல் கிடைப்பதற்கு இடமே இல்லை.

மற்றொரு விஷயத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பூசாரத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். நிலச் சுவான்தார்களின் நலனையும் கவனிக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் தேசத்தினுடைய நலத்தை முதலில் கவனிக்க வேண்டும். தேசத்தின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வகை செய்வதோடு பூசாரம் உயர்வதற்கும் வழி செய்தாக வேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கிறபடி செலவும் பாதி, வாரமும் பாதியாக குடியானவர்களும் நிலச்சுவான்தார்களும் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதுதான். வரவேற்கத் தக்கது. குடியானவர்களுக்கு மட்டும் செலவை விட்டுவிட்டு அவர்களுக்கு 60 சத விகிதம் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 40 சத விகிதம் என்று வாரத்தை நிர்ணயித்திருப்பது, விவசாயிகள் பூசாரத்தை உயர்த்த வழியில்லாமல் செய்துவிடும். பூசாரத்தை உயர்த்தி நல்ல பயிர் காணும்படி செய்தால்தான் தேசத்தில் உணவு உற்பத்தி குறையாமல் பெருகும் என்பது என் அபிப்பிராயம். நிலச்சுவான்தார்கள் விதை, உரம் முதலியவைகள் வாங்குவதற்காக குடியானவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கடன்களை இந்தச் சட்டம்

[Sri P. Chokkalingam] [28th January 1956]

வருவதின் காரணமாக ஆத்திர மனோபாவம் கொண்டு, இனிமேல் கொடுக்க மறுக்கலாம். என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நிலை ஏற்படுமாயின் என்ன ஆகும்? குடியானவர்கள் தங்களுடைய கடமையை, எப்படி நிறைவேற்ற முடியும்?

எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் நேரம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதினால், நான் அதிகம் விளக்கிப் பேசவேண்டுமென்று விரும்பினாலும், என் பேச்சை சுருக்கிக் கொள்ளுகிறேன். நான் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் என்னவென்றால், புண்ணைக்கு உப்பு போன்ற உரங்கள் பாதி, பாதி பகிர்ந்து கொள்ளுவது வழக்கமாயிருக்கிறது. அறுவடைக் கொத்தும் பாதி பாதி பங்கு போட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படியிருந்தால்தான் பூசாரம் உயர்வதற்கு வகை செய்ய முடியும். குடியானவர்களும் தங்களுக்கு மிராசுதார்கள் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு பகுதி பணத்தை வைத்துக் கொண்டு நல்ல விதமாக பயிர் செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இந்த ஏற்பாட்டை அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்.

12-06
p.m.

* SRI M. P. PERIYASAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த நியாயவார மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன். அதே சமயத்தில் இதிலுள்ள சில குறைகளையும் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்த வார சாகுபடி முறை சில ஜில்லாக்களில் அதிகமாக இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் இல்லவே இல்லை. இந்த வார முறையானது சில ஜில்லாக்களில் பெரும்பான்மையாக இல்லை. திருச்சி ஜில்லாவிலும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலும் இந்த வாரமுறையானது அதிகமாக இருந்து வருகிறது. இந்தச் சட்டம் அந்த ஜில்லாக்களுக்கு மிகவும் பொருந்தும். திருச்சி ஜில்லாவுடன் எனக்கு அதிகம் தொடர்பு உண்டு. அங்கு அமல் நடக்கும் இப்போதுள்ள சட்டமானது ரொம்ப நியாயமாக இருக்கிறது. அங்கே சில மிராசுதார்கள் சட்டம் வருவதற்கு முன்பே வழக்குகள் போட்டு ஏழை ஹரிஜனங்களை ஜெயிலுக்குக் கொண்டுவர யிருக்கிறார்கள். காட்டுப்புத்தூரில் அயலூரில் கூட கூலி வேலை செய்யும் முப்பது பெண்களின்மீது வழக்குப் போட்டு, அவர்கள் அபராதம் கொடுக்கும்படியும், அவர்களுக்கு ஒரு மாத ஜெயில் தண்டனைகூட கிடைக்கும்படியும் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே சில தினங்கள் கஷ்டப்பட்டாலும் கடைசியில் ஒரு நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நாமக்கல் தாலுகாவில் வாழை, கரும்பு முதலியவை பயிரிடப்படும் நிலங்கள்தான் மிக அதிகம் உண்டு. கொடிக்கால் பயிரும் உண்டு. அங்கே நெல் சாகுபடி செய்யும் நிலங்கள் மிகக் குறைவு. சில இடங்களில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தின் விலை ரூ. 6,000 ஆக இருக்கிறதென்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். என் தாலுகாவாகிய நாமக்கல்லில் கொஞ்சம் காவேரித் தண்ணீர் பாய்கிறது. அந்தப் பிரதேசம் கிட்டத்தட்ட 8,000 ஏக்கர் விஸ்தீர்ணம் உள்ளதாயிருக்கும். அந்த நிலங்கள் நான்கு, ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு ஏக்கர் ரூ. 20,000-க்கு விற்கப்பட்டு வந்தது. கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நான்கூட 20,000 ரூபாய் என்றவுடன் ஏழு, எட்டு ஏக்கராக இருக்குமென்று நினைக்கலாம். ரூ. 20,000-லிருந்து ரூ. 8,000-க்குக் குறைந்து இல்லை. இப்போது அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் எங்கள் தாலுக்காவில் அந்த நிலங்களின் விலை குறைந்துவிட்டது. அதேபோல் முன்பு குத்தகையும் ரூ. 1,000-க்கும், ரூ. 800-க்கும், ரூ. 600 கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால், இப்போது முன்பு ரூ. 15,000-க்கு வற்ற நிலங்கள் ரூ. 10,000 அல்லது ரூ. 9,000-க்கும், 6—7 ஆயிரம் வரையிலும் வந்துவிட்டது. ரூ. 1,000-க்குக் கொடுக்கப்பட்ட குத்தகை ரூ. 400 அல்லது ரூ. 500-க்கும் குறைந்து விட்டது. அரசாங்கத்தார் ஏழைகளுக்கு சகாயம் செய்கிறார்கள் என்றவுடன் அந்த விலைகள் குறைந்துவிட்டன.

[Sri O. Koran]

[28th January 1956]

அறியவொகை நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நியமன்களை காரணம்? ரவையேன்? மத்தியத்தின் நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நியமன்களை காரணம்? ரவையேன்? மத்தியத்தின் நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன.

கடந்த காலங்களில் காரணம்? ரவையேன்? மத்தியத்தின் நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நியமன்களை காரணம்? ரவையேன்? மத்தியத்தின் நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நியமன்களை காரணம்? ரவையேன்? மத்தியத்தின் நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன.

கடந்த காலங்களில் காரணம்? ரவையேன்? மத்தியத்தின் நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நியமன்களை காரணம்? ரவையேன்? மத்தியத்தின் நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நியமன்களை காரணம்? ரவையேன்? மத்தியத்தின் நியமன்களுக்கையுட்பட்டிருக்கின்றன.

12-16
p.m.

* SRI B. K. NALLASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை முழுமனதுடன் வரவேற்றுச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா குத்தகைதாரருக்கு மிகவும் தாராளமான பகுதியை வழங்கியிருக்கிறது. இன்று சபையிலே இதற்கு எதிராக வரவேற்பு இருப்பதில் இருந்தே இதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

காங்கிரஸ் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே இந்த நியாயவார குத்தகை நிர்ணயிப்பது என்பது முக்கியமான இடம் பெற்றிருந்தது. தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியார் மக்களிடத்திலே என்ன சொன்னார்கள், அந்த வார்த்தையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தச் சர்க்கார் இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறதே தவிர, எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னதைப் போல அவர்களுடைய கிளர்ச்சியினால் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை.

இந்த மசோதாவில் குத்தகைதாரர்களுக்கு நல்ல முறையில் நியாயம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சில மாறுபாடுகள் இந்த ஷரத்தின்களிலே செய்யப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக இதிலே 'கிராப்' 'பயிர்' என்று உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் ஆங்கிலப் பதம் கொஞ்சம் குழப்பத்திற்கு இடம் கொடுக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பக்கத்தில் ஆற்றிலே

28th January 1956] [Sri B. K. Nallasamy]

தலை வைத்தும் பயிர் செய்யக்கூடிய தோட்டப் பயிர்கள் அதிகம் உண்டு. இங்கே எல்லாம் ஒரே சமயத்தில் மூன்று பயிர்கள், நான்கு பயிர்கள் செய்வது வழக்கம். மஞ்சள், கரும்பு, நெல் இன்னும் வெங்காயம் போன்றவைகளை யெல்லாம் பயிர் செய்கிறார்கள். அப்படியிருந்தால், “அவற்றிலே எது பிரதான போகப் பயிர்? உப பயிர் எது?” என்று நிர்ணயிப்பது மிகவும் சிரமமாகப் போய்விடும். தோட்ட பூமிகளில் மேறே சொன்ன எல்லா பயிர்களும் முக்கிய பயிர்களாகையால் பிரதான போகப் பயிரின் 40 சத வீதம் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு என்றால் பெரிய தீங்கு ஏற்படும் என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக எங்கள் பக்கத்தில், அதாவது பணக் குத்தகையாக இருக்கிற இடத்தில் குத்தகைக்காரன் இந்தப் பயிர்தான் செய்யவேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்தப்படுவது கிடையாது. விவசாய விளைபொருள்களின் விலைவாசிக் கேற்ப அவர்கள் லாபம் அதிகமாக வரும் பயிர்களை விளைவிப்பார்கள். எந்தப் பயிரை வேண்டுமானாலும் விளைவித்துக்கொள்ள அவர்களுக்குப் பூர்ண சுதந்திரம் உண்டு. இன்றைக்கு இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால், சாகுபடிக்காரர்கள் ஏதாவது பயிரை முதலிலே விளைத்துவிட்டு, இதுதான் பிரதானப் பயிர் என்று சொல்லி அதன் விளைவை 40 சதவிகிதம் பணமாகவோ, தானியமாகவோ நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு, அதிக வெள்ளாமைப் பயிரை பிறகு சாகுபடி செய்துகொள்ள வசதி ஏற்படும். அப்பொழுது நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு அதிகமான அநியாயம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே தான் நான்காவது ஐரத்தின் மூன்றாம் பிரிவில் இரண்டு முக்கிய பயிர்கள் என்பதற்கு பதிலாக முக்கிய பயிர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டு “இரண்டு” என்பதை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மானுவாரி பூமியை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே கம்பு, எள், நிலக் கடலை போன்றவைகளைப் பயிர் செய்கிறார்கள். பருவமழை சரியாக இல்லா விட்டால் கம்புவிப்புச்சியில்தான் பயிர் நாசமாகிவிடும். எண்ணை வித்துக்கள் உள்ள பயிர்கள் பிழைத்துக் கொண்டுவிடுகின்றன. ஆனால் உணவுப் பொருள்கள் எல்லாம் ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனம் இல்லாமல் போய்விடு கிறது. இவற்றில் எதை முக்கியமான பயிராக வைத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்பதில் சர்ச்சை வரும். ஆகையால் மானுவாரி பூமிகளுக்குப் உப பயிர் என்ற பாகுபாட்டையே எடுத்துவிடவேண்டும்.

அதாவது இந்தமாதிரி பணக் குத்தகை அமுலில் உள்ள பிரதேசங்களில் எந்தப் பயிரை முக்கியமாகச் செய்வேண்டுமென்பதற்கு நிலக்காரரும், குத்தகைக்காரரும் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்ற ஒரு ஐரத்து சேர்க்கப்படவேண்டும். நிலச்சொந்தக்காரர் தன்னுடைய நிலத்தில் இந்தப் பயிரைத்தான் பயிரிடவேண்டுமென்றால், அந்தப் பயிரை சாகுபடிக்காரர் பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இப்போது சபையின் முன்னே கொண்டுவந்திருக்கும் நியாயவார மசோ தாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா வானது நம் நாட்டின் எல்லாமக்களும் நல்வாழ்வு நடத்துவதற்காகவும், பல சீர்த்திருத்த வேலைகள் இதன்மூலம் கொண்டுவரலாம் என்ற எண் ணத்தோடும் இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். எந்தக் கட்சியின ரும் விருப்புவெறுப்பின்றி இதை ஆராய்ந்து முடிவு செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதனால் பணக்காரர்கள் என்றோ நிலப்பிரபுக்கள் என்றோ அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கவேண்டுமென்றோ இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரக்கூடாது.

ஜப்பானில் இதுமாதிரியாக நிலச்சீர்த்திருத்த மசோதா ஒன்று 13 தடவை அங்குள்ள சட்டசபைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு இன்னும் நியாயமான சட்டம் செய்யப்படவில்லை என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்பு

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [28th January 1956]

கிறேன். இந்த நாட்டிலே விவசாயிகளுக்கான நிலச்சீர்த்திருத்த சட்டம் மிகமிக அவசியம். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருதவற்கு முன்னால் “யானைவரும் பின்னே மணியோசைவரும் முன்னே” என்பதுபோல் நாட்டின் சுபிட்சத்திற்காகவும், மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகவும் இந்தச் சட்டத்தால் ஏற்படலாம் என்ற கருத்தோடுதான் இதை முன்னே கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது புலனாகிறது. ஆகையால் நடுத்தரவாழ்க்கை நடத்துவோர் நலவிரும்பம், எல்லாத் தரப்பினருக்கும் நியாயம் வழங்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும், இதை விரிப்புவெருப்பின்றி பொறுக்குக் கமிட்டியில் தர ஆராய்ந்து முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் மேலும் வளர்ச்சியடையக்கூடியதாகவும், அவர்களைப் பாதிக்கக்கூடாதவாறும் இருக்க முனையவேண்டும். சாதாரணமாக கிராமந்திரங்களிலே சாகுபடியாளர்களுக்கு உரம் விதை முதலியவை கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் தவிர, ஏழைகளின் முன்னால் இச்சட்டத்தைப்பற்றி பேசினால் பிரயோஜனம் இல்லை. நிலங்களுக்கு உரம், விதை வாங்குவதற்கான செலவுகளுக்கு கடன் கொடுக்கும் பொறுப்பு நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு இருப்பது மிகவும் நலம். ஏனென்றால் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள்தான் அதன் பொறுப்பை உணர்ந்தவர்கள். நிலத்தின் தரம், வளம் பாதிக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு அவர்களுக்குத்தான் அதிகம் உண்டு. அவர்கள் தான் நிலத்தை உரிப்பட்டு கண்ணும்கருத்துமாக வளர்ப்பதிலே அக்கரை மிக்ககொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். அந்த நிலத்திற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்ற பொறுப்பை உணர்ந்து அதற்கேற்ற கடன் கொடுக்க முன்வருவார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த உரிமம் பொறுப்பையும், நிலத்திற்கு கடன் கொடுக்கும் பொறுப்பையும் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கே கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதையெல்லாம் கலந்து ஆலோசித்து அவர்கள் பொறுப்பிலேயே விட்டுவிடவேண்டும். மேலும் அந்தந்த இடத்திற்குத் தக்கவாறு வாரங்களை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிலச்சுவாந்தார்களும், விவசாயிகளும் கலந்தாலோசிப்பதற்கும் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இவர்களுக்கு மத்தியில் இடைத்தரக்கள் இல்லாமல் செய்வதற்கு எதுவாக இருக்கும். இவர்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு எத்தனை எக்ஸ் என்ற வரம்பு நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் தான் மிகவும் உழைத்து ஐவிக் க்கூடிய விவசாயிகளுக்கு சிறிது நன்மை ஏற்படும். அப்பொழுதுதான் இச்சட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு அனுசூலம் ஏற்படக்கூடும். ஆதலால் இவைகளையெல்லாம் பொறுக்குக் கமிட்டியில் நன்கு பரிசீலித்து நல்லமுறையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-26
p.m.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : நான் இந்தச் சபையில் விவாதத்திலிருக்கும் நியாயவார மசோதாவின் கொள்கையை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மசோதாவின் முக்கிய கருத்து நிலம் ஒட்டுகிறவர்களுக்கு 60 சத விகித வாரமும் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு 40 சத விகித வாரமும் என்பதுதான். அதுதான் முக்கியமான பிரச்சனை. அரசாங்கம் பல ஆண்டுகளாக நிலச்சீர்த்திருத்தம் செய்யப்போகிறும். அடுத்தடுத்து பல திட்டங்கள் கொண்டுவரப்போகிறும் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தபோதிலும் இரண்டாவது கட்டமாக இப்பொழுது தான் இந்த நியாயவார மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவைக் கவனிக்கும்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணத்திலே தெளிவற்ற தன்மை இருக்கிறது அவர்கள் திட்டத்திலே உறுதியான நம்பிக்கை இல்லைதான் என்று கூறவேண்டியிருக்கிறது.

திட்டக்குழு ஒரு தனி மனிதன் வைத்திருக்கவேண்டிய நிலத்துக்கு ஒரு வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறது. அரசாங்கமும் தேர்தலின் பொழுது கட்சிக் கொள்கை நிலம் உழுவவனுக்கே என்ற கொள்கைதான் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்டக் கமிஷனும் அதையேதான் வற்புறுத்தியிருக்கிறது. தனி மனிதன் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய

28th January 1956] [Sri M. P. Subramanyam]

நிலத்துக்கு வரம்பு கட்டவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் உறுதியான நம்பிக்கையாக இருக்கும்பொழுது அதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். அரசாங்கம் சென்னை மாகாணம் பல துறைகளில் முற்போக்கிலிருக்கிறது என்று பெருமையாகப் பேசிக்கொள்ளுவதற்குத் தயங்கவில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது நியாயவார மசோதாவிற்குப் பெரிய நிலச்சுவான்தார்களின் எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தக்கூடாது. அவர்களின் எதிர்ப்பைப் பார்க்கும்பொழுது நம் மாகாணம் இந்த விஷயத்தில் பின்தங்கியிருக்கிறது என்றே கூறவேண்டியிருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களிலும் நியாய வாரசட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். நிலம் ஒட்டுறியவர்களுக்கு 70 சதவிகிதம் 80 சதவிகிதம் என்றும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 20, 30, 35 சதவிகிதம் என்று வாரம் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களிலே நிலவரியைப்போல் 4, 5 மடங்குக்குமேல் குத்தகை இல்லை. இந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது நாம் பின் நோக்கியிருக்கிறோம் என்று தான் கூறவேண்டும். பல துறைகளிலே முற்போக்காக சட்டம் செய்கிறோம் என்று சென்னை சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோதிலும் விவசாயத் துறையிலே பிற்போக்கான நிலைமையிலிருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம் தான். திட்டக் கமிஷன் சிபார்சுகளை அரசாங்கம் உண்மையிலே நிறைவேற்ற உறுதி கொண்டிருந்தால் உடனடியாக அதைச் செய்யவேண்டும். மேலும் காலம் தாழ்த்திக்கொண்டிருந்தால் விவசாயத் துறையிலே சிக்கலான நிலைமை ஏற்படும். விவசாயத்துறையிலே அரசாங்கத்தின் தெளிவற்ற போக்கு என்ன நடக்குமென்ற உறுதி இல்லாத தன்மை உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கக்கூடிய விஷயமாகும். ஆகவே நியாய வார மசோதாவிற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும், நிலம் உழைப்பவர்களுக்குச் சொந்தமாகவேண்டுமென்ற அடிப்படை கண்ணோட்டத்திலே இந்தப் பிரச்சனையை அனுகியிருக்கவேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக நாட்டிலே பார்க்கும்பொழுது பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள், விவசாயத்துறையில் மாத்திரம் கவனம் செலுத்தி ஒருவன் வைத்துக் கொள்ளும் நிலத்துக்கு வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்லுவதுபோல், மற்ற துறைகளிலும் வரம்பு கட்டவேண்டுமென்றும், நிலச்சுவான்தார்கள் உரிமையில்லாட்டம் அரசாங்கம் கைவைப்பது தவறு, ஒரு சாராருக்கு மட்டும் வரம்பு கட்டக்கூடாது என்று கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள். விவசாயத்துறையாலன்றி மற்ற துறைகளிலும் வரம்பு நிர்ணயிப்பது அவசியம்தான். ஆனாலும் இந்தச் சட்டத்தைக் கைவிடவேண்டுமென்று கோருவது மிகவும் பிற்போக்கான தன்மை, காலம் கடத்தும்போக்கு என்று அவர்கள் உணரவேண்டும். விவசாயத்துறையைப்போல், மற்ற துறைகளிலும் விரைவிலே கூடுமானவரை உடனடியாக சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. இந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது இந்த சட்டத்தைக் கைவிட எந்த விதமான நியாயமுமில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலத்தில் உழைப்பவர்களுக்கு இந்த மசோதா நியாயம் வழங்கவில்லை. நாட்டில் பெரும்பாலானவர்கள் அன்றாடக்கூலிக்கு வேலை செய்யும் விவசாயத் தொழிலாளிகளாக இருந்துவருகிறார்கள். அவர்கள்தான் நிலத்தை உழுது பயிர் செய்கிறார்கள். அவர்களால் தான் நிலத்தின் தரம் உயர்கிறது. அவர்கள்தான் நிலவளமும், நீர்வளமும் பெருக்கச் செய்கிறார்கள். நிலச்சுவான்தார்களையும் குத்தகைக்காரர்களையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், தவிர, நிலத்தில் நேரிடையாக கூலிக்காக வேலை செய்பவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கவே இல்லை. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 100 நிலச்சொந்தக்காரர்கள் இருந்தால் 100 குத்தகைக்காரர்களும் இருப்பார்கள். நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் குத்தகைக்காரர்களுக்கும் பெருத்த பாடுபாடு இல்லாவிட்டாலும்கூட நிலத்திலே அன்றாடம் ஏறும் மாடு பிடித்து வேலை செய்யும் கூலியாட்களுக்குத் தான் நியாயம் வழங்கவேண்டுமென்பது என் போன்றவர்களுடைய கோரிக்கை. ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டும்கூட காலத்திலே அன்றாட

[Sri M. P. Subramanyam] [28th January 1956]

விவசாயக் கூலிகளுக்கு ஒரு திட்டவட்டமான அன்றாட கூலியை இந்த மசோதாவிலே நிர்ணயிக்கவேண்டியது அவசியம் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-31
p.m. SRI R. S. ARUMUGAM : தலைவர் அவர்களே, நேற்றும் இன்றும் இந்த சபையில் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை எல்லோருடைய கவனத்தையும் கவர்ந்திருக்கிறது. சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பளிப்பதற்காக ஒரு நல்ல சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று என்போன்றவர்கள் இந்த சபையில் பேசிவந்திருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப சர்க்காரும் நன்றாக ஆலோசனை செய்து ஒரு நல்ல மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். கொண்டுவரவேண்டிய சட்டத்தை மூன்று அம்சங்களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். முதன் முதலில் விவசாயியை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாதென்று சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விவசாயத்திலே ஒரு புரட்சிகரமான சீர்திருத்தத்தைச் செய்ததனால் ஏற்படும் பெருமை இந்த மந்திரி சபையைச் சாரும்போது, அதே சமயத்தில் இந்த சபையில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கும் நமக்கும் அந்தப் பெருமை உண்டு என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக இந்த நியாய வார மசோதாவை இப்போது இந்த சபை முன்பு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். நிலத்தில் மிகவும் பாடுபட்டு உழைக்கும் விவசாயிகள் போதிய ஊதியம் கொடுக்கப்படாததால், மிகவும் கஷ்டப்பட்டுவந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே, அவர்களுக்கு போதிய வருமானம் கிடைக்கச் செய்வதற்கு, ஒரு நல்ல வாரம் நிர்ணயித்தாக வேண்டுமென்று இப்போது இந்த சபை முன்பு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவை நாம் எல்லோரும் அலசிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை எல்லாம் பார்த்துவிட்டு மிராச்தார்கள் என்ன கிளர்ச்சிகள் எல்லாம் செய்யமுடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு மிராச்தார் இந்தச் சட்டத்தை பத்திரிகையில் பார்த்தவுடன் மூச்சே நின்று விட்டது என்று சொல்லுகிறார். அவர்களுக்கு ஒரு கெட்ட எண்ணம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. பெரிய பெரிய வக்கீல்களும் பல ஆதாரங்கள் காட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிக்கு இன்று வாழ்வளிக்கக் கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாகவேண்டும். ஆகவே தயவுசெய்து இந்த மசோதாவிற்கு எதிர்ப்புக் கூடுவதில் இறங்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு களை எடுப்புக்கு செலவு ரூ. 2 தான் ஆகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நாட்டில் களை எடுப்புச் செலவு ரூ. 2 தான் ஆகும் என்று சொல்வது விந்தையாக இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட சாகுபடிச் செலவு ரூ. 200 ஆகும். இவற்றையெல்லாம் நன்றாகக் கணக்கெடுத்துத்தான் நிலச்சவாளுக்கு 40 சத விதிகளும் விவசாயிக்கு 40 சத விதிகளும் மகசூலில் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்களே தவிர நிலச்சவாந்தார்களுக்கு தீமை செய்யவேண்டுமென்பதற்கில்லை. எங்கு வேண்டுமானாலும் பாருங்கள். எங்கேயாவது கிராமத்தில் விவசாயி காரை வீடு கட்டியிருக்கிறாரு என்று பாருங்கள். எங்காவது வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள், சீட்டுப் பிடிப்பவர்கள் முதலியவர்கள் தான் கட்டியிருக்கலாம். ஏழை விவசாயிகள் நல்வாழ்க்கை வாழ்வது கிடையாது. அவர்களுக்கு கணிசமான அளவு வருமானம் கிடைப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை விவசாயிகள் இரவு வேளையில் வயலில் ஆட்டுக்கடை போடுகிற இடத்தில் மிருகங்களுக்குப் புகைத் தில் மிருகங்களைப் போல் படுத்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். அறுவடை நாளன்று நல்ல காலம் வரும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆனால் அறுவடை நாளோ விவசாயிகளுக்கு துக்க நாளாக வருகிறது. ஆகவே இந்த மசோதா இந்த சபையில் வந்திருக்கும் தினம் ஒரு நன்னன் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

28th January 1956]

* **SRI P. S. NALLA GOUNDER :** கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-36 அவர்களே, இந்த மசோதாவில் சில நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. p.m. ஆனால் அதிலே விரும்பப்படாத அம்சங்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

இந்த சபையில் பேசக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் பேசுவது தான் முறை. நமது எதிர்க்கட்சி மெம்பர் ஒருவர் சொன்னார், தங்களிலே இரண்டொருவரைத் தவிர நிலம் படைத் தவர்கள் யாரும் கிடையாது என்பதாக. இந்த ராஜ்யத்திலே சொந்தமாக நிலம் படைத்திராத அவர்கள் தான் மிகவும் தீவிரமாக இந்த மசோதா வின் விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்டு காரசாரமாகப் பேசுகின்றார்கள். ஆகவே இதிலே சம்பந்தமுடையவர்கள் யாரோ அவர்களுக்கு தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கும், தங்களுடைய நிலைமையை அனுசரித்துப் பேசுவதற்கும் நிறைய சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். இந்த மசோதாவைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக அமைக்கப்படும் பொறுத்துக் கமிட்டியில் பலதரப்பட்டவர்களும் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளாக இருந்தாலும் சரி, கூலி வேலை செய்யக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, நிலச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி அவரவர்களுடைய நிலைமையை எடுத்துப் பேசுவதற்கு எல்லா தரப்பாருக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த மசோதா இப்படியே சட்டமாக வருமானால் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும். சிறிதளவே நிலம் உடைய விதவைகள், மைனர்கள் முதலியோருக்கு, மிகுந்த கெடுதலையும் உண்டுபண்ணும்.

சில மெம்பர்கள் யாருக்குமே இந்த மசோதாவிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படக்கூடாது என்பதாகச் சொன்னார்கள். விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்டால் துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கு அந்த ஷரத்து மிகவும் உதவியாகப் போய்விடும் என்றும் சொன்னார்கள். எந்தச் சட்டத்தைச் செய்தாலும் அந்தச் சட்டத்தை யாரும் சிறிதளவுகூட துஷ்பிரயோகம் செய்வதில்லை என்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே அப்பாலிகளாக இருக்கக்கூடிய இவர்களுக்குக் கூட இந்தச் சட்டத்தில் விதிவிலக்கு அளிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்வது நியாயமில்லை.

இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும்படியான சட்டத்தில் உள்ளபடி குத்தகை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டால் தோட்டக்கால் பூமி போன்றவைகளை உடையவர்கள் அந்த பூமியை மேலும் அபிவிருத்தி செய்வதில் சிறிதளவு கூட அக்கறை காட்டமாட்டார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

நில சொந்தக்காரருக்கும், குத்தகைதாரருக்கும் மகசூலை எங்கே, எப்பொழுது பிரித்துக்கொள்வது என்பதில் கஷ்டம் ஏற்படும். பருத்தி, மிளகாய் போன்ற விலை பொருள்கள் ஒவ்வொரு வாரமும் சேகரம்செய்ய வேண்டும். நில சொந்தக்காரர் அங்கேயேயிருந்து பிரித்துக்கொள்வது முடியாது. சபையில் பேசிய சில அங்கத்தினர் நிலம் உடையவர்கள் ஏதோ பெரிய குற்றத்தை செய்துவிட்டவர்கள் போலும், சாகுபடி செய்பவர் குற்றமே எதுவும் புரியாது, தேவலோகத்திலிருந்து வந்திருப்பவர் போலவும் பேசினார்கள். பெரும்பாலான இடங்களில் இப்பொழுது எழுதிக் கொடுத்த குத்தகைச் சீட்டுப்படி பலர் குத்தகை கொடுப்பது கிடையாது. குத்தகையை கொடுப்பதற்கு முன்னேயே மகசூலைவிற்பது சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சொத்துள்ளவன் மனைவி மக்களமேல் தன் சொத்தை எழுதி வைத்து விடுகிறான். ஆதலால் குத்தகையே வசூல் செய்ய முடியாமல் போய்விடுகிறது. குத்தகையைக் கண்டிப்பாய் வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளை இந்தச் சட்டத்தில் நிலச் சொந்தக்காரருக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

தோட்டபூமியை எடுத்துக்கொண்டால், கிணறு வெட்டுதல், மிஷின் வாங்குதல், மின்சார மோட்டார் வாங்குதல் போன்றவைகளுக்கு அதிக பணம் முதலீடு நிலசொந்தக்காரர்க்கிடையாது. சிலவு செய்த தொகைக்கு வட்டியாவது கட்டிவந்தால்தான் நில சொந்தக்காரர்

[Sri P. S. Nalla Gounder] [28th January 1956]

பூமியைப் பண்படுத்த பிரியப்படுவார். இல்லாவிட்டால் பண்படுத்த நிச்சயம் முற்படமாட்டார். ஆகவே நில சொந்தக்காரருக்கு சேரவேண்டிய பகுதியை 40 சத விதம் என்பதை அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

தோட்ட பூமிகளில் சோளம், கம்பு, ராகி, பருத்தி, புகையிலை, மஞ்சள் போன்ற பல பயிர்கள் செய்வதால் எது பிரதான பயிர், எது ஊடு பயிர் என்பதில் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே எல்லா விளை பொருள்களிலும் நில சொந்தக்காரருக்கு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன் இரு போகம் செய்திருந்தால் தான் நில சொந்தக்காரருக்கு இரு போகப் பயிரில் பங்கு உண்டு என்று இல்லாமல் எப்பொழுது இரு போகம் செய்திருந்தாலும் இனி செய்தாலும், பங்கு கிடைக்க வேண்டும்.

எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் சொந்தக்காரர் விரும்பினால் சொந்த விவசாயம் செய்ய நில சொந்தக் காரருக்கு உரிமை இருக்கவேண்டும்.

மசோதாவில் உள்ள குறைகள் குறைய, இப்பொழுது இருந்து வரும் குத்தகையில் மொத்தத்தில் இத்தனை விதம் குறைத்து வசூலிக்கலாம் என்று செய்வது நலம்.

*** Sri P. VENKATESHA SHOLAGAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நில வார மசோதாவை ஆதரித்து, அதே சமயம் நிலச்சுவாந்தர்களை எதிர்த்து நீண்ட நெடுங்காலமாக போராடிய விவசாயிகளுக்கு வெற்றி என்று சொல்லிக்கொண்டு சிலவார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவு அனுசூலம் செய்யவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு ஆதரவு அளித்து விட்டதாக ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. இப்பொழுது சாகுபடி செய்யும் செலவும், மராமத்து செலவும் மிராச்தாரர்களுடையது என்று திட்ட வட்டமாக இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிடவில்லை. தற்போது இருப்பது மிராச்தாரர்கள் செய்ய வேண்டிய செலவுகளெல்லாம் விவசாயிகளின் தலையின்மேல் விழுமே தவிர, மிராச்தாரர்களை ஒன்றும் பாதிக்காது. இது மராமத்து செலவு திட்ட வட்டமாக மிராச்தாரர்களுக்கு மாற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நிலத்திலிருந்து ஏழை விவசாயிகளை வெளியேற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள். எனக்கு தெரிந்த மட்டில் கூத்தாநல்லூர் மிராச்தார்—250 வேலி நில முள்ளவர். 300 விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். இன்னும் இருக்கும் 15 விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு ஏற்பாடாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் உபநாயகயிருக்கிறார்கள். மிராச்தாரர்கள் தூண்டுதலின் பேரில் விவசாயிகளுக்கு போலீஸ்காரர்களின் தொந்தரவு அதிகமாக இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

சாதாரணமாக இந்த சாகுபடிகாரர்களிடம் இருக்கும் நிலத்திற்கு தாசில்தார் சரியானபடி கணக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இங்குமிருக்கும் பெரிய நிலத்திமிங்கிலங்கள் விவசாயியிருந்து பறிபோய் விடும் என்பதற்கு சந்தேகமேயில்லை. ஆதலால் அங்கு சாகுபடியாளர்களைப் பற்றிய கணக்கு ரிஜிஸ்டர் ஒன்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி திட்ட வட்டமாக ஒரு கணக்கு வைக்காவிட்டால் கொஞ்சம் உரிமை கொஞ்சமாக இருந்தாலும் மிராஸ்தாரர்கள், குத்தகைக்காரர்களை வெளியேற்றி விடுவார்கள் என்பது திண்ணம். ஆதலால் நில வரம்பு ஏற்பட வேண்டும். அப்படி நிச்சயிப்பதன் மூலமாகத்தான் வருங்காலத்திலாவது விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியும். ஆதலால் இதை யெல்லாம் கருத்தில்கொண்டு ஆராய்ந்து திட்ட வட்டமான சட்டம் இயற்றினாலொழிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு விதமான நன்மையும் ஏற்படாது என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

28th January 1956]

* SRI S. LAKSHMANA GOUNDER : கனம் சபா 12-44
நாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மசோதாவைப் பற்றி இரண்டாம் பகுதி P.அ.

நாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மசோதாவைப் பற்றி இரண்டாம் பகுதி சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் விவசாயி என்ற முறையில், இங்கு பண்ணையான் என்று சொல்லப்படுகிறது சில இடங்களில் பாதகமாக நேரிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலச்சுவான் தார்களிடத்தில் மாதவாரியோ அல்லது வருஷவாரிக் கூலிக்கோ இருப்பவர்கள் பண்ணையாட்கள் வாரக் குத்தகைக் காரர்களிடத்தில் வேலை செய்கிறவர்களை பண்ணையாட்கள் என்று சொல்லுவது சரி அல்ல. அந்தப் பண்ணையாட்கள் இந்த சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு தாங்களே வார சாகுபடி அல்லது குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்வதாக முடிவுக்கு வரும் சந்தர்ப்பத்தில் கலவரம் ஏற்படும் ஆகையால், பண்ணையான் என்பதை வார சாகுபடிக்காரர் அல்லது குத்தகைக்காரர் என்று திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலத்தின் தரம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வெவ்வேறு விதமாக இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் வருஷம் பூராவும் பெரிய ஆறுகளின் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கலாம். சில ஜில்லாக்களில் ஏரிகளின் மூலம் பாசன வசதி கிடைக்கலாம். மற்றும் சில இடங்களில் கிணறுகளின் மூலம் குழாய்களின் மூலம்தான் தண்ணீர் கிடைக்கலாம். சில ஜில்லாக்களில் மழை பெய்தால்தான் வேளாண்மை என்ற நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே, நிலங்களை தரம் வாரியாகப் பிரித்து வாரம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் அப்பொழுது தான் தரத்திற்குத் தகுந்த படி வாரம் நிர்ணயிக்க முடியும் எல்லா இடங்களிலுள்ள நிலங்களையும் ஒரே மாதிரியாகச் சேர்த்து விடக் கூடாது உதாரணமாக சேலம், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாக்களில் மழை பெய்தால்தான் விவசாயம் செய்ய முடியும். ஆகவே ஆங்காங்கு முக்கியமான பிரதேசங்களில் விவசாயத்தில் நல்ல பக்குவம் அடைந்தவர்களை அனுப்பி விசாரித்து தரத்தை நிர்ணயம் செய்து அதன்பேரில் வாரத்தை நிர்ணயித்தால் இந்த மசோதா நல்ல முறையில் அமையும் அப்படியல்லாமல் ஏரிப்பாசனத்தால் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களையும், ஊற்றுப் பாசனத்தால் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களையும், ஆற்றுத் தண்ணீரின்மூலம் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கக் கூடாது. அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து தரம் வாரியாகப் பிரித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, பண்ணையான் என்று சொல்லுவது அவசியமில்லை யென்றும், நிலக் குத்தகைக்காரர் அல்லது வார சாகுபடிக்காரர் என்று திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இரண்டாம் பகுதி சொல்ல எண்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொதுப் படையாக வரவேற்று, ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடாமல் சட்டசபையிலேயே விவாதித்து சட்டமாக வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை ஏன் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடக்கூடாது என்றால், இந்த மசோதாவை இந்த சபையில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய காலம் சரியானதாக இல்லை என்பதை வற்புறுத்திக்கூறுகிறேன். இப்பொழுது அறுவடை காலம் ஆகிவிட்டது. சட்டம் எப்ரல் 1-ம்தேதி வருகிறது என்று சொன்னால் இந்த அறுவடைக்குப் பயன்படப் போவதில்லை என்பது தெள்ளத் தெளிவானது. ஆகவே அடுத்த வருஷம் அறுவடைக்குத் தான் பயன்படும். இடைக்காலத்தில் எட்டளவில் தான் அமலில் இருக்குமே தவிர யதார்த்தத்தில் அமலில் இருக்காது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு கொண்டு வந்திருந்தாலாவது இந்த வருஷ அறுவடை காலத்திலேயே அமலுக்கு வந்திருக்கும். இந்த வருஷத்திலேயே பயனளித்து விட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அதாவது, காலம் கடத்தினால் இடைக்காலத்தை மிராசதாரர்கள் பயன் படுத்திக்கொண்டு

[Sri C. Kandasamy] [28th January 1956]

பொருளாதாரத்துடிப்பினால் மிராசதாரர்கள் வரப் போகும் சட்டத்தை எவ்வளவு தூரம் பயனளிக்க முடியாமல் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் காரியங்கள் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு சக்தி உண்டு என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து கொண்டு வரப் பட்டுள்ள மசோதா இது என்பதை மறந்து அந்தப் பக்கத்திலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் பேசியதைப் பார்த்தேன். முன்னாள் அமைச்சர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கெண்டைர், ஸ்ரீ கருத்திருமன் முதலியவர்கள் “ஏக்கருக்கு ரூபாய் 7,000 வீதம் விலை கொடுத்து நிலங்கள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. “Turn over வேண்டும்” என்றும், ஏதோ, “private sector”, என்றும் சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. இப்போது அகில இந்திய சர்க்காருக்கு ஒரு கொள்கை இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் “நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையில் மாற்றங்கள் கொண்டு வர வேண்டும். சகல ஜனங்களுக்கும் வாழ்க்கையில் போதிய வசதிகள் அளிப்பதற்கு பொருளாதார மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும். அதற்காக இத்தகைய சீர்திருத்தங்கள் அவசியம்” என்பதை அவர்கள் யோசித்துப் பார்த்தால் அத்தகைய காரணங்கள் கூற மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எவ்வளவு பணம் போடப்பட்டிருக்கிறது, எவ்வளவு வட்டி கிடைக்க வேண்டும் என்பது பிரச்சனை அல்ல; “private sector” என்பது பிரச்சனை அல்ல. பணம் போட்டிருப்பதற்கு லாபம் வேண்டுமென்றால், “காலே என்றோ, மாலை என்றோ, வெயில் என்றோ, மழை என்றோ, சக்தி யென்றோ, பாராமல் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ உழைக்கும் விவசாயிக்கு சோற்றுக்குப் பணம் வேண்டாமா” என்று அவர்கள் யோசித்துப் பார்த்தார்களா என்பது தெரியவில்லை. ரூபாய் 6,000-க்கு வட்டி வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள் என்றால், பண்ணையாளுக்கு கஞ்சியாவது தினந்தோறும் கிடைக்க வேண்டாமா என்று அவர்கள் யோசிக்கவேண்டும் என்றுதான் நான் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையில் பொதுவாகச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அதை அவசியம் செய்தாகவேண்டிய காலகட்டம் வந்துவிட்டது. அதை யாரும் தடுத்திருந்ததமுடியாது. ஆனால் அதே சமயத்தில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்படும் முறையில் எனக்கு ஆசைப்பட இருக்கிறது. இதற்கு நான் சொல்லக்கூடிய காரணங்களை கவனித்தால் நான் சொல்வது சரி என்பது விளங்கும். ஏதாவது சில பேர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று பாக்காமல் குடியானவனுக்கு வேண்டிய அளவு சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை. தேசத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு நிலச் சீர்திருத்தம் இன்றியமையாதது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளும்போது, கிராம சமுதாயத்தில் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் மாற்றம் ஏற்படும்படி சீர்திருத்தம் செய்யக்கூடிய சமயத்தில் திட்டுத்திட்டான நிலச்சீர்திருத்தம் அவசியமாகிறது. அப்படிப்பார்க்கும்போது, முதலில் நிலத்திலிருந்து விவசாயி வெளியேற்றப்படாமலிருப்பதற்கும், பிறகு விவசாயிக்கு நியாயமான வாரம் கிடைப்பதற்கும், பிறகு நில உடைமைக்கு வறும் கட்டுவதற்கும், படிப்படியாகச் சட்டம் இயற்றுவது அவசியமாகிறது. ஒரே சமயத்தில் எல்லாச் சீர்திருத்தங்களையும் கொண்டுவந்தால் பிற்போக்கு சக்திகள் அவற்றைச் சிதறடித்துவிடும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிற்போக்கு சக்திகளான மிராசதாரர்கள் தங்களுடைய தந்திரோபாயங்களை உபயோகிக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் சற்று நன்றாக யோசிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் கோளாறுகள் நன்கு விளங்கும். விவசாயிகள் படிக்காதவர்கள் ஆகவே அவர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டம் அமலில் இருக்கும் இடங்களில் விவசாயிகள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி அந்தப் பக்கத்திலிருந்து பேசிய ஸ்ரீ நாராயணஸ்வாமி நாயுடு, ஸ்ரீ எம். சி. முத்துக்குமாரசாமி முதலியவர்களே நன்கு எடுத்துக்காட்டினார்கள். அதற்குக் காரணம் நிர்வாக இயந்திரம் சரியாக இல்லை என்று அவர்கள் சொல்வது உண்மை.

28th January 1956] [Sri C. Kandasamy]

ஆகவே இந்த சட்டங்களினால் விவசாயிகள் எல்லோரும் குறைந்த பட்ச பலனையாவது அடையவேண்டுமானால், வாரம், குத்தகை இவற்றிக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலத்தின் அளவை எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஒட்டுமொத்தமாக நிர்ணயிக்கக்கூடிய ஒரு சட்டம் வரவேண்டும்.

அது மாத்திரமில்லை. ஏன் ராஜாஜி அவர்கள் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் சட்டத்தை ஒரு அவசரச் சட்டமாகப் பிறப்பித்தார்கள்? அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், சட்டம் வரப்போகிறதென்று முன் கூட்டியே தெரிந்தால், அதில் இருக்கக்கூடிய சட்ட நுணுக்கங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மிராசுதார்கள் வரப்போகும் சட்டம் சரியாக அமல் நடக்கமுடியாதபடி செய்து விடுவார்கள் என்பதுதான். முன்கூட்டியே விவசாயிகள் அவர்களை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுவார்கள் என்று தெரிந்துதான் ராஜாஜி அவர்கள் அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவந்திருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய சட்ட நுணுக்கங்களைப் பற்றி மிராசுதார்கள் முன்கூட்டியே கூடிப் பேசி எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்வதற்கு இரண்டு, மூன்று வருஷ காலம் வாய்தாக்கொடுத்து விட்டு, இப்போதுதான் சபை முன்பு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இது சட்டமாகவும் இந்த வருஷ அறுவடைக்குப் பிறகுதான் அமலுக்கு வரப்போகிறது. அதற்குள் இடைக்காலத்தில் மிராசுதார்கள் பத்திரங்கள் விஷயத்தில் எவ்வளவு மாறுதல்கள் செய்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸில் எவ்வளவு பத்திரங்கள் மாற்றப் படுகின்றன. எவ்வளவு பிழை பட்டாக்கள் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. எவ்வளவு சொத்துக்கள் மாற்றப் படுகின்றன என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். கணக்கு ஸிஸ்டேமில் எவ்வளவு பேர்கள் குத்தகைதாரர்கள் இல்லை என்று பட்டுவாடா செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். “மசோதா கொண்டுவந்துவிட்டோம்” என்று சொன்னாலும் விவசாயி படிக்காதவன் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இந்த நாட்டின் வாழ்வுக்கு அஸ்திவாரமாகவும், அளவுகோலாகவும், இந்த நாட்டின் ஜனநாயகத் தூணாகவும், அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தப்படுகவும், அரசாங்கத்தை மாற்றக்கூடியவருகவும் விவசாயிதான் இருக்கிறான் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு, வரும் சட்டத்திலாவது அவனுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகள் உண்மையாகக் கிடைக்கும்படியான முறையில் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அவசரச்சட்ட ரூபமாகக் கொண்டுவந்திருந்தால் எவ்வளவோ நன்றாக இருந்திருக்கும். நென்ஸலில் 40 அல்லது 30 சதவிகிதத்தினர்தான் விவசாயத் தொழிலாளிகளாக இருக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது அவர்களுடைய நிலைமை எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

மேலும் இந்த 60 பங்கு 40 பங்கு சட்டம் மிகவும் பிரபல மாக்கப்பட்டிருக்கிறது. யதார்த்தத்தில், நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய பழக்கவழக்கங்களின் படி வாரம் என்று சொல்வதற்குள்ள கருத்தின்படி இந்த மசோதாவில் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். நடைமுறையில் உள்ள பழக்க வழக்கப்படி அறுவடைச் செலவுபாக பாக்கியத்தான் மிராசுதாரர்களும் விவசாயிகளும் வாரமாகப் பிரித்துக்கொள்வது பரம்பரையாக உள்ள வழக்கம். அந்த வழக்கத்திற்கு பதிலாக அந்தச் செலவுகளையெல்லாம் விவசாயி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி, விவசாயிக்கு 60 பங்கு என்று கொடுப்பது சரியல்ல. அதனால்தான் அத்தச் செலவுகளையெல்லாம் விலக்கிவிட்டுப் பார்க்கும்போது, விவசாயிக்கு 55 பங்கும், மிராசுதாருக்கு 45 பங்கும் கொடுக்கக்கூடிய சட்டம் என்று செல்வதுதான் யதார்த்தம். அப்படியின்றி, விவசாயிக்கு 60 பங்கென்றும், மிராசுதாருக்கு 40 பங்கென்றும் இந்த முறையில் நிர்ணயித்திருப்பது தப்பான மனோபாவத்தைத்தான் உண்டாக்கும். ஏதோ விவசாயிக்கு மிக அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற தப்பிப்பிரயத்தத்தைத்தான் ஏற்படுத்தும். இது நீதி வழங்காது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Kandasamy] [28th January 1956]

12-57
P.m.

இன்னொரு விஷயம். ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்டிருக்கும் சர்வே எல் லாம் தவறுனது என்பது நமக்குத் தெரியும். இந்தச் சட்டம் வரும்போது ஏழை குத்தகைதாரன், பங்குதாரன் இவ்வளவுதான் குத்தகை அளந்து வந்திருக்கிறேன் என்று காட்டுவதற்கு தக்க பதிவு இல்லை.

ஆகவே குத்தகைதாரராகப் பதிவு செய்து கொள்வதற்கு ஒரு கால கட்டம் கொடுத்து, அதைப் பிரகடனப்படுத்த, வசதி செய்யவேண்டும். இதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏற்கெனவே எடுக்கப்பட்ட சர்வே எந்த அளவுக்குத் தவறுக் நடந்திருக்கி றது என்பதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் னுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாங்கள் ஏதோ சிறிய பட்டாதாரர்களின் மீது கருணை யில்லாமல் விதிவிலக்கு அளிக்கக்கூடாது என்று சொல்வதைப் போலச் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அது அல்ல எங்கள் நோக்கம். ஒரு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற குடியானவர்களுக்கு அதிலிருந்து வரும் வரு மானம் அதிகம். அதேசமயத்தில் ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலமுடைய வர்களிடமிருக்கும் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற குடியானவர்களுக்கு வருமானம் குறைவு என்றால், இரண்டு குடியானவர்களுக்கும் வாழ்க்கை நிலை ஒன்றாக இருக்கும்போது, வாயும் வயிறும் ஒன்றைப்போலவே இருக் கும்போது இவன் எப்படி சும்மாய் இருப்பான் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். நாங்கள் ஏதோ அதிக வாரம் வாங்குவதற்காகவோ, நிலம் படைத்தவர்களை எல்லாம் திருவோடு தாங்கி தெருவோடு போங்கள் என்று சொல்வதற்காகவோ இப்படியெல்லாம் பேசவில்லை. உண்மையதார்த்தத்தை எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். இன்றைக்கு நூறு ஏக்கருக்கு மேல் சாகுபடி செய்வதற்கு தஞ்சாவூரில் இருக்கும் நிலத்தைக் குத்தகை எடுத்திருக்கி றார் பெள்ளாளச்சியிலிருக்கும் ஒரு செட்டியார். இந்த மாதிரியான நிலைமையை எல்லாம் நாம் ஏன் தடுக்கக்கூடாது? அதைப்போலவே நிலச்சவாந் தார்கள் பர்சனல் கல்டிவேஷன் என்று சொல்லி ஆயிரக்கணக்கான ஏக் கரை தங்கள் சொந்தப் பார்வையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் ஏன் தடுக்கக்கூடாது? ஆகவே இந்த மசோதாவிலேயே ஒருவர் இவ்வளவு தான் சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வரம்பு கட்டியாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தச் சட்டத்தினால் அதிகப் பயன் உண்டு என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். முன்பு நிலவெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அதற்கு ஒரு வருஷம்தான் ஆயுள். இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். இது அமுலுக்கு வந்த தேதி யிலிருந்து ஐந்து வருஷம் வரையிலும் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஐந்து வருஷத்திற்குள் அந்த நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் காலாவதி ஆகிவிடுமாதலால், மறுபடியும் தொடர்ந்து அந்த நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டத்தின் ஆயுள் நீடிக்கப் படுமா, பதாது என்பன போன்ற விவரங்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நிலத்திலிருந்து எந்த விவசாயியும் வெளியேற்றப்பட மாட்டான் என்ற உரிமை முதற்படியாக வழங்கியாகவேண்டும். அதற்கான உத்தரவாதமும் இருக்கவேண்டும்.

அதேபோல மனைக்கட்டி, கோயில் நிலங்கள் முதலியன பற்றி ஸ்ரீமான் நாராணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்குப் பெரும் பகுதி நிலம், மனைக்கட்டு முதலியவைகள் மடங்களுக்கும், தேவஸ்தானங் களுக்கும் இருக்கின்றன. பல நகரங்களிலேயே கூட அவர்களுக்கு மனைக் கட்டுகள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரியான மனைக்கட்டுகளிலிருந்து பலர் வெளியேற்றப்பட்டு வருகிறார்கள். இவர்களை வெளியேற்றுவதற்காகவே மனைகள் தகர்க்கப்பட்டுவருகின்றன. இவற்றை எல்லாம் தடுக்கவும் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவிரும்புகிறேன்.

28th January 1956] [Sri C. Kandasamy]

இன்னும் சில பேர் இங்கே பேசும்போது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு அனுதாபப்படுவது போலப் பேசினார்கள். ஏதோ விதவைகள் வயோதிகர்கள் என்பதாக எல்லாம் இருந்தால் என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடியும். அதைவிட்டு ஊரிலேயே இருக்கக்கூடிய சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் தாங்களே அந்த நிலத்தில் பாடுபடவில்லை என்றால் காரணம் என்ன? ஒன்று அவர்கள் சுகஜீவிகளாக இருக்கவேண்டும் அல்லது இன்னொரு இடத்தில் வேறு பிழைப்பு உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சுகஜீவிகளாக உட்கார்ந்து கொண்டு உட்கார்ந்த இடத்திலேயே சாப்பிடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்காக உழைக்கின்ற விவசாயிகளை வயிற்றில் அடித்து இவர்களுக்கு அதிக வரும்படி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இந்த நாட்டில் பிறந்த எல்லோரும் உழைத்துச் சாப்பிடவேண்டுமென்று சொல்லும்போது அவர்களை ஏன் உழைக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தாது அதிக வரும்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டும்? அதேபோல வேறு பிழைப்பு உடையவர்களுக்கும், இதிலிருந்து வரும் வருமானம் குறையக்கூடாது என்று சொன்னால் அதை யும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே தான் உண்மையிலே பெரும்பாலான சிறு நிலச்சுவாந்தார்கள் இந்த இரண்டு வர்க்கத்திலேயே வருவதால் விதிலைக்கு அளிக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறோம்.

அடுத்தபடியாக ஒரு மனப்பான்மையைப் பார்க்கவேண்டும். முன்பு தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் சாகுபடிக்காரர்களுக்கு 40 பெர்சன்ட் என்றபோது 35 பெர்சன்ட் கொடுத்தால் போதும் என்றார்கள் இன்றைக்கு சாகுபடிக்காரர்களுக்கு 60 பெர்சன்ட் என்னும்போது 55 பெர்சன்ட் கொடுத்தால் போதாதா, 50 பெர்சன்ட் கொடுத்தால் போதாதா என்று வாதுமிடுகிறார்கள். எப்படியாவது கெஞ்சிக் கூத்தாடி விவசாயிகளுக்குச் சேரவேண்டியதை கொஞ்சமாவது பறிப்போம் என்ற இந்த மனப்பான்மை தவறு. ஏன் இன்றைக்கு இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் சாகுபடிக்காரர்களுக்கு அதிக வருமானம் வருகிறது என்றால் ஏன் எல்லோரும் நிலத்திலே பாடுபட்டு உழைத்துச் சாப்பிடும் சட்டத்தாராகச் சேரக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். உட்கார்ந்து கொண்டு, உழைப்பவர்களின் வருமானத்தையெல்லாம் சுரண்டி சாப்பிட்டுக் கொண்டு நாங்கள் சுகஜீவிகளாகத்தான் இருப்போம் என்றால் அந்த நிலைமை இனியும் நீடிக்காது. அந்தக் கொள்கை இந்தக்காலத்திற்கு இனிமேல் பொருந்தாது என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களும் தைரியமாக வயலில் இறங்கி உழைக்க முன் வரவேண்டுமே தவிர சமூகத்தின் புல்லுருவிகளாக இருக்கமுடியாது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தாக வேண்டும். நான் இப்படிச் சொல்வதைப்பற்றி யாரும் தவறாகவும் நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தினால் நல்ல பயன் ஏற்படவேண்டுமானால், எழக்கூடிய தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்காக அமைக்கப்படும் கோர்ட்டுகளும் நன்கு அமையவேண்டும். ஏழை எளிய மக்களின்பால் கருணையுடையவர்கள் எல்லாம் அதில் இடம் பெறவேண்டும்.

எனக்கு நன்றாகத்தெரியும், பல இடங்களிலே மிராசுதார்கள் மகாநாடு போட்டு இந்த மசோதாவை ஒரேயடியாக எதிர்க்கிறார்கள் என்பதாக எல்லாம் பேப்பரிலே வருகிறது. இந்த மகாநாடுகள் எல்லாம் ஒருவர் வீட்டுக்குள்ளே இருந்து முப்பது பேர்கள் சேர்ந்துகொண்டு போடப்படும் வெறும் கூச்சல்தான். தைரியமுள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் பொதுமேடைகளில் ஏறி மக்களின் மத்தியில் இன்று இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லட்டும் என்றுதான் நான் அறைகூவி அழைக்கிறேன். ஆனால் பொதுமக்களின் மத்தியில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்குத் துணிவு ஏற்படவில்லை என்றால் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும் தாங்கள் சொல்லுகின்ற வர்தம் வெறும் பிடிவாதம்தான் என்பது. ஆகவே இம்மாதிரியான கூக்குரல்களுக்கு எல்லாம் சர்க்கார் பயந்துவிடாது, இந்தச் சட்டத்தை நல்லமுறையில் பொறுக்குக் கமிட்டியில் விவாதித்து சீக்கிரத்திலேயே

[Sri C. Kandasamy] [28th January 1956]

சட்டசபையில் கொண்டுவந்து பாஸ் செய்ய வேண்டுமென்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு நான் அமர்கிறேன். எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்தமைக்கும் தலைவருக்கு வணக்கம்.

1 p.m. * SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER : Sir, I want to make a personal explanation.

எனக்கு மன்னால் பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ வி. கந்தசாமி அவர்கள் ஸ்டேட் மெண்ட் ஆப் ஆப்ஜக்ட் அண்டு ரீசனைப்பற்றி சொன்னார். நான் இந்த மசோதாவிலுள்ள Statement of Objects and Reasons-ஐ படித்துவிட்டு தான் பேசுகிறேன்.

It is stated in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill : 'It is one of the directive principles of State policy as embodied in the Constitution that the State shall strive to promote the welfare of the people by securing and protecting as effectively as it may, social and economic justice.' Mark the words 'people' and 'social and economic justice'. 'People' means not the tenants only or the mirasdars only but every section of the people. I spoke as a representative of the people as a whole and let me drive home to the hon. Member opposite that I did not take the brief of one section or the other. I spoke with a full sense of responsibility and let me impress upon him that I have read the Statement of Objects and Reasons.

ஒரு விஷயம். இந்த பிரைவேட் செக்டாரிலே தக்காலிலோன் வாங்க முடியாதபடி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு இந்த மசோதாவிலிருந்து ஜஸ்டிஸ் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று சொன்னேன். இதற்காக நான் மிராசதார்களிடம் வக்காலத்து வாங்கிக்கொண்டு பேச வில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The Hon. Revenue Minister will reply to the debate.

SRI S. KANDASAMI GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் நியாயவார மசோதாவை ஆதரித்து சில விஷயங்களைப் பேசவேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா.

MR. SPEAKER : விவாதம் முடிந்துவிட்டது. தாங்கள் தயவுசெய்து உட்காரவேண்டும். இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசுவார்கள்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I am glad to state that this Bill was on the whole well received. Before I go into other points, I want to refer to a point raised by the hon. acting Leader of the Opposition. During the few minutes that he spoke, I found that he was blowing hot and cold. He started by saying that there was no need for referring this Bill to a Select Committee and pleaded for enacting the Bill into law forthwith. As he proceeded, he said that the tenants being illiterate people, they should not be put to the difficulty of going to the Court and that therefore the law should be made as simple and easy as possible. It is exactly for that very reason of avoiding complications and difficulties that the Bill is being referred to a Select Committee. It is only at the Select Committee stage that we could improve the framework of the Bill and set right any lacunal or defects.

28th January 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

I submit that it is absolutely necessary even from the standpoint of the Members opposite that this Bill should go to a Joint Select Committee. As regards the other points made by hon. Members in this House, they can all be easily dealt with at the Joint Select Committee stage and not in the open House.

1-10
P.m.

Sir, the debate was not strictly confined to the provisions of the Bill. The debate covered a very wide range. Hon. Members made reference to ceiling personal cultivation house-sites and also to the taking over of lands after paying compensation to owners. I submit that at present we should confine ourselves to the provisions of the Bill. Discussion regarding ceiling, etc., would not be quite pertinent at this state.

As regards fair rent, there were two diametrically opposite views. One view was voiced forth, mostly from the other side, that the tenant's share was not sufficient, and that it should be increased. No doubt the Planning Commission have recommended that the target should be 75 per cent. We have now fixed it at 60 per cent. We must understand the existing circumstances in our State and do the right thing. I would bring to the notice of hon. Members the ratio of rent that was prevailing in our State. For instance, in Tanjore district, the ratio that was obtainable to the tenants a few years ago was anything between 20 and 30 per cent. In certain places like Kumbakonam taluk, it was as low as 20 to 30 per cent. By the passing of the Tanjore Pannayals Act, we raised the tenant's share to 40 per cent. Now, we have put it at 60 per cent. We have stepped up the tenant's share from 40 per cent to 60 per cent. In fact it is three times more than what the tenants in some parts of Tanjore district were getting a few years ago. Also when we consider the ratio fixed in other States like Bengal, Bihar, and Bombay, we see that our ratio compares favourably with the ratio there. It may be a little more or a little less. But our ratio is not far from the ratio obtaining in other States. Hon. Members on behalf of landowners have stated that we are giving too much to tenants by way of a share in the produce and that it ought to be less. To them I would say that the share of the tenant in Tanjore district was very low before but in other districts, for instance, North Arcot, Chingleput and Coimbatore, the division of produce was more or less half and half. Therefore the present increase of 10 per cent for the tenant is not at all very much. In some areas I know it was even 60 per cent to the tenant and 40 per cent to the landowner. Therefore, I submit that we have not gone far away from the existing state of things. We have come to a very reasonable ratio in fixing the fair rent. I would submit that the occupation of agriculture is a very difficult one. In fact I consider that it is the most difficult profession compared to other professions. Here the man who cultivates the land works on it day and night, and he does not have the advantage of the various beneficial provisions vouchsafed to other profession. One or two hon. Members described very graphically how arduous the task of a cultivator was. Considering all this, we can give the agriculturists any amount of the produce

[Sri M. A. Manickavelu] [28th January 1956]

possible. But we must be practicable and we must be fair. It so happens that the return in certain professions is more and in certain other it is less. There are varying degrees of return. Return from agriculture is not the same as that in other professions. It is much less than that in other walks of life.

Then, Sir, certain general remarks were made. I will take them one by one now. Then hon. Member, Sri Ramalingam, suggested that credit facilities should be arranged for the cultivators. I entirely agree with him, because till now it was the responsibility of the landowner to take steps to improve the land by manuring it, etc. This incentive to improve the land will to a certain extent be lessened now, because the landowner's share has become less. I am anxious that the tenant should put a very good slice of the increment in his share on the improvement of the land. But I am afraid whether he will do it, because he, not still being the owner of the land, will try to take as much of the produce as possible, and may perhaps also dissipate the extra amount in certain ways that will not be very useful for the improvement of the land. Therefore, it will be necessary that not only he conserves as much of the extra amount as possible, but he also requires a little more money for the improvement of the land like liberal manuring, etc. It is necessary that credit facilities should be given to him. The Government have already moved in the matter and have already taken steps to organize co-operative societies and other agencies to afford cheap credit to cultivators. I think a week or two ago some of my Hon. Colleagues had opened co-operative societies which would afford greater credit facilities to the agriculturists. If these credit facilities are forthcoming in a larger measure, the credit problem will be solved.

One hon. Member said that whatever might be the share fixed for the tenant, the landowners must be assured of 6 per cent return on their investment. I should think that it is rather a very high percentage. In other investments too, it is not regularly we get a return of 6 per cent. In this connection, I may tell the House that in Ootacamund last summer, the landholders' representatives met the Sub-Committee and suggested that if they were assured of a return of 3 to 4 per cent, they would be satisfied. The very landholders and their representatives themselves had stated that. They consider this a fair and reasonable return. That being so, to expect a return of 6 per cent is rather too much.

Another hon. Member said that instead of this method of sharing the produce, a flat increase of 25 per cent on the existing contract rent could be given. It looks very simple and easy. It is attractive. But there are difficulties in the way. The Government also thought of fixing the fair rent on the basis of assessment. Bombay State has done it. But there are difficulties in the matter. It will entail hardship on certain categories of land. Ours is a more scientific way of dividing the produce, and the division will take place on the exact produce of the land. The other methods are

28th January 1956]

[Sri M. A. Manickavelu]

only theoretical which will have no relation to the actual produce of the land. That is why they were given up and we adopted this method.

Then, another hon. Member mentioned that the landowner must have a proper return for his money invested on land. Now, there are two divergent views. One view is that the landholder simply because he happens to be in possession of the land should not expect a great return from it. The other view is that because he has invested money on the land he must get a return. But what is forgotten here is that it is not in all cases that the land has come to a person by inheritance. It must be noted that land passes from one person to another by way of sale and other kinds of transfer. Sale means that money is given for the land. Therefore, in such a case a person does not get the land free. Naturally, he must be compensated for the money that he has invested on the land. In the old days some zamindars got lands for some service or as reward. But now many years have passed and the land is not in the hands of the original grantee. The land has passed hands and money has been paid for that. So, we have to take that fact into account and will have to provide for a legitimate return for the money invested. It is not as though the land has come from the sky.

1-20
p.m.

The hon. Member from Chingleput wanted that a Committee should be appointed to go into all these questions. Well, a number of committees have already gone into this question. I do not think that at this time of the day we should again think of committees. That stage is over. The present stage is to consider the recommendations made by various committees and come to a right and just conclusion. There is no scope for any more committee being appointed.

Reference was made to the agricultural year and it was also said that we were now in the month of January, harvesting was already going on and that the provisions of this Bill would not apply to that. When the month of April was fixed, the idea was that this Bill would take effect from the year commencing then. The present harvest is a result of the work in the previous year. We never meant that this Bill should apply to this. It should apply to the harvest and other cultivation operations which will take place from April 1956. Generally, hon. Members object to retrospective effect being given to Bills. Now, it is handy for them and they want retrospective effect to be given to this Bill. That is not fair. This Bill should apply only to activities in the prospective year.

Very persuasive reference was made to straw. I also feel sympathetic about that, but that is a question that will be gone into at the Select Committee stage. If the hon. Members feel that some share at least may be given, then that may be considered. This applies to cash crops also.

[Sri M. A. Manickavelu] [28th January 1956]

It was asked, ' This Bill will benefit the tenant, but what about agricultural labourers? ' It was stated that they would be getting the old wages and there would be no improvement. Apart from the fact that the fixing of fair wages for the agricultural sector is under consideration, I wish to state here that any improvement in the matter of sharing of the produce will have a bearing on the scale of wages also. If a particular improvement is effected in one way, it has got its repercussion on allied occupations. So, here also if tenants get a larger share, he cannot but give a little more to the labourer. It may not be a proportionate increase. Still, the agricultural labourer will get a little more. But how much he will get depends upon other circumstances. As I have already said, we are thinking of bringing in a Bill regarding payment of wages to agricultural labourers.

The ex-Minister from Coimbatore drew my attention to the provision with regard to the fixation of fair rent in the case of dry land. On wet lands, we know what the principal crop is. But on a dry land, we cannot fix what the principal crop is. Every crop is a principal crop or is not a principal crop on a dry land. Sometimes cholam is raised, sometimes ragi and sometimes cumbu. So, it requires further consideration and that will be looked into by the Select Committee.

It was also pointed out that the benefit would go to the intermediaries and not to the tenant. From a perusal of the provisions and the definition of the term ' cultivating tenant ', I submit that there is not much scope for the intermediary to exploit the situation. I think the term ' cultivating tenant ' is fairly well defined and therefore, the benefit will go to the bona fide tenant. If it requires further amendment and if any change of phraseology is required, we can look into it at the Select Committee stage.

Now, I have got a fairly rough idea of what the views of the House on this matter are. Therefore, I request that the House may pass my motion. The following members of this House are proposed for the Joint Select Committee :—

The Hon. Sri C. Subramaniam.
M. A. Manickavelu.

Sri K. Rajaram.
„ M. S. Mogral.
„ G. Narayanaswami Naidu.
„ R. S. Arumugam.
„ A. Vaikuntam.
„ V. R. Nagarajan.
„ S. Panchaksharam.
„ P. B. K. Rajachidambaram.

Sri A. Sambasivam.
„ P. G. Karuthiruman.
„ C. Kandasamy.
„ S. Ramalingam.
„ S. S. Kolkebail.
„ M. Dharmalingam.
„ S. Swayamprakasam.
„ M. Kandaswami Kander.
„ M. Manickesundaram.
„ D. Dasarathan.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member, Sri Ramalingam, pressing his amendment?

SRI S. RAMALINGAM: Yes, Sir.

MR. SPEAKER: I shall then put the amendment to vote.

28th January 1956]

* SRI K. PARTHASARATHY : Sir, I have already raised a point of order that the amendment of the hon. Member, Sri Ramalingam, is contrary to the provision of rule 93 that no member other than the member in charge of the Bill can move such a proposition.

MR. SPEAKER : Will the hon. Member clarify his point? As the rule stands, I do not see how the amendment is not in order. 1-30 P.m.

* SRI K. PARTHASARATHY : Sir, the member-in-charge of the Bill—in this case the Hon. the Minister for Revenue—has proposed the motion. The rule clearly states that no motion that a Bill be taken into consideration or be passed shall be made by any member other than the member-in-charge of the Bill. Hon. Member, Sri Ramalingam, has moved an amendment that the Bill be taken into consideration. Even a motion that the Bill be referred to a Select Committee cannot be moved by any member other than the member-in-charge except by way of amendment to a motion made by the member-in-charge. In this case, the hon. Member cannot move that the Bill be taken into consideration even by way of amendment to the motion because that will restrict the motion to refer the Bill to a Select Committee. Sir, my submission is that no member other than the member-in-charge of the Bill can move a motion that the Bill be taken into consideration. Because, that violates rule 93 of the Assembly Rules. That is a very valuable privilege as no legislation can be hastened, without the concurrence of the ruling party.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I think rule 93 does not come into the picture at all. It is said, 'the member-in-charge of the Bill'. He may be a member sitting on the Treasury Benches or he may be a member sitting on the other side. Any member can move a Bill. That is why it is stated 'member-in-charge of the Bill' in rule 93. The point for consideration is this. 'No motion that a Bill be taken into consideration or be passed shall be made by any member other than the member-in-charge of the Bill.' That is one thing. 'No motion that a Bill be referred to a Select Committee or be circulated or recirculated for the purpose of eliciting opinion thereon shall be made by any member other than the member-in-charge except by way of amendment to a motion made by the member-in-charge.' That is another thing. It is for consideration now whether the phrase 'except by way of amendment to a motion made by the member-in-charge' refers to the first part or both the parts of this rule. The first part, viz., 'No motion that a Bill be taken into consideration or be passed shall be made by any member other than the member-in-charge of the Bill' is complete by itself. If it was thought that this should govern the other part also, then it was not necessary to repeat the phrase, '... any member other than the member-in-charge ...'. This could have been brought forward to the second part. Then, it may be said that all these things will apply to both the parts. But, our intention is that

[Sri C. Subramaniam] [28th January 1956]

the first part should end by itself and the second part should be a separate thing. That is why there is a repetition of the phrase, '... any member other than the member-in-charge ...' in the second part also. I am inclined to think that the phrase 'except by way of amendment to a motion made by the member-in-charge' will refer only to a Select Committee. Therefore I fail to see how the amendment will not be in order and how rule 93 will be against it. I am sure you will take this aspect also into consideration when you give your ruling.

* SRI S. RAMALINGAM : Sir, when the mover of a Bill makes the motion that the Bill be taken into consideration, the House has a right to refer it to a Select Committee. So also, an individual Member, whether he is in the Treasury Benches of the other side, can move that a Bill be referred to a Select Committee. In any case, it is for the House to decide whether the Bill should be taken into consideration at once or whether it should be referred to a Select Committee. That is why I have moved a motion that the Bill may be taken into consideration. It is now for the House to take a decision. That is my submission, Sir.

MR. SPEAKER : The phrase 'No motion that a Bill be taken into consideration or be passed shall be made by any member other than the member-in-charge of the Bill ...' relates to an independent motion. When a member-in-charge of a Bill actually moves a motion, it is open to another member to move an amendment also. Therefore, the amendment will be in order.

Is the hon. Member pressing his amendment?

SRI S. RAMALINGAM : Yes, Sir, I am pressing my amendment.

MR. SPEAKER : The question is—

"For the words 'that the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a joint Select Committee of both the Houses to consider the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such Joint Select Committee', substitute the following :—

'that the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, be taken into consideration at once.' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put to vote the motion moved by the Hon. the Minister for Revenue. The question is—

"That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses to

28th January 1956] [Mr. Speaker]

consider the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Bill, 1956, and that the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. A. Manickavelu.	Sri A. Sambasivam.
„ C. Subramaniam.	„ P. G. Karuthiruman.
Sri K. Rajaram.	„ C. Kandasamy.
„ M. S. Mogral.	„ S. Ramalingam.
„ G. Narayanaswami Naidu.	„ S. S. Kolkebail.
„ R. S. Arumugam.	„ M. Dharmalingam.
„ A. Vaikuntam.	„ S. Swayamprakasam.
„ V. R. Nagarajan.	„ M. Kandaswamy Kandar.
„ S. Panchaksharam.	„ M. Manickasundaram.
„ P. B. K. Rajachidambaram.	„ D. Dasarathan.

The motion was put and carried.

VI.—ANNOUNCEMENT *RE* ELECTION OF ONE MEMBER TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the following two members were duly nominated for the election to the Board of Industries :—

1. Sri A. S. Subbaraj.
2. Sri A. Ratnam.

As the number of candidates exceeds the number of vacancies to be filled, viz., one, a poll will be taken in the room of the Assistant Secretary to the Assembly on Monday, the 30th January 1956 between the hours of 10 a.m. and 1 p.m.

The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Monday, the 30th January 1956.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. No. 3626, Revenue, dated 24th November 1956, amending the annexure to the Malabar Tenancy (Determination of Fair Rent) Rules, 1954. [Laid on the table under section 57 (3) of the Malabar Tenancy Act, 1929.]
2. Notification issued with G.O. Ms. No. 3963, Public (Services), dated 16th December 1955, amending the Madras Public Service Regulations, 1954, by including within the Commission's purview the temporary post of Mathematics Assistant in the Central Designs Office, Public Works Department, in the Madras Educational Subordinate Service. [Laid on the table under Article 320 (5) of the Constitution of India.]
3. Notification issued with G.O. Ms. No. 3568, Home, dated 22nd December 1955, remitting the court-fees in appeals presented to Settlement Officers and the Director of Settlement against the orders passed in regard to the grant of ryotwari pattas. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court fees and Suits Valuation Act, 1955.]

[28th January 1956]

APPENDIX

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 3044 asked by Sri S. Ramalingam (on behalf of Sri M. Kalyanasundaram) at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th January 1956, page 225 supra.]

Issue of Mining Lease for mining limestones in Ramayanpatti in Tirunelveli district.

The two mining leases for limestone sanctioned to the India Cements, Limited, Talaiyuthu, are subject to the conditions mentioned in sub-rule (1) of rule 41 of the Mineral Concession Rules, 1949 and also to the following conditions:—

(i) the lessee shall pay rents and royalties in any Government treasury before the 10th January of every year;

(ii) the lessee shall pay before the expiry of the lease, or its sooner determination by either party, an amount equal to the annual dead rent or such higher amount as may be fixed by the Collector of the district in his discretion, as compensation for damage to the land covered by the lease;

(iii) the lessee shall not fell trees, if any, without the previous permission of the Collector and if it is found that he has felled any trees without such permission he shall pay the value of the trees together with a compounding fee subject to a maximum of 10 times the value of the said trees.

(iv) the lessee shall not operate on the surface of any area prohibited by any authority by laying out roads, erecting buildings, machinery, etc., without the previous permission of such authority or the State Government;

(v) the lessee shall not use land for surface occupation without giving proper notice to the Collector.

(vi) the lessee shall provide and shall keep at all times at or near the pit head full equipment of weighing machines of modern type to the satisfaction of the Collector for weighing the minerals collected by him;

(vii) the lessee will exercise the liberties and powers hereby granted in such a manner as to offer no unnecessary or reasonably avoidable obstruction or interruption to the development and working of any minerals not included in this lease and will at all times afford to the Governor and to the holder of prospecting licences or mining leases in respect of any such minerals or any minerals within any lands adjacent to the said lands reasonable means of access and safe and convenient passage upon and across the said lands to such minerals for the purpose of getting, working, developing and carrying away the same;

(viii) the lessee shall take such precautions as are necessary to secure pits and shafts by putting up wire fencing, or such other protection to the satisfaction of the Collector to prevent accidents;

28th January 1956]

(ix) that on the occurrence of any accident, the lessee shall report such accident immediately to the nearest Police station, the nearest Factory Inspector and the Labour Commissioner ;

(x) the lessee shall execute an indemnity bond to Government against the claims of third parties ;

(xi) the lessee will at the expiration or sooner determination of the said term deliver up to the Governor all mines, pits, shafts, including drifts, levels, waterways, airways and other work (now existing) hereafter to be sunk or made under the said lands (except such as may have been abandoned with the sanction of the Governor or in any ordinary and fair course of working) and all (engines, machinery, plant, buildings, structures and other works and conveniences which at the commencement of the said term were upon or under the said lands and all) engines, machinery, plant and fixtures set up by the lessee below ground level which cannot be removed without causing injury to any mines or works under the said lands (except such of the same as may with the sanction of the Governor have become disused) and all buildings and structures of brick or stone erected by the lessee above ground level in good repair order and condition and fit in all respects for further working of the said minerals.

(xii) if after the determination of the lease there shall remain in or upon the said lands any engines, machinery, plant, buildings, structures, tramways, railways and other works erections and conveniences or minerals or mineral ores or other property which the lessee is entitled to remove from the said lands the same shall, if not removed by the lessee within one calendar month after notice in writing requiring their removal is given to the lessee by the Collector be deemed to become the property of the Government of Madras and may be sold and disposed of for the benefit of the Government of Madras in such manner as they shall deem fit without liability to pay any compensation or to account to the lessee in respect thereof ;

(xiii) In the event of the existence of a State of war or of grave national emergency (of which the President of India shall be the sole judge and a notification to this effect in the *Gazette of India* shall be the conclusive proof) the Governor after notice in writing to the lessee under the hand of any Secretary to Government of his intention so to do may forthwith take possession or assume control of the works, plant and machinery and premises of the lessee at or in connection with the said mines and may pre-empt at prices fixed by the Governor all the minerals (and all products thereof) extracted from or lying upon the said mines during such possession or control and the lessee shall conform and obey all directions given by or on behalf of the Governor regarding the use or employment of such works, plants, premises provided that a fair compensation which shall be determined by the Governor and shall be paid to the lessee for all loss or damage sustained by reasons or in consequence of the exercise of the powers

[28th January 1956]

conferred by this clause; provided also that the exercise of such power shall not determine the said term hereby granted or affect the terms and provisions of these presents further than may be necessary to give effect to the provisions of this clause;

(xiv) The lessee should keep the stocks of beryl or any other "prescribed substance" under section 3 of the Atomic Energy Act No. XXIX of 1948, if they occur in the property covered by the lease with a view to making them available to the Government of India.

(xv) The rates of royalty, dead rent and surface rent shall be as follows:—

Royalty—(a) *Lime stone*.—Five per cent of the sale value at the pits mouth subject to a minimum of As. 4 per ton.

(b) *Kankar, clay and sand*.—Five per cent of the sale value at the pit's mouth.

Dead rent.—Rs. 10 (rupees ten only) per acre per annum in respect of each of minerals, viz., limestone, kankar, clay and sand.

Surface rent.—At such rate as the land revenue and cesses assessable on the land are paid.

(xvi) The applicant should pay a deposit of Rs. 500 as prescribed in rule 36 of the Mineral Concession Rules, 1949, before the lease in respect of each of the plots is actually executed.

(xvii) The terms and conditions stated in the above paragraphs are subject to such further modifications, additions and alterations as may be included in the lease deed when finalised.

